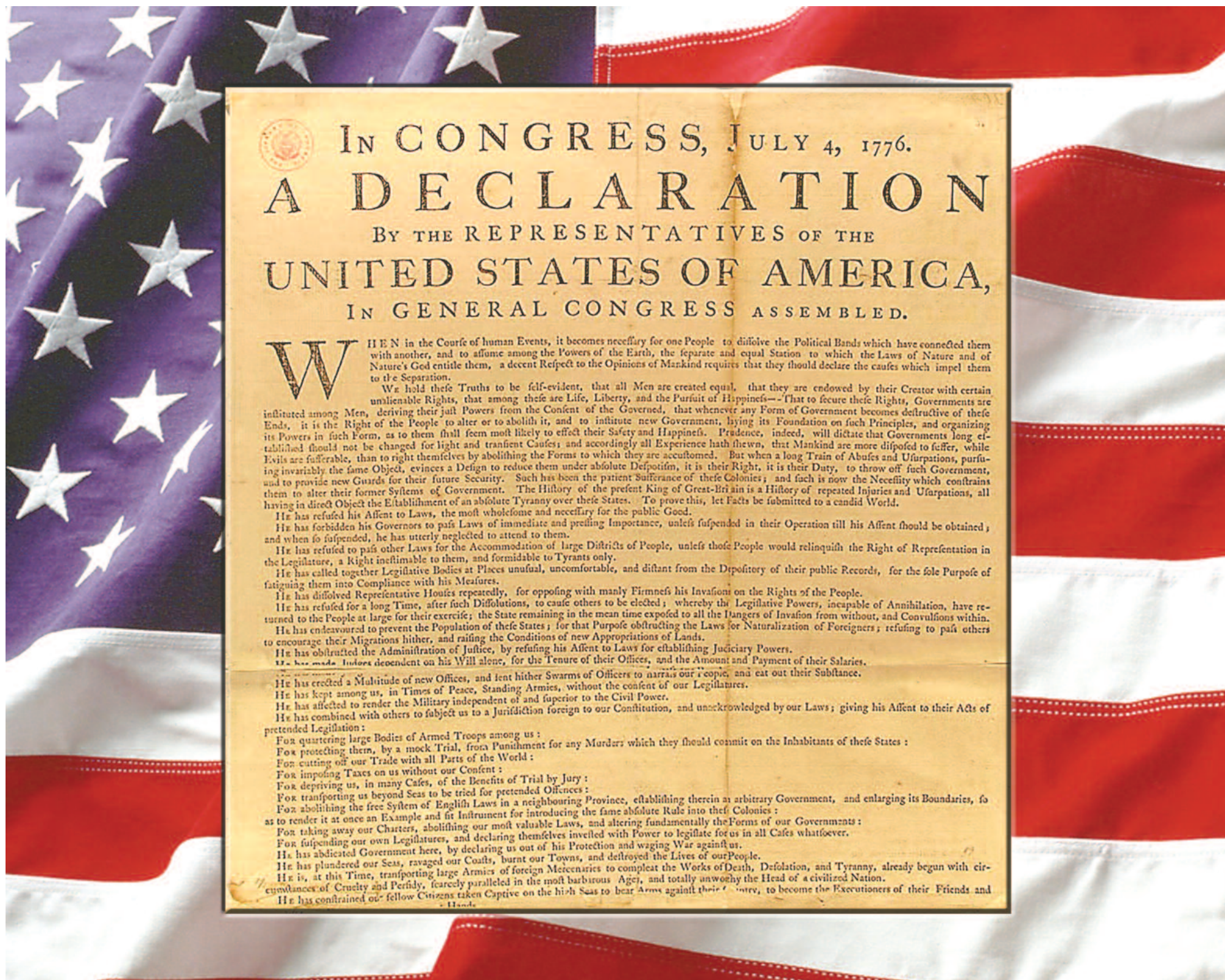

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ Σάββατο 3 - Κυριακή 4 Ιουλίου 2010

Η Διακήρυξη της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας

Ο θησαυρός της Ελληνικής γής

krinos

Krinos Foods, LLC., 47-00 Northern Blvd. LIC, NY 11101 • www.krinos.com

το βιβλίο είναι φίλος
(718) 784-5255

Πώς συντάχτηκε η αμερικανική Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας

«Νιου Γιορκ Τάιμς»,
1η Ιουλίου 1915

Φέτος στην Ημέρα της Ανεξαρτησίας θα γίνουμε μάρτυρες ενός μοναδικού θεάματος: Θα δούμε τα αστέρια και τις ρίγες ενωμένα με τη σημαία της Μεγάλης Βρετανίας. Τα δύο σύμβολα θα είναι συνδεδεμένα, δείχνοντας ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες και η χώρα προέλευσής της, που είχαν πολεμήσει στο παρελθόν, είναι πλέον σύμμαχοι.

Σε αυτό το αξιομνημόνευτο έγγραφο που επιδόθηκε στους κατοίκους των αρχικών δεκατριών πολιτειών υπάρχει μία πρόταση η οποία φαίνεται να είναι επίκαιρη μέχρι σήμερα: «Έχουμε αιτηθεί θεραπείας με την μεγαλύτερη σεμνότητα: Μα οι επανειλημμένες μας εκκλήσεις έχουν απαντηθεί μόνο με επανειλημμένες αδικίες».

Αυτή είναι η φράση στην οποία αναφέρθηκε ο Τζον Ανταμς όταν είπε ότι σε περίπτωση που εκείνος είχε γράψει το κείμενο, δεν θα την είχε βάλει μέσα.

«Νόμιζα ότι αυτό είναι πολύ προσωπικό», εξήγησε, γιατί «δεν πίστευα ότι ο Γεώργιος είναι τύραννος θέσει ή φύσει».

Πριν από τη μάχη της Επανάστασης, το αίσθημα σε όλες τις αποικίες για περισσότερα από δέκα χρόνια από την πρώτη κίνηση για ανεξαρτησία ήταν εναντίον της επιδείνωσής των σχέσεων με τη μητέρα - πατρίδα.

Ακόμη και ο Τόμας Τζέφερσον, ο συγγραφέας της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας, δύο μήνες μετά τη μάχη του Μπένκερ Χιλ, έγραψε ότι «έψαχνα με κάθε τρόπο τη συμφιλίωση με τη Μεγάλη Βρετανία».

Λέγεται, μάλιστα, ότι οι αποι-

«Ένας πρίγκιπας του οποίου ο χαρακτήρας και οι πράξεις δείχνουν σε κάθε ευκαιρία ότι είναι τύραννος, δεν ταιριάζει να είναι ο ηγέτης ελεύθερων ανθρώπων».

Και μετά ακολουθεί το σοβαρό κατηγορία κατά ενός εκ των τελευταίων Αγγλων βασιλιάδων, που διατήρησαν το θείο χάρισμα της διακυβέρνησης:

«Ένας πρίγκιπας του οποίου ο χαρακτήρας και οι πράξεις δείχνουν σε κάθε ευκαιρία ότι είναι τύραννος, δεν ταιριάζει να είναι ο ηγέτης ελεύθερων ανθρώπων».

κυοκράτες ήταν οι συντηρητικοί και ο Γεώργιος ο Γ' μαζί με το Κοινοβούλιο της Βρετανίας οι φανατικοί για την έναρξη της Αμερικανικής Επανάστασης. Μερικοί διορατικοί ηγέτες, όπως ο Μπέντζαμιν Φράνκλιν, ο Σάμουελ και Τζον Ανταμς, καθώς και ο Πάτρικ Χένρι, αισθάνθηκαν σχετικά νωρίς ότι η ρήξη ήταν αναπόφευκτη. Η ιστορική δια-

κήρυξη των πολιτών της Κομπεϊας Μέκλενμπουργκ στη Βόρεια Καρόλινα τον Μάιο του 1775, ήταν ένα από τα πολλά τοπικά γεγονότα που δείχνουν ότι η κοινή γνώμη όδευε προς την ανεξαρτησία, όμως όχι μέχρι την εμφάνιση του έργου του Τόμας Πέιν «Κοινή Λογική», νωρίς τον Ιανουάριο του 1776, δεν υπήρχε κάποια αίσθηση ότι η κοινή γνώμη ήταν υπέρ της Επανάστασης.

Με όλα τα λάθη και τις παράλογες δικαιολογίες, η «Κοινή Λογική» εξήγησε την κατάσταση στους απλούς ανθρώπους καλύτερα από κάθε πολιτικό ή λογογράφο.

Αφησε στην άκρη τις τεχνικές

λεπτομέρειες των συνταγματικών υποχρεώσεων, τα οποία απέφευγαν να σχολιάσουν πολλοί από τους πιο ακαδημαϊκούς ηγέτες, ενώ παρουσίαζε τα πράγματα με απλή γλώσσα ώστε να γίνεται κατανοητός από όλους.

Αυτό το «φαινόμενο», όπως χαρακτήρισε ο Τζον Ανταμς τον Πέιν, είδε ξαφνικά τον εαυτό να περνάει από το σκοτάδι στη δόξα. Το νομοθετικό σώμα της Πενσιλβάνια σκέφτηκε ακόμη και να φτιάξει ένα χρυσό αγαλμά του για να τον τιμήσει.

Στις 10 Ιουνίου το Κογκρέσο ανέβαλε την τελική εξέταση της

διακήρυξης για τρεις εβδομάδες και την επόμενη ημέρα διόρισε μία επιτροπή αποτελούμενη από πέντε άτομα προκειμένου να συνταχθεί η Διακήρυξη. Ο Ρίτσαρντ Χένρι Λι, που πρότεινε το σχέδιο, θα είχε σίγουρα μπει στην Επιτροπή και, πιθανώς να γινόταν πρόεδρος της, εάν στο μεταξύ δεν είχε αρρωστήσει η γυναίκα του και δεν είχε κληθεί να γυρίσει στο σπίτι του.

Αντ' αυτού συγγραφέας της Διακήρυξης έγινε ο Τόμας Τζέφερσον από τη Βιρτζίνια, 33 ετών τότε.

Ο Τζέφερσον μετέφερε στο Κογκρέσο τη φήμη ότι διέθετε ιδιαίτερες ικανότητες στο γράψιμο και

στην ψηφοφορία έλαβε την πλειοψηφία των ψήφων και έγινε πρόεδρος. Οι άλλοι ήταν ο Τζον Ανταμς από τη Μασαχουσέτη, ο Μπέντζαμιν Φράνκλιν από την Πενσιλβάνια, ο Ρότζερ Σέρμαν από το Κονέκτικατ και ο Ρόμπερτ Λίβινγκστον από τη Νέα Υόρκη.

Πώς τελικά επελέγη ο Τζέφερσον ως συγγραφέας της Διακήρυξης, «του μοναδικού αμερικανικού κρατικού εγγράφου», όπως λέγεται, «που έλαβε την ανώτερη τιμή στον Κόσμο και η οποία φαίνεται ότι θα διαρκέσει όσο και ο αμερικανικός πολιτισμός;».

Η πιο ενδιαφέρουσα αναφορά γίνεται από τον Τζον Ανταμς, ο οποίος λέει ότι ο ίδιος και ο Τόμας Τζέφερσον είχαν διοριστεί από την Επιτροπή για να μεταφέρουν τα «δύσκολα σημεία» στο χαρτί. Ο κ. Τζέφερσον πρώτα πρότεινε να ετοι-

μάσει το σχέδιο ο Ανταμς.

Η εκδοχή του Τζέφερσον, που γράφτηκε το 1823, διαφέρει λίγο σε λεπτομέρειες σε σχέση με όσα έχουν μείνει από τον Κούνι Ανταμς.

Ο Τζέφερσον λέει ότι ολόκληρη η επιτροπή των παρακίνησε να φτιάξει το σχέδιο της Διακήρυξης. Το έδειξε πρώτα στον Φράνκλιν και τον Ανταμς «επειδή εκείνοι ήταν τα δύο μέλη των οποίων οι κρίσεις και οι αλλαγές θα ωφελούσαν περισσότερο».

Το σχέδιο της Διακήρυξης από τον Τζέφερσον, όπως αυτό παρουσιάστηκε στη Γερουσία και το υπογεγραμμένο αντίγραφο της βρίσκονται στο υπουργείο Εξωτερικών στην Ουάσιγκτον και πλέον έχει αντικατασταθεί από αντίγραφο του όσον αφορά στη δημόσια έκθεσή του.

George Delis, LLC

Consultant, Public Relations
Land Use

1-917-696-0975

GEORGE POULOS, Esq

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

- Εργατικά: Construction Ladders/ Scaffold
- Σοβαρά αυτοκινητικά: Car Accidents

- Πεσίσματα: Slip & Fall
- Workers Compensation
- Social Security Disability

Bankruptcy - Chapter 7 & 13

Change Your Life with Experienced Bankruptcy Lawyer

- Discharge Credit Cards, Judgments • Stop Harassment, Stop Foreclosures
- Dept relief agency Bankruptcy filer • \$25 Consultation Fee

www.attorneygeorgepoulos.com

29-16 23rd Ave., Astoria, 1/2 block from «N» Train
1 Block from Triborough Bridge

111 Livingston St., Suite 1110, Brooklyn, NY 11201

(718) 726-6993

Το κείμενο της Διακήρυξης

ΣΕ ΣΥΝΟΔΟ, 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1776

Η ομόφωνη Διακήρυξη των δεκατριών ενωμένων Πολιτειών της Αμερικής

Όταν κατά την Πορεία των ανθρωπίνων γεγονότων γίνεται απαραίτητο για έναν λαό να λύσει τους πολιτικούς δεσμούς οι οποίοι τον συνδέουν με άλλον και να αναλάβει ανάμεσα στις δυνάμεις της γης την ξεχωριστή και ίση θέση την οποία δικαιούται από τους Νόμους της Φύσης και τον Θεό της Φύσης, στοιχειώδης σεβασμός προς τη γνώμη της ανθρωπότητας επιβάλλει στο λαό αυτό να διακηρύξει τα αίτια που τον ωθούν στον διαχωρισμό.

Δεχόμαστε τις εξής αλήθειες ως αυταπόδεικτες, πως όλοι οι άνθρωποι δημιουργούνται ίσοι, και προικίζονται από τον Δημιουργό τους με συγκεκριμένα απαραβίαστα Δικαιώματα, μεταξύ των οποίων είναι το δικαίωμα στη Ζωή, το δικαίωμα στην Ελευθερία, και το δικαίωμα στην επιδίωξη της Ευτυχίας.

Πως για να εξασφαλιστούν αυτά τα δικαιώματα, ιδρύονται Κυβερνήσεις μεταξύ των Ανθρώπων, αντλώντας τις εύλογες εξουσίες τους από την συναίνεση των κυβερνημένων.

Πως όποτε μια Μορφή Κυβέρνησης γίνεται καταστροφική για τους σκοπούς αυτούς, είναι Δικαίωμα του Λαού να την αλλάξει ή να την καταργήσει, και να εγκαταστήσει νέα Κυβέρνηση θέτοντας τα θεμέλιά της σε τέτοιες αρχές και οργανώνοντας τις εξουσίες της σε τέτοια μορφή, ώστε να φανεί πιθανότερο να επιφέρει την Ασφάλεια και την Ευτυχία του.

Η σύνεση, όντως, επιβάλλει πως Κυβερνήσεις από καιρό εγκαθιδρυμένες δεν θα πρέπει να αλλάζουν για επουσιώδεις και πρόσκαιρους λόγους. Και ανάλογα, η εμπειρία έχει δείξει ότι η ανθρωπότητα είναι περισσότερο διατεθειμένη να υπομείνει, όσο το κακό υπομένεται, παρά να διορθώσει την πορεία της καταργώντας μορφές διακυβέρνησης στις οποίες είναι μαθημένη.

Όταν όμως μια μακρά σειρά καταχρήσεων και σφετερισμών, συνεχώς με τον ίδιο σκοπό, μαρτυρά πλεκτάνη υποταγής του Λαού στον απόλυτο Δεσποτισμό, είναι δικαίωμά του, είναι καθήκον του, να αποτινάξει τέτοια Κυβέρνηση και να εγκαθιδρύσει νέους Φύλακες για τη μελλοντική του ασφάλεια.

Τέτοια υπήρξε η υπομονετική ανοχή αυτών των Αποικιών. Και τέτοια είναι σήμερα η ανάγκη που τις υποχρεώνει να αλλάξουν το προηγούμενο Σύστημα της Διακυβέρνησής τους. Η ιστορία του σημερινού Βασιλέως της Μεγάλης Βρετανίας είναι μια ιστορία επανειλημμένων αδικιών και σφετερισμών, με άμεσο

σκοπό την εγκαθίδρυση απόλυτης Τυραννίας σ' αυτές τις Πολιτείες. Προς απόδειξη αυτών, as παραθέσουμε τα δεδομένα στον ειλικρινή κόσμο.

Εχει αρνηθεί (ο Βασιλιάς) την επικύρωση των πιο ευεργετικών και αναγκαίων για το κοινό καλό νόμων.

Εχει απαγορεύσει στους Κυβερνήτες του να θεσπίζουν Νόμους άμεσας και επείγουσας σημασίας, εκτός και αν αυτοί τελούν υπό αίρεση μέχρι την συγκατάθεσή του. Και όσο τελούν υπό αίρεση έχει εντελώς περιφρονήσει να ασχοληθεί με αυτούς.

Εχει αρνηθεί να θεσπίσει άλλους Νόμους για την εξυπηρέτηση κατοίκων μεγάλων περιφερειών, εκτός κι αν οι κάτοικοι αυτοί θα απεμπολούσαν το δικαίωμά της Αντιπροσωπείας στην Νομοθετική Εξουσία. Ένα δικαίωμα ανεκτίμητο για αυτούς και δεινό μόνο για τυράννους.

Εχει συγκαλέσει νομοθετικά σώματα σε τόπους ασυνήθιστους, ακατάλληλους και απομακρυσμένους από τους χώρους φύλαξης των Δημοσίων Αρχείων τους, με μόνο σκοπό

να εξαντλήσει τα μέλη τους μέχρι να συμμορφωθούν με τα μέτρα του.

Εχει επανειλημμένα διαλύσει Βουλές Αντιπροσώπων, επειδή αντιτάχθηκαν γενναία στις δικές του επιβουλές κατά των δικαιωμάτων του λαού.

Εχει αρνηθεί για πολύ καιρό, κατόπιν τέτοιων διαλύσεων, να διεξάγει νέες εκλογές, κατά συνέπεια η νομοθετική εξουσία, ακατάλυτη καθ' εαυτή, περιήλθε σε ολόκληρο τον λαό ώστε να ασκείται από αυτόν. Η Πολιτεία παρέμενε εν το μεταξύ εκτεθειμένη σε όλους τους κινδύνους επιδρομής από έξω, και αναταραχής από μέσα.

Εχει πασχίσει να εμποδίσει την αύξηση του πληθυσμού των πολιτειών. Για το σκοπό αυτό έφερε προσκόμματα στην εφαρμογή των νόμων για την πολιτογράφηση των ξένων. Αρνήθηκε να εγκρίνει άλλους για να ενθαρρύνει τη μετανάστευση και επέβαλλε επιπλέον προϋποθέσεις για την παραχώρηση εκτάσεων γης.

Εχει παρεμποδίσει την απονομή δικαιοσύνης αρνούμενος την κύρωση νόμων για τη σύσταση δικαστικών

Αρχών.

Εχει καταστήσει τους Δικαστές εξαρτώμενους μόνο από τη Βούλησή του για τη θητεία τους, και του ποσού και της καταβολής του μισθού τους.

Εχει θεσμοθετήσει πολυάριθμες νέες θέσεις και έστειλε εδώ ορδές υπαλλήλων που καταπιézουν το λαό μας και απομυζούν τα υπάρχοντά του.

Εχει διατηρήσει ανάμεσά μας, σε καιρούς ειρήνης, Μόνιμο Στρατό χωρίς τη συγκατάθεση των νομοθετών μας.

Επιχείρησε να καταστήσει τη στρατιωτική εξουσία ανεξάρτητη και ανώτερη της πολιτικής εξουσίας.

Εχει συνεργήσει με άλλους με σκοπό να μας υποβάλουν σε μια δικαιοδοσία ξένη προς το σύνταγμά μας, και μη αποδεκτή από τους νόμους μας. Κυρώνοντας τις υποτιθέμενες νομοθετικές τους πράξεις:

Για να σταθμεύει μεγάλα σώματα ενόπλων στρατιωτών ανάμεσά μας.

Για να τα προστατεύει, με ειρηνικές Δίκες, από την τιμωρία για τους φόνους που διαπράττουν κατά

των κατοίκων αυτών των Πολιτειών.

Για να αποκόβει όλες μας τις Συναλλαγές με τον υπόλοιπο κόσμο. Για να μας επιβάλλει Φόρους δίχως τη συγκατάθεσή μας.

Για να μας στερεί, σε πολλές περιπτώσεις, το ευεργέτημα της Δίκης από Ενόρκους.

Για να μας στέλνει πέρα από τους Ωκεανούς για να δικαστούμε για ανυπόστατα αδικήματα.

Για να καταργεί το ελεύθερο Σύστημα των Αγγλικών Νόμων σε μια όμορη Επαρχία, ιδρύει σε αυτήν μια Αυθαίρετη κυβέρνηση, και επεκτείνει τα Οριά της ώστε να την καταστήσει αμέσως ένα υπόδειγμα και ένα κατάλληλο εργαλείο για να εισαγάγει την ίδια απόλυτη εξουσία σε αυτές τις Αποικίες.

Για να καταλύει τους Καταστατικούς Χάρτες μας, να καταργεί τους πιο πολύτιμους νόμους μας και να μεταβάλλει ριζικά τον τρόπο διακυβέρνησής μας.

Για να αναστείλουν τη λειτουργία των νομοθετικών σωμάτων μας, οικειοποιήθηκαν ο Βασιλιάς και οι συνεργοί του την εξουσία να νομο-

θετούν για μας σε οποιαδήποτε περίπτωση.

Παραιτήθηκε του δικαιώματός του να κυβερνά εδώ, εφόσον απο-

κήρυξε την Προστασία του και διεξάγει πόλεμο εναντίον μας.

Λεπλάτνησε τις θάλασσές μας, ρίμαξε τις ακτές μας, κατέκαψε τις

πόλεις μας και κατέστρεψε τις ζωές του λαού μας.

Μεταφέρει ήδη ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις ξένων μισθοφόρων

για να ολοκληρώσουν το έργο θανάτου, ερήμωσης και τυραννίας που ξεκίνησε ήδη με Σκληρότητα και Προδοσία, παραδείγματα των οποίων δύσκολα θα μπορούσε να συναντήσει κανείς και στις πιο βάρβαρες εποχές, και είναι εντελώς ανάξιες ηγέτη πολιτισμένου έθνους.

Υποχρέωσε τους συμπολίτες μας που αιχμαλώτισε στην ανοικτή θάλασσα να πάρουν τα όπλα εναντίον της χώρας τους και είτε να μεταβληθούν σε εκτελεστές των φίλων και αδελφών τους, είτε να δολοφονηθούν απ' αυτούς. Προκάλεσε ντόπιες εξεγέρσεις ανάμεσά μας και προσπάθησε να κατευθύνει εναντίον των κατοίκων της παραμεθορίου μας, τους ανηλεείς Αγρίους Ινδιάνους των οποίων η γνωστή πολεμική μέθοδος είναι ο αδιάκριτος αφανισμός ανθρώπων όλων των ηλικιών, φύλου και κοινωνικής τάξης.

Σε κάθε στάδιο αυτής της καταδυνάστευσης έχουμε αιτηθεί θεραπείας με την μεγαλύτερη σεμνότητα: μα οι επανειλημμένες μας εκκλήσεις έχουν απαντηθεί μόνο με επανειλημμένες αδικίες. Ένας Ηγεμόνας του οποίου ο χαρακτήρας έχει όλα τα γνωρίσματα που αρμόζουν σε έναν Τύραννο, είναι ακατάλληλος για ηγέτης ελεύθερων ανθρώπων.

Ούτε παραμελήσαμε τις υποχρεώσεις προς τους Βρετανούς αδελφούς μας. Τους προειδοποιήσαμε κατά καιρούς για τις απόπειρες των νομοθετικών σωμάτων τους να επεκτείνουν την αυθαίρετη δικαιοδοσία τους στις υποθέσεις μας. Τους υπενθυμίσαμε τις περιστάσεις της μεταναστεύσεως και εγκατάστασής μας εδώ.

Απευθύναμε έκκληση στο έμφυτο αίσθημα δικαιοσύνης και μεγαλοθυμίας τους και επικαλεστήκαμε

τους δεσμούς της κοινής καταγωγής μας για να αποκηρύξουν αυτές τις πράξεις σφετερισμού, οι οποίες αναπότρεπτα θα διαρρήγνυαν τους δεσμούς και την αλληλογραφία μας. Και αυτοί κώφευσαν στη φωνή της δικαιοσύνης και της συγγένειας. Οφείλουμε, κατά συνέπεια να ενδώσουμε στην ανάγκη που επιβάλλει το χωρισμό μας και να τους θεωρούμε, όπως και το υπόλοιπο της ανθρωπότητας, εχθρούς στον πόλεμο και φίλους στην ειρήνη.

Συνεπώς, εμείς, οι αντιπρόσωποι των ενωμένων Πολιτειών της Αμερικής, αφού συγκαλέσαμε Γενική Συνέλευση, επικαλούμενοι τον Υπέρτατο Κριτή του κόσμου ως μάρτυρα των προθέσεών μας, διακηρύσσουμε και δηλώνουμε επισήμως, στο όνομα και με εξουσία του αγαθού λαού των αποικιών αυτών, ότι αυτές οι ενωμένες Αποικίες, αποτελούν και δικαιοματικά οφείλουν να αποτελέσουν ελεύθερες και ανεξάρτητες πολιτείες, ότι απαλλάσσονται από κάθε πίστη και υποταγή προς το Βρετανικό Στέμμα, και ότι κάθε πολιτικός δεσμός μεταξύ αυτών και του Βρετανικού Κράτους λύεται και πλέον δεν υφίσταται. Και ότι ως ελεύθερες και ανεξάρτητες πολιτείες έχουν πλήρη ισχύ να κηρύξουν πόλεμο, να συνομολογήσουν ειρήνη, να συνάψουν συμμαχίες, να καθιερώσουν εμπόριο και να προβούν σε κάθε είδους συμφωνίες και ενέργειες που χαρακτηρίζουν τα ανεξάρτητα κράτη. Και προς στήριξη αυτής της διακήρυξης, έχοντας ακλόνητη πίστη στην προστασία της Θείας Πρόνοιας, αμοιβαία δεσμεύουμε μεταξύ μας τις Ζωές μας, τις Περιουσίες μας και την ιερή Τιμή μας.

Πηγή: «Νιου Γιορκ Τάιμς»

ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ ZAPITI AUTO SCHOOL

Από το 1963
22-74 31 STREET, ASTORIA, NY 11105
TEL. (718) 274-5100

Επαγγελματική διδασκαλία • Μαθήματα καθημερινά
Αυτοκίνητα για το Road Test • 5ωρη διδασκαλία
Defensive driving course για 10% έκπτωση στην ασφάλεια
Βιβλίο για το ΠΕΡΜΙΤ στα ελληνικά, Αγγλικά, Ισπανικά
Αδειες διεθνείς (International)

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΣΠΙΤΙΩΝ-ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ELLAS TRAVEL
ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΕΙΣΗΤΗΡΙΑ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΑ για Ελλάδα και Κύπρο
Πληρεξούσια, εξουσιοδοτήσεις-Αποδοχές κληρονομιάς-
Γονικές παροχές-Επίσημες Μεταφράσεις

Παρακολουθείτε τα τηλεοπτικά μας προγράμματα στο Time Warner Cable:
Κυριακή 2μμ στο 57, 5μμ στο 35, 7:30πμ στο 56 και Τρίτη 6πμ στο 57

Εκπληρώστε όλα τα όνειρά σας για έναν όμορφο γάμο σ'αυτή την ξεχωριστή σας μέρα

TOWERS ON THE GREEN

Εκεί που τα όνειρά σας γίνονται πραγματικότητα

Εκεί που η ξεχωριστή σας μέρα «αγκαλιάζεται» από προσωπικό επαγγελματιών με ενθουσιασμό και ειλικρίνεια.

Εάν σχεδιάζετε μια πιο κλειστή εκδήλωση, μια δεξίωση, ή πρόβα δείπνου, η εξειδικευμένη ομάδα μας catering και μαγειρικής περιμένει να σας εξυπηρετήσει σε όλες τις πτυχές αυτής της μοναδικής σας μέρας.

**Απολαύστε την υπέροχη θέα
του Towers Country Club**

Διακεκριμένοι σεφ δημιουργούν γαστρονομικά αριστουργήματα που θα προσφέρουν απόλαυση στους καλεσμένους σας και η εμπειρία τους μπορεί να ανταποκριθεί σε οποιοδήποτε στιλ εθνικής κουζίνας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΦΑΓΗΤΑ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΕΛΙΑ

Γάμοι, bridal showers, baby showers, επέτειοι, christenings, επίσημα δείπνα
επιχειρηματικές συναντήσεις, εταιρικές εκδηλώσεις

Μπορούμε να φιλοξενήσουμε πάρτι 100-350 ατόμων

**TOWERS ON THE GREEN
in 2 locations**

• 272-48 Grand Central Pkwy, Floral Park, NY 11005
• 196-10 Northern Boulevard, Flushing, NY 11358
(516) 775-7710. Ζητήστε τον κ. Χάρυ Σαβίδη
www.towersonthegreen.com

Πλάτων, Πολιτεία, Βιβλίο Ζ' Σωκράτης

Σύμφωνα με τον φιλόσοφο Μπέρτραντ Ράσελ, η Πολιτεία στα βιβλία 1-5 αποτελεί μία ενότητα η οποία ασχολείται με την ανάπτυξη της ιδεώδους πολιτείας, τις αρχές κοινωνικής οργάνωσης και την ανάγκη προστασίας. Ακόμη πραγματεύεται την εκπαίδευση των φυλάκων, καθώς και την αρμονία πόλης και ψυχής με τα τρία της μέρη. Στο έβδομο βιβλίο τίθεται το θέμα των φιλοσόφων βασιλέων και η αλληγορία του σπηλαίου.

Συνέχεια από το προηγούμενο

Μετά από αυτά, όμως, είπα, φαντάσου την ανθρώπινη φύση ως προς την παιδεία και την απαιδευσία, σαν μια εικόνα που παριστάνει μια τέτοια κατάσταση. Δες λοιπόν με τη φαντασία σου ανθρώπους που κατοικούν μέσα σε μια σπηλιά κάτω από τη γη, που να έχει την είσοδό της ψηλά στην οροφή, προς το φως, σε όλο το μήκος της σπηλιάς μέσα της να είναι άνθρωποι αλυσοδεμένοι από την παιδική ηλικία στα πόδια και στον αυχένα, έτσι ώστε να είναι καρφωμένοι στο ίδιο σημείο και να μπορούν να βλέπουν μόνο μπροστά τους και να μην είναι σε θέση, εξαιτίας των δεσμών, να στρέφουν τα κεφάλια τους ολόγυρα. Κι οι ανταύγειες της φωτιάς που καίει πίσω τους να είναι πάνω και μακριά από αυτούς. Και ανάμεσα στη φωτιά και στους δεσμιώτες, προς τα πάνω, να υπάρχει ένας δρόμος που στο πλάι του να είναι χτισμένο ένα τοιχάκι, όπως τα παραπετάσματα που τοποθετούν οι θαυματοποιοί μπροστά από τους ανθρώπους, και πάνω απ' αυτά τους επιδεικνύουν τα ταχυδακτυλουργικά τους.

Βλέπω, είπε.
Φαντάσου λοιπόν κοντά σε τούτο το τοιχάκι, ανθρώπους να μεταφέρουν αντικείμενα κάθε είδους, που προεξέχουν από το τοιχάκι, καθώς και ανδριάντες και κάποια άλλα αγάλματα ζώων, πέτρινα και ξύλινα και κατασκευασμένα με κάθε είδους υλικό, και, όπως είναι φυσικό, από αυτούς που τα μεταφέρουν άλλοι μιλούν και άλλοι μένουν σιωπηλοί. Παράδοξη εικόνα περιγράφεις, και παράδοξους συνάμα δεσμιώτες, είπε.

Μα είναι όμοιοι με μας, είπα εγώ και πρώτα και κύρια, νομίζεις πως αυτοί έχουν δει κάτι άλλο από τους εαυτούς τους και τους υπόλοιπους που είναι μαζί, εκτός από τις σκιές που δημιουργεί η φωτιά, και που αντανακλούν ακριβώς απέναντί τους στον τοίχο της σπηλιάς;

Μα πως είναι δυνατόν, είπε, αφού είναι αναγκασμένοι να κρατάνε ακίνητα τα κεφάλια τους εφ' όρου ζωής;

Κι από αυτά που μεταφέρονται; Δεν θα έχουν δει ακριβώς το ίδιο;

Τι άλλο;
Κι αν θα μπορούσαν να συνομιλούν μεταξύ τους, δεν νομίζεις πως σ' αυτά που βλέπουν θεωρούν πως αναφέρονται οι ονομασίες που δίνουν;

Αναγκαστικά.

Τι θα συνέβαινε, αν το δεσμοτήριό τους έστελνε αντίλαλο από τον απέναντι τοίχο, κάθε φορά που κάποιος από τους περαστικούς μιλούσε, νομίζεις πως θα θεωρούσαν πως αυτός που μιλάει είναι τίποτε άλλο από τη φευγαλέα σκιά;

Μα το Δία, όχι βέβαια, είπε.

Και σε κάθε περίπτωση, είπα εγώ, αυτοί δεν θα θεωρούν τίποτε άλλο σαν αληθινό, παρά τις σκιές των αντικειμένων.

Απόλυτη ανάγκη, είπε.

Σκέψου όμως, είπα εγώ, ποια θα μπορούσε να είναι η λύτρωσή τους και η θεραπεία τους και από τα δεσμά κι από την αφροσύνη, αν τους συνέβαιναν τα εξής: Αν κάθε φορά, δηλαδή, που θα λυνόταν κάποιος και θ' αναγκαζόταν ξαφνικά να σταθεί και να βαδίσει και να γυρίσει τον αυχένα του και να δει προς το φως, κι όλ' αυτά θα τα έκανε με μεγάλους πόνους και μέσα από τα λαμпыρίσματα δεν θα μπορούσε να διακρίνει εκείνα, που μέχρι τότε έβλεπε τις σκιές τους, τι νομίζεις πως θ' απαντούσε αυτός, αν κάποιος του έλεγε πως τότε έβλεπε φλυαρίες, ενώ τώρα είναι κάπως πιο κοντά στο ον και πως έχει στραφεί προς όντα που πραγματικά και βλέπει με σωστότερο τρόπο, και αν του έδειχνε το καθένα από αυτά που περνούσαν, ρωτώντας τον τι είναι και αναγκάζοντάς τον ν' αποκριθεί, δεν νομίζεις πως αυτός θ' απορούσε και θα νόμιζε πως αυτά που έβλεπε τότε ήταν πιο αληθινά από τα τωρινά που του δείχνουν;

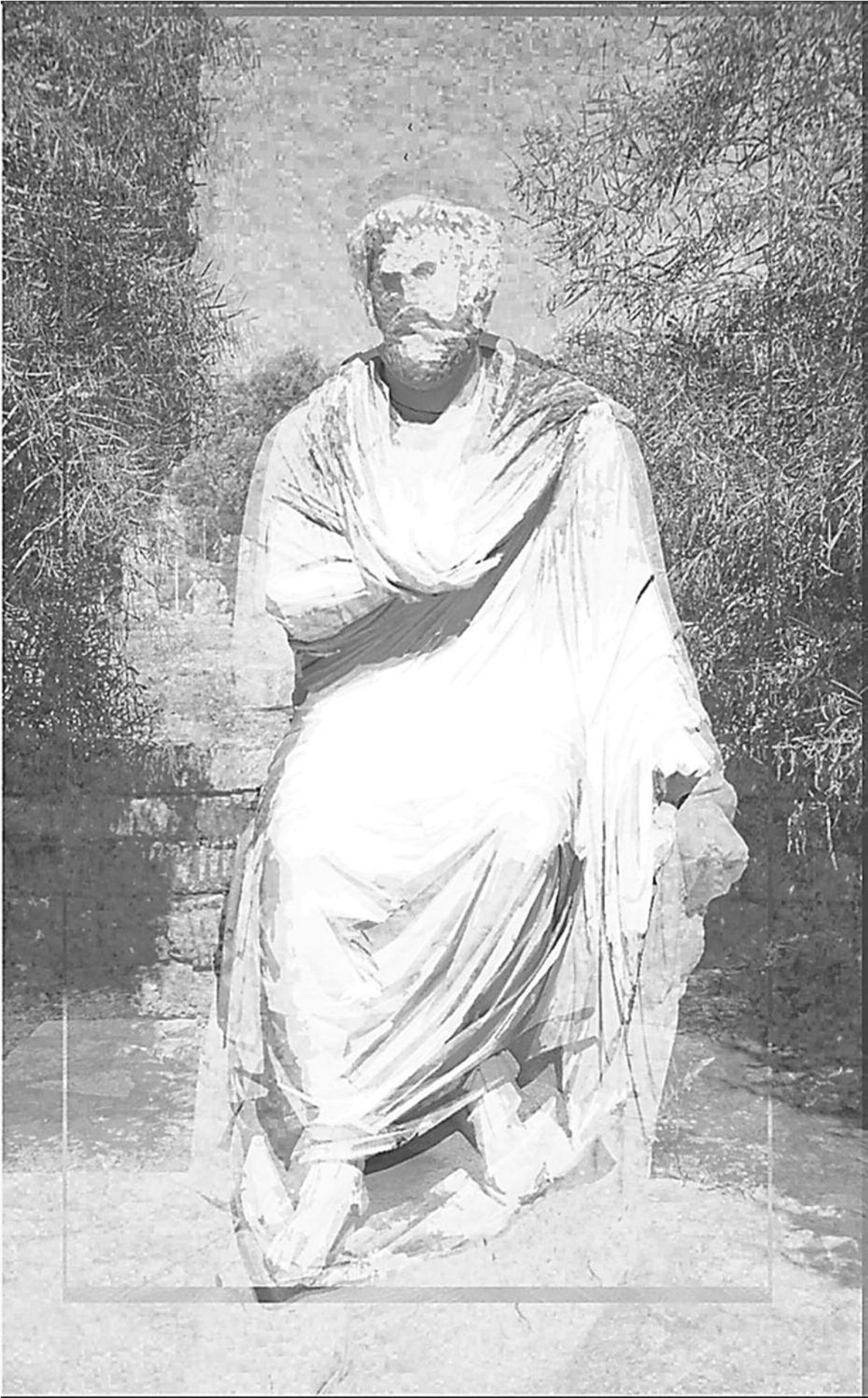
Και πολύ μάλιστα, είπε.

Κι αν λοιπόν τον ανάγκαζε να βλέπει προς το ίδιο το φως, δεν θα πονούσαν ταμάτια του και δεν θα έφευγε για να ξαναγυρίσει σ' εκείνα που μπορεί να δει καλά, και δεν θα νόμιζε πως εκείνα στην πραγματικότητα είναι πιο ευκρινή από αυτά που του δείχνουν;

Ετσι, είπε.

Και αν, είπα εγώ, τον τραβούσε κανείς με τη βία από εκεί, μέσα από ένα δρόμο κακοτράχαλο κι ανηφορικό, και δεν τον άφηνε, πριν τον τραβήξει έξω στο φως του ήλιου, δεν θα υπέφερε τάχα και δεν θα αγανακτούσε όταν τον έπαιρναν, κι αφού θα έφτανε στο φως, δεν θα πλημμύριζαν τα μάτια του από τη λάμψη και δεν θα του ήταν αδύνατο να δει ακόμα κι ένα απ' αυτά που τώρα ονομάζονται αληθινά;

Οχι βέβαια, δεν θα μπορούσε

έτσι ξαφνικά, είπε.

Εχω την εντύπωση πως θα χρει-αζόταν να συνηθίσει, αν σκοπεύει να δει τα πράγματα που είναι πάνω. Και στην αρχή θα μπορούσε πολύ εύκολα να διακρίνει καλά τις σκιές, και μετά απ’ αυτό, πάνω στην επι-φάνεια του νερού τα είδωλα των ανθρώπων και των άλλων πραγμά-των, και κατόπιν αυτά τα ίδια. Και-μετά από αυτά, τ’ αντικείμενα που είναι στον ουρανό και τον ίδιο τον ουρανό θα μπορούσε να δει ευκο-λότερα τη νύχτα, βλέποντας το φως των άστρων και της σεληήνης, παρά στη διάρκεια της μέρας, τον ήλιο και το ηλιόφως.

Πως όχι; Τελευταίο θα μπορούσε νομίζω να δει τον ήλιο, όχι στην επιφάνεια του νερού ούτε σε κάποια διαφορε-τική θέση τα είδωλά του, αλλά θα μπορούσε να δει καλά τον ήλιο κα-θαυτό στο δικό του τόπο και να πα-ρατηρήσει προσεκτικά τι είδους εί-ναι.

Κατ’ ανάγκη, είπε. Και μετά θα συλλογιζόταν τότε για κείνον, πως αυτός είναι που ρυθ-μίζει τις εποχές και τους χρόνους και που κανονίζει τα πάντα στον ορατό κόσμο, καθώς και ο αίτιος, κατά κάποιο τρόπο, όλων εκείνων που έβλεπαν αυτοί.

Είναι φανερό, είπε, πως αυτά θα συμπεράνει ύστερα από τα προ-ηγούμενα.

Τι λες λοιπόν; Όταν αναλογίζεται την πρώτη του κατοικία και την εκεί

σοφία που είχε αυτός και οι τότε συνδεδωμένες του, δεν νομίζεις πως θα καλοτυχίζει τον εαυτό του για τούτη την αλλαγή και θα οικτρίζει τους άλλους;

Και πολύ μάλιστα. Κι αν υπήρχαν μεταξύ τους τότε κάποιες τιμές και έπαινοι και βραβεία γι’ αυτόν που θα μπορούσε να δια-κρίνει πιο καθαρά αυτά που περ-νούσαν μπροστά από τα μάτια του και γι’ αυτόν που θα μπορούσε να θυμηθεί περισσότερο ποια συνήθως περνούσαν πρώτα, ποια μετά και ποια ταυτόχρονα, και έτσι θα μπορεί να προβλέπει τι θα έρθει στο μέλλον, νομίζεις πως αυτός θα κατεχόταν από σφοδρή επιθυμία και θα ζήλευε τους τιμημένους από κείνους και τους μεταξύ εκείνων κυριάρχους ή θα είχε πάθει αυτό που λέει ο Ομη-ρος, και πολύ θα επιθυμούσε «να ήταν ζωντανός στη γη κι ασ δούλευε για άλλον, που είναι ο φτωχότερος» και θα προτιμούσε να έχει πάθει τα πάντα, παρά να νομίζει εκείνα που νόμιζε και να ζει έτσι εκεί;

Ετσι νομίζω τουλάχιστον, είπε, πως θα προτιμούσε να πάθει οτιδή-ποτε παρά να ζει έτσι.

Και τώρα βάλε στο μυαλό σου το εξής, είπα εγώ. Αν κατέβει αυτός πάλι και καθίσει στον ίδιο θρόνο, δεν θα ξαναγεμίσουν τάχα τα μάτια του σκοτάδι, αφού ήρθε ξαφνικά από τον ήλιο;

Και πολύ μάλιστα, είπε. Αν χρειαζόταν ν’ ανταγωνιστεί αυτός με κείνους τους παντοτινούς

δεσμώτες, λέγοντας την άποψή του σχετικά με τις σκιές, καθόσον χρόνο η όρασή του είναι αμβλεία, πριν προσαρμοστούν τα μάτια του, και για να συνηθίσουν δεν θα χρειαζόταν και τόσο μικρός χρόνος, άραγε δεν θα προκαλούσε περιπαιχτικά γέλια και δεν θα έλεγαν γι’ αυτόν πως με το ν’ ανεβεί επάνω, γύρισε με κατα-στραμμένα τα μάτια του και πως δεν αξίζει ούτε να προσπαθήσουν καν να πάνε επάνω; Και αυτόν που θα επιχειρήσει να τους λύσει και να τους ανεβάσει, αν τους δινόταν κά-πως η ευκαιρία να τον πιάσουν και να τον σκοτώσουν, δεν θα τον σκό-τωναν;

Αναμφίβολα, είπε. Αυτή την εικόνα λοιπόν, φίλε μου Γλαύκωνα, είπα εγώ, πρέπει να την προσαρμόσεις σε όλα όσα είπαμε πρωτύτερα και να παρομοιάσεις τον ορατό κόσμο με την κατοικία του δεσμοτηρίου, και τη φωτιά που αν-τιφέγγιζε μέσα σ’ αυτή με τη δύναμη του ηλιακού φωτός. Αν όμως παρο-μοιάσεις την ανάβαση και τη θέα των αντικειμένων, που βρίσκονται στον επάνω κόσμο, με την άνοδο της ψυχής στον νοητό κόσμο, δεν θα σφάλεις ως προς τη δικήμου άπο-ψη, αφού επιθυμείς να την ακούσεις. Κι ο θεός τουλάχιστον ξέρει αν τυ-χαίνει να είναι αληθινή. Εμένα λοι-πόν έτσι μου φαίνεται. Πως στην περιοχή του γνωστού η ιδέα του αγαθού είναι τελευταία και μετά βίας διακρίνεται, όταν όμως τη δια-κρίνει κανείς δεν μπορεί να μην

συλλογιστεί πως αυτή είναι η αιτία για όλα γενικά τα σωστά και καλά πράγματα, γεννώντας μέσα στον ορατό κόσμο το φως και τον κύριο του φωτός, και γιατί μέσα στον νοητό κόσμο αυτή είναι που διευθύνει και παρέχει την αλήθεια και τον νου και πως πρέπει να την ατενίσει οπωσδήποτε αυτός που εννοεί να ενεργήσει φρόνιμα και στην ιδιωτική και στη δημόσια ζωή.

Συμφωνώ κι εγώ, είπε, με όποιον τρόπο βέβαια μπορώ.

Εμπρός λοιπόν, είπα εγώ, συμ-φώνησε και με αυτό εδώ και μην απορήσεις που όσοι ήρθαν εδώ δεν θέλουν ν’ ασχολούνται με τις αν-θρώπινες ασχολίες, αλλά οι ψυχές τους επιθυμούν σφοδρά να διαμέ-νουν πάντα στον επάνω κόσμο. Γιατί είναι φυσικό βέβαια να γίνεται έτσι, αφού κι αυτό επίσης να είναι σύμ-φωνο με την εικόνα που περιγράψαμε πριν. Είναι φυσικό βέβαια, είπε.

Τι λες; Θεωρείς παράξενο κάτι σαν αυτό εδώ, είπα εγώ, αν κάποιος που από τα θείκα θεάματα πέφτει στα ανθρώπινα κακά και κάνει απρέ-πειες και φαίνεται υπερβολικά γε-λοίος, καθώς ακόμα δεν καλοβλέπει, πριν συνηθίσει στο σκοτάδι του πα-ρόντος, αναγκάζεται ν’ αγωνίζεται στα δικαστήρια ή κάπου αλλού σχε-τικά με τις σκιές του δικαίου ή με τα είδωλα από τα οποία προέρχονται οι σκιές, και να διαγωνίζεται για τις ιδέες που έχουν για τη δικαιοσύνη αυτοί που ουδέποτε την είδαν;

Δεν είναι καθόλου παράξενο,

είπε.

Αλλά, αν έχει κανείς μυαλό, είπα εγώ, θα μπορούσε να θυμηθεί πως στα μάτια συμβαίνουν δυο ειδών ανωμαλίες και από δύο αφορμές, όταν πηγαίνει κανείς από το φως στο σκοτάδι και όταν πηγαίνει από το σκοτάδι στο φως. Αφού θεωρήσει πως τα ίδια ακριβώς γίνονται και στην ψυχή, όταν δει κάποια ν’ ανη-συχεί και να μην μπορεί να διακρίνει κάτι καθαρά, δεν θα πρέπει να γελάει αλόγιστα, αλλά να εξετάζει καλά τι από τα δύο συμβαίνει, δεν βλέπει καλά στο σκοτάδι από τη συνήθεια, επειδή έχει έρθει από φωτεινότερη ζωή, ή από την περισσότερη αμάθεια ήρθε στο φωτεινότερο και έχει πλημ-μυρίσει από το φωτεινό λαμπύρισμα, και έτσι τημια θα τημακαρίσει για το βίωμά της και για τη ζωή της, ενώ την άλλη θα την οικτρίζει. Κι αν θέλει να γελαίμαζι της, το γέλιο του θα ήταν λιγότερο καταγέλαστο απ’ ό,τι το γέλιο εις βάρος της ψυχής που έφτασε από πάνω, από το φως.

Και μάλιστα τα λες πολύ σωστά, είπε.

Πρέπει λοιπόν εμείς, είπα, αν αυτά είναι αληθινά, να πιστέψουμε το εξής: Οτι η παιδεία δεν είναι τέ-τοια που ισχυρίζονται μερικοί που την έχουν για επάγγελμα. Ισχυρί-ζονται γενικά πως δεν υπάρχει επι-στήμη μέσα στην ψυχή, αλλά την βάζουν αυτοί, σαν να βάζουν όραση σταμάτια των τυφλών.

Συνέχεια στο επόμενο

Συνδρομές

ΜΕ ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ενός έτους

\$208

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

☐ 1 ΧΡΟΝΟΣ	\$208.00
☐ 6 ΜΗΝΕΣ	\$120.00
☐ 3 ΜΗΝΕΣ	\$83.00
☐ 1 ΜΗΝΑΣ	\$33.00
☐ ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 1 ΧΡΟΝΟ	\$82.00
☐ ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 6 ΜΗΝΕΣ	\$47.00
☐ ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 3 ΜΗΝΕΣ	\$26.00

Χώρες εκτός Η.Π.Α.

☐ 1 ΧΡΟΝΟ	\$322.00
☐ 6 ΜΗΝΕΣ	\$189.00
☐ 3 ΜΗΝΕΣ	\$125.00
☐ ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 1 ΧΡΟΝΟ	\$274.00
☐ ΕΚΔΟΣΗ ΣΑΒ/ΚΟΥ 6 ΜΗΝΕΣ	\$165.00

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΚΔΟΣΗ:

www.ekirikas.com

ΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

☐ 1 ΧΡΟΝΟ	\$39.00	☐ 1 ΜΗΝΑ	\$14.95
----------------------------------	---------	---------------------------------	---------

ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

☐ 1 ΧΡΟΝΟ	\$89.00	☐ 1 ΜΗΝΑ	\$19.95
----------------------------------	---------	---------------------------------	---------

www.thenationalherald.com

ΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

☐ 1 ΧΡΟΝΟ	\$34.95
☐ 6 ΜΗΝΕΣ	\$23.95
☐ 3 ΜΗΝΕΣ	\$14.95

ΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

☐ 1 ΧΡΟΝΟ	\$45.95
☐ 6 ΜΗΝΕΣ	\$29.95
☐ 3 ΜΗΝΕΣ	\$18.95

Τηλ.: (718) 784-5255
Φαξ:(718) 472-0510
Toll Free: 1-888-KHRYKAS
(547-9527) ext. 108
subscriptions@ekirikas.com

ΞΕΝΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΑΞΙΕΣ

Η Καινούργια Συμφωνία (μέρος 1ο)

Αν και πέρασαν σχεδόν 2.000 χρόνια, ακόμα η συμφωνία αυτή λέγεται καινούργια. Μιλάμε για την καινούργια συνθήκη μεταξύ Θεού κι ανθρώπων όλων των εθνών κι εποχών. Μιλάμε δηλαδή για την Καινή Διαθήκη.

Η Καινή Διαθήκη δεν είναι μόνο ένα θρησκευτικό βιβλίο με καλά λόγια, αλλά επειδή περιέχει τη Διαθήκη, δηλαδή τη συνθήκη μεταξύ Θεού και ανθρώπου, ονομάστηκε Καινή Διαθήκη. Τη συνθήκη αυτή την έκανε ο Θεός για να σώσει τον άνθρωπο. Η Καινή Διαθήκη είναι βασισμένη στο αίμα του Ιησού Χριστού. Γι' αυτό δια-βάζουμε, ότι ο Ιησούς Χριστός στο τελευταίο δείπνο... «...λαβών το ποτήριον, και ευχαριστήσας, έδωκεν εις αυτούς, λέγων, πίετε εξ αυτού πάντες. Διότι τούτο είναι το αίμα μου, το της Καινής Διαθήκης, το υπέρ πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών». Αυτό είναι το μέρος του Θεού στη Διαθήκη του.

Το άλλο μέρος της συμφωνίας, δηλαδή ο άνθρωπος όταν μετανοημένος πιστέψει, τότε συμφωνεί με το Θεό και λαμβάνει αιώνια ζωή. Επίσης, διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη: «Διότι τόσον αγάπησεν ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μην απολεσθεί πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχει ζωήν αιώνιον». Εδώ βλέπουμε το θεϊκό μέρος της Διαθήκης και το ανθρώπινο μέρος που είναι «πίστη». Είναι τόσο δύσκολο στον κόσμο που ζούμε να συγκεντρωθούμε με ευσέβεια στα πράγματα του Θεού. Υπάρχουν πολλές φωνές, μικρές και μεγάλες, που μας πιέζουν αντίθετα από το θέλημα του Θεού στη ζωή μας. Ασφυκτικά ζυμωμένοι στον αγώνα της βιοπάλης και της μέριμνας, μπλεχτήκαμε στον έντονο ρυθμό της εποχής μας και δεν βρίσκουμε χρόνο ούτε να σκεφτούμε τα πράγματα του Θεού. Πολλοί ζουν μόνο για δουλειά, κούραση, φαγητό, τηλεόραση και λίγο ύπνο. Ζούμε στον κόσμο που διαφημίζει την πλεονεξία και θεοποιεί την ανηθικότητα και με μια καμουφλαρισμένη φωνή μάς λέει πως αυτό είναι επιτυχία και διασκέδαση. Και ο χρόνος περνάει και ο άνθρωπος εισέρχεται προετοιμασμένος ή απροετοίμαστος στην αι-ωνιότητα.

Θυμηθείτε τις 10 παρθένες της παραβολής. Εδώ έρχεται η Καινή Διαθήκη που μας διδάσκει με οδηγίες και κανόνες και μας οδηγεί να τηρήσουμε το δικό μας μέρος της συνθήκης με το Θεό. Διάβασε λοιπόν, πίστεψε, δέξου τη συμφωνία της αγάπης του Θεού που λέγεται Καινή Διαθήκη.

Αυτή είναι η σημερινή μας αξία. Σας στέλνουμε μια Καινή Διαθήκη δωρεάν εάν μας το ζητήσετε.

Πέτρος Φιλακουρίδης

Τηλεφωνήστε δωρεάν στο τηλ.: (866) 960 2140

Ημουν κι εγώ εκεί: Η μεγάλη απόβαση στον Μαραθώνα

Της Μαρίας Θέρμου

Αγριομάραθα παντού και κάπαρη ανθισμένη, σε μια γη που, αν και τέλη Ιουνίου, παραμένει καταπράσινη. Ολόγυρα, τα χαμπλά βουνά κλείνουν τη μικρή πεδιάδα αφήνοντας διέξοδο μόνο προς τη μεριά της θάλασσας. Δεν τη βλέπεις, νιώθεις την ανάσα της να φθάνει από μακριά. «Εδώ λοιπόν;». «Εδώ!». Στον Τύμβο του Μαραθώνα, μία καθημερινή ημέρα, τίποτε δεν διαταράσσει την ηρεμία του τόπου.

Ο αρχαιολόγος κ. Γιώργος Σταϊνχάουερ, επί πολλά έτη έφορος της περιοχής, την οποία έχει περπατήσει σπιθαμή προς σπιθαμή, δείχνει τον κάμπο, που εκτείνεται ανάμεσα στα βουνά, Αγριελίκι και το Κοτρώνι από τη μία μεριά και τη θάλασσα από την άλλη. Από ένα στενό και δύσβατο μονοπάτι ανάμεσά τους φαίνεται ότι κατέβηκαν οι Αθηναίοι, επιλέγοντας δηλαδή τον δυσκολότερο αλλά ταχύτερο δρόμο ως τον Μαραθώνα, μόλις έλαβαν την είδηση ότι έφθασε ο τρομερός στρατός των Περσών.

Από τον Διόνυσο κατεβήκαμε και εμείς σε αναζήτηση του πεδίου της μάχης, παίρνοντας τον δρόμο με τις πολλές στροφές αλλά και την πανοραμική θέα του κόλπου και της Εύβοιας απέναντι. Από εκεί ήλθαν οι Πέρσες, αφού είχαν καταστρέψει πρώτα την Ερέτρια.

Μαραθώνας, 2.500 χρόνια πριν. Σεπτέμβριος του 490 π.Χ. ήταν. 16η του μήνα Βοηδρομιώνος- όταν έλαβε χώρα η μάχη που έμελλε να προσδιορίσει περισσότερο από οτιδήποτε άλλο την πορεία της αρχαίας ιστορίας. Δεν είχαν επιλέξει οι Αθηναίοι τον τόπο. Οι Πέρσες είχαν τον πρώτο λόγο, αυτοί αποβιβάστηκαν και στρατοπέδευαν σε αυτή την άκρη της Αττικής. Μια τρομακτική απειλή μπροστά στην πόρτα της Αθήνας και μια πρόκληση μαζί.

Αλλά έχουν περάσει αιώνες πολλοί από τότε. Η κλαγγή των όπλων, ο ήχος των αυλών και οι ιαχές της μάχης, τα προστάγματα των στρατηγών και οι φωνές των πολεμιστών που μάχονταν σώμα με σώμα, οι κραυγές πόνου και αγωνίας, όλα αυτά έχουν χαθεί. Καταμεσίς στον κάμπο με τα μπουστάνια τριγύρω, τα σύγχρονα υδρευτικά συστήματα και τα γεωργικά μηχανήματα, την άναρχη δόμηση και τον λαβύρινθο των χωματόδρομων που ποτέ δεν ξέρεις πού οδηγούν, αλλά και τη μεγάλη λεωφόρο που τον τέμνει από άκρη σε άκρη, κάθε ιδέα ηρωισμού μοιάζει αταίριαστη.

Η μνήμη

Ελάχιστα είναι τα μνημεία της μάχης που θα δει σήμερα ο επισκέπτης, γι' αυτό περισσότερες πληροφορίες θα πάρει στο μουσείο: Είναι ο Τύμβος και το Τρόπαιο των Αθηναίων,

Η παραλία όπου έλαβε χώρα το τελευταίο και καθοριστικό μέρος της μάχης. Η σύγχρονη δόμηση πλέον δεν φοβάται τους Πέρσες.

σε μεγάλη απόσταση μάλιστα μεταξύ τους. Τίποτε άλλο δεν θυμίζει την πρώτη στην ιστορία απόβαση στρατεύματος σε ξένη γη και τη νικηφόρα απόκρουσή του. Η μήπως όχι; «Ανά πέραν νυκτί και ίππων χρεμετίζοντων και ανδρών μαχομένων έστι αίσθησθαι», γράφει ο Πausanias για τις μνήμες και τους ήχους που ανασύρονται από τον χρόνο.

Αν οι άνθρωποι λοιπόν φτιάχνουν τη μνήμη και όχι οι τόποι, ο Μαραθώνας δεν μπορεί να βοηθή απλώς ως τουριστικό ή αρχαιολογικό αξιοθέατο. Επειδή είναι κάτι πέρα από αυτά. Είναι ο ιδεατός τόπος που σηματοδοτεί την επιστροφή στην ουσία των πραγμάτων, το προσκύνημα στο παρελθόν και τη δέσμευση για το μέλλον. Μία αναμέτρηση του ανθρώπου με τον ίδιο του τον εαυτό, τον οποίο καλείται να υπερβεί, όπως οι Μαραθωνομάχοι.

Οι ταραξίες

Η παραδειγματική τιμωρία της Αθήνας και της Ερέτριας, επειδή είχαν σπεύσει σε βοήθεια των ιώνων επαναστατών εναντίον των Περσών ήταν ο στόχος αυτής της εκστρατείας αποκατάστασης του κύρους του Μεγάλου Βασιλέα. «Δέσποτα, μέμνεο των Αθηναίων», θύμιζε άλλωστε στον Δαρείο σε κάθε γεύμα του ένας δούλος.

«Η Αθήνα, ακόμη και η Σπάρτη με τη φοβερή στρατιωτική φήμη δεν ήταν για αυτόν τίποτε άλλο παρά κάποιοι ταραξίες τής απέναντι πλευράς του Αιγαίου, οι οποίοι επιπλέον βρίσκονταν διαρκώς σε αντιπαλότητα μεταξύ τους», λέει ο κ. Σταϊνχάουερ, συγγραφέας, μεταξύ άλλων, των βιβλίων «Ο Μαραθών και το Αρχαιολογικό Μουσείο» (Ιδρυμα Λά-

την), «Ο πόλεμος στην αρχαία Ελλάδα» και «Ιστορική γεωγραφία του αρχαίου κόσμου» (εκδόσεις Παπαδήμα).

Οι αντίπαλοι

Στην πραγματικότητα ωστόσο επρόκειτο για τη σύγκρουση δύο μεγάλων πολιτισμών. Αντίπαλοι ήταν από τη μία μεριά η απέραντη περσική αυτοκρατορία που, υπό τη βασιλεία του Δαρείου, είχε κατακτήσει όλη την Ανατολή, και στην άλλη άκρη η κατακερματισμένη, κατά το σύνθημα, Ελλάδα, σαφώς ανείτοιμη για τέτοιες συγκρούσεις, με τη δύναμή της όμως να εντοπίζεται στο υψηλό περί ελευθερίας φρόνημα των πολιτών της.

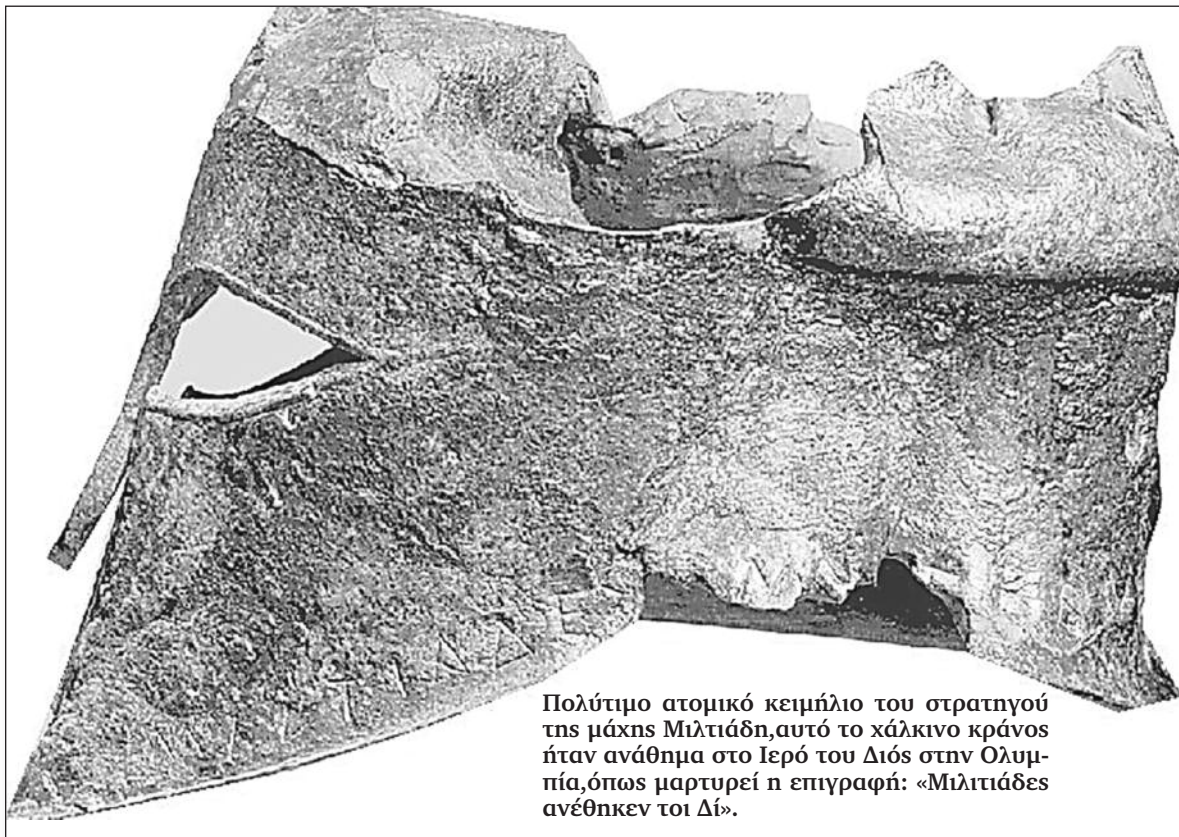
Η απόφαση των Σπαρτιατών να ανταποκριθούν στο κάλεσμα των Αθηναίων για βοήθεια μετά την πανσέληνο, θα άφηνε μάλιστα τους δεύτερους μόνους απέναντι στον τρομερό εχθρό. Από τη θέση αυτή όμως θα θεμελιώναν τη μελλοντική τους δόξα και τον ηγεμονικό τους ρόλο στον ελληνικό κόσμο. Επιπλέον παρά τις εσωτερικές διαμάχες τους, εκείνη την ώρα βρέθηκαν να πολεμούν δίπλα-δίπλα όλοι εκείνοι που θα οικοδομούσαν το μεγαλείο της Αθήνας, πνευματικό και πολιτικό: Ενας μεγάλος στρατηγός, ο Μιλτιάδης πρώτα-πρώτα, μετά ο Θεμιστοκλής, ο Αριστείδης, ο Αισχύλος, ο Καλλίμαχος, αλλά και ο ήρωας αγρότης Εχετλαίος, ο Επίζηλος και ο Κυναίγειρος.

Οι αριθμοί

Με το αυτοκίνητο διασχίζουμε εμείς την απόσταση του ενός μιλίου που χώριζε, όπως αναφέρει ο Ηρόδοτος, τους δύο στρατούς. Οι Αθηναίοι, λέει, διένυσαν όλη αυτή την

Σκηνή της μάχης όπως έχει παρασταθεί σε αγγείο, στην οποία ο αθηναίος οπλίτης καταβάλλει με το δόρυ τον πέρση αντίπαλό του, ενώ τα βέλη από τα τόξα άλλων τοξωτών βρίσκονται παντού γύρω του.

Πολύτιμο ατομικό κειμήλιο του στρατηγού της μάχης Μιλτιάδη, αυτό το χάλκινο κράνος ήταν ανάθημα στο Ιερό του Διός στην Ολυμπία, όπως μαρτυρεί η επιγραφή: «Μιλτιάδες ανέθηκεν τοι Δί».

απόσταση τρέχοντας, πράγμα αδύνατον όμως, όπως διευκρινίζει ο κ. Σταϊνχάουερ, αν σκεφτεί κανείς τον βαρύ οπλισμό τους: Ασπίδα, περικεφαλαία, δόρυ, σπαθί, περικνημίδες. Μυθικά νούμερα αναφέρονται εξάλλου όσον αφορά τους Πέρσες. Για μυριάδες πολεμιστές θα μιλούσε αργότερα η αθηναϊκή προπαγάνδα, αλλά για τους σύγχρονους ιστορικούς, η αλήθεια δεν είναι τόσο εντυπωσιακή. Ο περσικός στρατός υπολογίζεται συνήθως περί τις 25.000, αν και οι πλέον σύγχρονες θεωρίες τον ορίζουν γύρω στις 12.500 και τα πλοία αντίστοιχα σε 300 αντί των 600 που αναφέρει ο Ηρόδοτος.

Όσο για τους Αθηναίους, το νούμερο των 9.000 ίσως είναι πιθανό (1.000 ανά φυλή), ενώ σε αυτούς προστέθηκαν και 1.000 Πλαταιείς. Μόνο 192 βρήκαν τον θάνατο από τους Έλληνες, αλλά στους 6.400 ανεβάζει τις περσικές απώλειες ο Ηρόδοτος, δίνοντας και πάλι έναν εξωπραγματικό αριθμό.

Το πεδίο

Το σκηνικό της μάχης ορίζεται από όλους τους ιστορικούς στην έκταση ανάμεσα στη Βαλαρία, στον Βρανά και στο Πλάσι, νότια του Χάραδρου ποταμού. Εκεί παρατάχθηκαν οι αντίπαλοι και απέναντι στο ποικιλόχρωμο και θορυβώδες βαρβαρικό πλήθος, η συμπαγής και σιωπηλή αθηναϊκή φάλαγγα θα πρέπει να έμοιαζε από μακριά σαν ένα μπρούτζινο τείχος που άστραφτε στον ήλιο.

Δύο σημεία μέσα στον κάμπο, τα οποία αναφέρει ο Πausanias, το μαρμάρινο Τρόπαιο των Αθηναίων και ένα χαντάκι όπου οι νικητές έθαψαν πρόχειρα τα σώματα των Περ-

σών, οριοθετούν τη θέση της κρίσιμης καμπής (τροπής) της μάχης και της καταστροφής των εχθρών.

Από τη λεωφόρο Μαραθώνος μια ταμπέλα μάς οδηγεί δεξιά και το αυτοκίνητο σταματά δίπλα σε ένα χωράφι φυτεμένο με κουνουπίδια, στο προαύλιο σχεδόν της μικρής εκκλησίας της Παναγίας Μεσοπορίτισσας. Τίποτε δεν προδίδει ότι εδώ έγινε η πιο άγρια μάχη. Και όμως.

«Όλα συνηγορούν ότι η κορύφωση της μάχης έγινε κοντά στο

πλούσιο περσικό στρατόπεδο του Δάτη, το οποίο βρισκόταν εδώ, κοντά στο αγκυροβόλιο», λέει ο κ. Σταϊνχάουερ καθώς προσπαθούμε να διασχίσουμε τον γεμάτο ψηλά αγριόχορτα χώρο. «Το Τρόπαιο ήταν φυσικό να στηθεί στο σημείο όπου έλαβε χώρα το τελευταίο και πιο δραματικό επεισόδιο της μάχης» προσθέτει.

Μακάριοι

Συνεχίζοντας το οδοιπορικό στον αρχαίο Μαραθώνα, ο δρόμος οδηγεί

προς το Μεγάλο Έλος, όπου πολλοί Πέρσες σφαγιάστηκαν ή πνίγηκαν κατά την υποχώρησή τους. Στη σύγχρονη διαδρομή η «συνάντηση» με τη Μακαρία πηγή, η οποία και σήμερα τροφοδοτεί το έλος, είναι μια απογοήτευση: κάποια ημιρεπωμένα κτίσματα μέσα στην άναρχη βλάστηση.

Η μεγάλη και υπήνεμη ακτή του Σκινιά θεωρείται το πιθανότερο σημείο απόβασης των Περσών, καθώς η μακρόστενη πευκόφυτη νησίδα απομονώνει το Μεγάλο Έλος από τη θάλασσα. Αγνωστο είναι πάντως αν αυτή η θεωρία πηγάζει από το γεγονός ότι πρόκειται για την ωραιότερη φυσική παραλία της Αττικής, πολύ για τούτο κακοπαθημένη από αυθαίρετες κατασκευές. Το ολυμπιακό κωπλοδορόμιο στο βάθος, για το οποίο μία άλλη, σύγχρονη μάχη είχε δοθεί πριν από μερικά χρόνια, ενοχλεί εν τέλει λιγότερο.

«Ξέρετε πού έγινε η μάχη;». «Παντού. Σ' όλο τον Μαραθώνα» απαντά με σιγουριά η ηλικιωμένη γυναίκα που έχει απλώσει τα τελάρα με τις τομάτες της στη σκιά του πλάτανου. Δίκιο έχει. Οι μεγάλες ιδέες δεν περιορίζονται, ταξιδεύουν.

Ο μαραθωνοδρόμος

Ενας δρομέας δεν θα μπορούσε να διανύσει την απόσταση από τον Μαραθώνα ως την Αθήνα σε λιγότερο από τρεις ώρες, πολύ περισσότερο μάλιστα αν είχε μόλις βγει από μια τρομερή μάχη. Εξάλλου δεν έλειπαν οι ιππείς ούτε οι τρόποι μετάδοσης μιας ειδήσεως με πυρές. Ο αγγελιαφόρος όμως της μεγάλης νίκης, που κατά την παράδοση άφησε την τελευταία του πνοή μπροστά στο Πρυτανείο της Αθήνας με την κραυγή «Νενικήκαμεν», δεν ήταν ένας απλός δρομέας. Ήταν ήδη ένας

ήρωας μαραθωνομάχος.

Ο πρώτος που αναφέρεται στην ύπαρξή του ήταν ο Ηρακλείδης Ποντικός (4ος αι.π.Χ.). Τον ονομάζει Θέρσιππο και λέει ότι προερχόταν από τον δήμο της Ερχιάς (Σπάτα). Ο Λουκιανός όμως τον αποκαλεί Φιλίππιδη, συγχέοντάς τον με τον Φειδιππίδη, τον αγγελιαφόρο που είχε σταλεί στη Σπάρτη πριν από τη μάχη. Πρόκειται λοιπόν για μια φανταστική ιστορία; Αδιάφορο. Ζητούμενο είναι το ανθρώπινο μεγαλείο που ήθελε να δείξει αυτή η πράξη: την ικανότητα του ανθρώπου να ξεπερνά τους περιορισμούς των υλικών εμποδίων και τα όρια των δυνατοτήτων και των αντοχών του.

Η εκδίκηση του Δαρείου

Στους «Πέρσες» του Αισχύλου οι πτυπνιζόμενοι καταριούνται «τας στυγνὰς Αθήνας» ενθυμούμενοι με οδύνη τον «πολὺν καὶ καλὸν στρατὸν» που χάθηκε στον Μαραθώνα. Στην πραγματικότητα, αυτό είναι πολύ λίγο αληθές. Όπως άλλες μάχες στην ιστορία της αρχαίας Ελλάδας, η μάχη της Σαλαμίνας και η μάχη των Πλαταιών υπήρξαν αποφασιστικότερες για το μέλλον του ελληνικού και κατά συνέπεια του δυτικού πολιτισμού, έτσι και για τους Πέρσες η ήττα στον Μαραθώνα δεν ήταν η σημαντικότερη.

Ήταν αρκετή όμως, από την άλλη, ώστε ο Μεγάλος Βασιλιάς, που δεν μπορούσε να ανεχθεί την αμφισβήτηση της κυριαρχίας του, να αποφασίσει έκτοτε ότι πρέπει να καταλάβει την Ελλάδα. (Δεν είναι τυχαίο που οι Σπαρτιάτες κατηγόρησαν τους Αθηναίους ότι προκάλεσαν τους Πέρσες για τη μεγάλη επίθεση εναντίον των Ελλήνων.)

Πηγή: «Το Βήμα»

Ορχήστρα ΚΩΣΤΑ ΣΚΡΕΠΕΤΟΥ
«Η Ελληνική Λεβεντιά»
 GREEK & AMERICAN MUSIC

Το κέφι δεν έρχεται μόνο του. Σας το φέρνει ο Κώστας Σκρεπετός με την 5μελή ορχήστρα του

«Παρήγγειλε στο γάμο σου να φέρουνε λουλούδια και φέρτε τον Κώστα Σκρεπετό που λέει όμορφα τραγούδια»
 Κώστας Σκρεπετός

Work: (212) 737-3423
 Home: (718) 641-0613
 Cell: (718) 926-3017

WNTN 1550 AM - ΒΟΣΤΩΝΗ
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή, 7:55 - 8:00 π.μ.

Μια ελληνική εκπομπή βασισμένη στη Βίβλο

Παρουσιαστής - Γιώργος Διαλεκτάκης

Connecticut (860) 742-5341

www.greekvoice.org email: greekvoice@mail.com

COSMORAMA TOURS, LTD

145-57 20th Avenue, Whitestone, NY 11357
 (718) 747-6030 • FAX (718) 747-6033

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

ΑΠΛΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ

\$559*
 απο + TAX

ΜΕ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΜΕ ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΠΤΗΣΕΙΣ

\$980*
 απο + TAX

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΠΙΚΥΡΩΜΕΝΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ - ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΑ
 ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΧΕΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ
 ΥΠΟΒΟΛΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΗΛΩΣΕΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΣ
 (ELECTRONIC FILING OF YOUR TAX RETURNS FOR FASTER REFUNDS)
 *ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΦΟΡΟΙ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΜΑΚΗΣ ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ

Πάφος: Κύπρου εγκώμιον

Του Ντίνου Κιούση

Κάθε Έλληνας πρέπει να επισκεφτεί τουλάχιστον μία φορά στη ζωή του την Κύπρο. Ο λόγος είναι πολύ απλός. Εκεί θα δει μια Ελλάδα όπου το κράτος υπάρχει και δουλεύει. Όχι πως αν μιλήσει με Κυπρίους δεν θα ακούσει γκρίνιες. Όμως, όπως μου είπε χαρακτηριστικά ένας συνομιλητής μου, «μπάχαλο είναι εδώ τα πράγματα. Αλλά όχι σαν και εσάς τους Έλλαδίτες. Τόσο χάλια δεν είναι!».

Για κάποιον που ασχολείται με τον τουρισμό η επίσκεψη στην Κύπρο πραγματικά επιβάλλεται. Από τον τουρισμό και μόνο οι Κύπριοι κατόρθωσαν να έχουν από τα υψηλότερα βιοτικά επίπεδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς το κατόρθωσαν με πολύ λιγότερες παραλίες από εμάς, λιγότερα αρχαία, λιγότερα βουνά, λιγότερες λίμνες; Μια πιθανή απάντηση είναι ότι όλα αυτά οφείλονται στο συνδυασμό του κράτους που δουλεύει, των επαγγελματιών που δεν είναι τέτοιοι μόνο κατ' όνομα, στο εξαίρετο επίπεδο υπηρεσιών και στο πολύ καλό μάρκετινγκ. Και βέβαια, σε όλους τους Κυπρίους που έχουν συνειδητοποιήσει πως ο τουρισμός είναι το «ψωμί» τους. Φέτος, ξαναπήγα στην Κύπρο μετά από 11 χρόνια. Η Κύπρος μου άρεσε από την πρώτη φορά αλλά, επειδή είχα λίγες μέρες στη διάθεσή μου, επικεντρώθηκα στην Πάφο.

Γνωριμία με την Παφο

Είναι μία από τις έξι πόλεις της Κύπρου, κτισμένη στη δυτική άκρη του νησιού. Η καταγωγή του ονόματος «Πάφος» είναι λίγο μπερδεμένη. Είτε ήταν το όνομα της κόρης της Αφροδίτης και του Πυγμαλίωνα κατά τη μυθολογία, είτε ο Πάφος ήταν ο γιος του Κίνυρα κατά τον Λουτάτιο, είτε ήταν γιος του Τυφώνα κατά τον Ισίδωρο. Το άλλο «μπερδεμα» είναι πως πρόκειται για δύο πόλεις. Από τα προϊστορικά χρόνια στην τοποθεσία που βρίσκεται το χωριό Κούκλια υπήρχε η Παλαίπαφος (Παλαιά Πάφος), όπως αναφέρεται και από τον Στράβωνα.

Η (Νέα) Πάφος κτίστηκε στα 9 μίλια ΒΔ της Παλαίπαφου τον 4ο π.Χ. αιώνα, κατά την παράδοση, από Αρκάδες αποίκους (από τον Αγαπήνορα). Ήταν ένα από τα σημαντικά βασίλεια του νησιού και στα τέλη του 4ου π.Χ. αιώνα ο Νικοκλής μετέφερε την έδρα του βασιλείου από την Παλαιά στη Νέα Πάφο. Για κάποιους αιώνες οι δύο πόλεις συνυπήρχαν. Η μεν Νέα Πάφος ήταν η πρωτεύουσα της Κύπρου, η δε Παλαιά ήταν το κέντρο λατρείας της θεάς Αφροδίτης με φήμη σε όλο τον αρχαίο κόσμο. Με την επικράτηση του χριστιανισμού, η Παλαίπαφος σιγά-σιγά εγκαταλείφθηκε...

Η Πάφος που θα δείτε σήμερα είναι μια σύγχρονη πόλη που έχει όμως τις γραφικές της γωνιές. Το κομμάτι της Πάφου πάνω στην παραλία λέγεται Κάτω Πάφος κι εκεί βρίσκονται τα περισσότερα ξενοδοχεία, μπαρ, καφετέριες και γενικά τα τουριστικά μαγαζιά με καλή και χρηστική ρυμοτομία (φαρδείς δρόμοι, πεζοδρομήσεις κ.ά).

Πανέμορφο το «βουλεβάρτο» της παραλίας με τους φοίνικες, ένας δρόμος ιδανικός για βόλτα. Λίγο πιο πάνω βρίσκεται η κυρίως Πάφος, γνωστή και σαν «Κτήμα». Εκεί είναι και το εμπορικό κέντρο της πόλης. Στα προάστια και τα γύρω χωριά θα δείτε πως τα σπίτια είναι όλα με κήπο και βέβαια δεν είναι κολλημένα το ένα στο άλλο. Αυτό δίνει μια αίσθηση «άπλας» στον επι-

μοι, η Παλαίπαφος σιγά-σιγά εγκαταλείφθηκε...

σκέπτη. Αν τώρα σε αυτό προσθέσετε τις μπανανοφυτείες που υπάρχουν γύρω-γύρω, καταλαβαίνετε!

Αξίζει να δείτε

Τις αρχαιότητες της Πάφου. Λόγω των σχεδόν 4.000 χρόνων ιστορίας και των μνημείων της, η UNESCO ανακήρυξε όλη την πόλη μνημείο της παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς και την έθεσε υπό την προστασία της το 1980. Σε μια ευρύτερη περιοχή στην Κάτω Πάφο έχει γίνει συνένωση των αρχαιολογικών χώρων και είναι όλοι προσβάσιμοι πεζή. Θα δείτε εξαισία ψηφιδωτά στην Οικία του Διονύσου, την Οικία του Αιώνος και την Οικία του Θησέως, που διατηρήθηκαν άψογα μέσα στο κώμα για 1.600 χρόνια μέχρι να τα ανακαλύψει η αρχαιολογική σκαπάνη.

Πιο πέρα οι Τάφοι των Βασιλέων, που πιστεύεται πως ήταν νεκροταφείο πλουσίων κατά τη Ρωμαϊκή εποχή. Εκεί και η στήλη του Αποστόλου Παύλου που μαστιγώθηκε με «σαράντα παρά μία» βουρδουλιές για την εισαγωγή «καινών δαιμονίων». Στην ίδια περιοχή και οι κατακόμβες της Αγίας Σολομωνής και του Αγ. Λαμπριανού, από τους πρώτους χριστιανούς του νησιού. Σε αυτήν της Αγίας Σολομωνής υπάρχουν και τοιχογραφίες. Στην περιοχή βρίσκονται και τρία αρχαία θέατρα από τα οποία διατηρούνται πια μόνο τα δύο. Το πιο γνωστό είναι το «Αρχαίο Ωδείο», ένα ρωμαϊκό ωδείο το οποίο χρησιμοποιείται και σήμερα για παραστάσεις. Ακόμα, υπάρχει το κάστρο «Σαράντα Κολώνες» της εποχής των Λουζινιανών καθώς και το μικρό κάστρο που βρίσκεται στο λιμανάκι της Πάφου

χιστον όσα πέρασαν από τον ουρανίσκο μου! Ενδεικτικά, σας συνιστώ να επισκεφτείτε το Οινοποιείο Κολιός, λίγο έξω από το χωριό Στατός-Άγιος Φώτιος και να δοκιμάσετε το Μαραθεύτικο, τον βασιλιά των κυπριακών ποικιλιών.

Πού να φάτε

Αν θέλετε φρέσκο ψάρι, σας συνιστώ την ταβέρνα του Κόραλ Μπιτς και το ψαρο-εστιατόριο του ξενοδοχείου Θάλασσα. Καλό ψάρι βρήκα και στο εστιατόριο Πέλικαν στην παραλία της Πάφου, κοντά στο Κάστρο. Αυτό όμως που μου πήρε το μυαλό ήταν το Βικλάρι, ακριβώς πάνω από το Φαράγγι του Αβακα. Ο ιδιοκτήτης του, ήρωας του απελευθερωτικού αγώνα, το έχει κτίσει όλο με τα χέρια του. Ονομα και

πράμα, μια «Γωνιά του Παραδείσου»!

Πρακτικά και απαραίτητα

Για την Κύπρο δεν χρειάζεται διαβατήριο, αρκεί και η αστυνομική ταυτότητα. Αν νοικιάσετε αυτοκίνητο, να έχετε υπόψη σας πως εκεί οδηγούν «α λα βρετανικά», δηλαδή ανάποδα. Το έκανα επί μία εβδομάδα και, όπως λέει κι ο λαός, «είπα τον Δεσπότη Παναγιώτη». (Με τρομοκρατεί και μόνον η ιδέα πως μπορεί να χρειαστεί να το ξανακάνω.).

Επίσης, προσοχή στη ζιβανία. Αυτή είναι η ντόπια ρακή που για κάποιον λόγο την κάνουν πάρα πολύ δυνατή.

Πηγή: «Καθημερινή»

που κτίστηκε από τους Βυζαντινούς και ξανά από τους Λουζινιανούς τον 13ο αιώνα. Την πεντάτρουλη εκκλησία της Αγ. Παρασκευής στη Γεροσκήπου. Τόσοι τρούλοι δεν συναντώνται συχνά! Την Πέτρα του Ρωμιού. Βρίσκεται περίπου 25 χλμ. από την πόλη. Εκεί, κατά την παράδοση, ανεδύθη η Αφροδίτη μέσα από τα αφρισμένα κύματα και ο βράχος -όπως θυρυλείται- είναι κομμάτι από ένα μεγάλο στρείδι που μετέφερε την Αφροδίτη στις ακτές της Κύπρου. Κατά μια άλλη παράδοση επίσης, το βράχο αυτό τον είχε εκσφενδονίσει από το όρος Τρόδος ο Διγενής Ακρίτας εναντίον Σαρακηνών εισβολέων. Το Εθνικό Πάρκο του Ακάμα. Η περιοχή του Ακάμαντα είναι το δυτικότερο τμήμα της Κύπρου και περιλαμβάνει την ομώνυμη χερσόνησο και το ομώνυμο δάσος. Θα βρείτε εξαίρετες πεζοπορικές διαδρομές, όπως αυτή για το Φαράγγι του Αβακα, και υπέροχες παραλίες. Στις τελευταίες φιλοξενοούνται δύο προστατευόμενα είδη χελώνας που γεννούν τα αυγά τους εδώ. Στο πάρκο επίσης απαντώνται πάνω από 168 είδη πουλιών, 12 είδη θηλαστικών και 20 είδη εντόμων. Και, φυσικά, δεν υπάρχουν βίλες στο δάσος ούτε κλειστές παραλίες! Το όλον είναι 43.000 στρέμματα («σκάλες» τα λένε στην Κύπρο) με πλούσια θαμνώδη βλάστηση και κυρίαρχα δέντρα το πεύ-

κο, την αγριελιά και την αγριοχαρουπιά. Στην περιοχή του Ακάμαντα μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα λειτουργούσαν μεταλλεία μαγνησίου. Ο οδοιπόρος μπορεί να βρει εγκαταλελειμμένες γαλαρίες καθώς και παλιούς φούρνους και καμίνια. Την Πηγή της Αφροδίτης (Φοντάνα Αμορόζα). Στην ανατολική μεριά του Ακάμαντα, εκεί που καταλήγει η πεδιάδα της Χρυσοχούς, περίπου 2,5 μίλια από το Νέο Χωριό, θα βρείτε ένα μονοπάτι που θα σας οδηγήσει σε μια σπηλιά και μια λιμνούλα, εκεί ακριβώς όπου έκανε το μπάνιο της η θεά του Ερωτα.

Ένας κατακόρυφος σκούρος βράχος από τις σχισμάδες του οποίου ρέει άφθονο νερό ακόμα και το καλοκαίρι. Το νερό σχηματίζει μια μικρή λιμνούλα και ο βράχος μια μικρή σπηλιά. Ο βράχος και η βλάστηση κρύβουν τη λιμνούλα σχεδόν τελείως.

Ο Κλαυδιανός, ένας ποιητής της αρχαιότητας, αναφέρει δύο πηγές, «εκ των οποίων η μία σμίγει το νερό της με μέλι και η άλλη με φαρμάκι». Απ' αυτές σπλίζει ο Ερως τα βέλη του, γι' αυτό άλλωστε οι βολές του είναι άλλοτε πικρές και άλλοτε γλυκές! (Νομίζω πως είναι η καλύτερη εξήγηση του Ερωτα που έχω ακούσει.)

...Και να δοκιμάσετε

Τα κρασιά της Κύπρου που είναι το λιγότερο εντυπωσιακά. Τουλάχιστον

MARKOS travel service

**Καθημερινές αναχωρήσεις
με Delta, KLM, Alitalia, Lufthansa**

Απλή μετάβαση από **\$289***

Με επιστροφή από **\$395***

Περιορισμένος αριθμός θέσεων

Πτήσεις χωρίς σταθμό

*Συν φόρους

**Κλείστε θέσεις τώρα
και κερδίστε**

**Nationwide toll free
800-243-7728**

Για Connecticut 800-842-8260

E-mail: mmtravel1981@sbcglobal.net

Μάρκος Χατζηκωνσταντής, ιδιοκτήτης

**ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ**

MARKOS TRAVEL
48 Silas Dean Hwy., ste 12
Wethersfield, CT 06109
860-296-1722

Γεωργία: Από την ανέγερση, στην αποκαθήλωση Η ιστορία του αγάλματος του Στάλιν, στη γενέτειρά του Γκόρι

Της Διαμαντένιας Ριμπά

Το Γκόρι είναι η γενέτειρα του Ιωσήφ Βισαριόνovich Τζουγκασβίλι, που έμεινε στην ιστορία με το όνομα Στάλιν (ατσαλένιος). Στις τρεις τα ξημερώματα, με άκρα μυστικότητα, στήθηκε από τις αρχές της Γεωργίας η επιχείρηση αποκαθήλωσης του μοναδικού, σε όλη την πρώην Σοβιετική Ένωση, αγάλματος του αμφιλεγόμενου ηγέτη από την κεντρική πλατεία της πόλης.

«Οι κάτοικοι της πόλης έχουν χωριστεί σε δύο “στρατόπεδα”, μετά τη μυστική αποκαθήλωση του αγάλματος του Στάλιν και δεν αποκλείεται να υπάρξει και διαδήλωση», δηλώνει από την Τιφλίδα, ο ομογενής Πλάτων Μιτιτανίδης, πρώην πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας του Γκόρι.

«Όπως ανακοίνωσε, σήμερα, ο υπουργός Πολιτισμού, Νίκα Ρουρούα, το άγαλμα του “φοβερού δικτάτορα”, όπως τον αποκάλεσε, θα μεταφερθεί έξω από το μουσείο του Στάλιν, που επίσης σχεδιάζουν να αλλάξουν. Εκεί, όπως είπε ο κ. Ρουρούα, θα υπάρξει ειδικό τμήμα για τα εκατομμύρια θύματα των Σταλινικών διώξεων”, μας ανέφερε ο κ. Μιτιτανίδης. Στην πλατεία του Γκόρι, των 68.000 κατοίκων, στη θέση του αγάλματος του Στάλιν θα στηθεί μνημείο των θυμάτων του «πολέμου» της Γεωργίας με τη Ρωσία, το 2008.

Με αίμα υπερασπίστηκαν το άγαλμα οι Γεωργιανοί το 1956

Το επιβλητικό μπρούτζινο άγαλμα, ύψους 6 μέτρων, τοποθετημένο πάνω σε μια πελώρια μαρμαρίνη βάση, ήταν έργο των Γεωργιανών γλυπτών Νικανίτζε και Ματοαμπέλι και στήθηκε το 1952 στο σημείο που το φιλοξενούσε μέχρι σήμερα. Μετά το θάνατο του Στάλιν, το 1953, επιχειρήθηκε, ανεπιτυχώς, κάποιες φορές η αποκαθήλωση του αγάλματος. Μία απ’ αυτές ήταν το 1956, όταν γενικός γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος της ΕΣΣΔ ήταν ο Νικήτα Χρουστσόφ. «Χύθηκε αίμα τότε, καθώς ο κόσμος, σύσσωμος, υπερασπίστηκε το άγαλμα του Στάλιν», θυμάται ο Πλάτων Μιτιτανίδης και προσθέτει: «Στην πόλη τότε συγκεντρώθηκε σύσσωμος ο πληθυσμός του Γκόρι, αλλά και από την Τιφλίδα και πολλές άλλες πόλεις της Γεωργίας, που ήρθε αντιμέτωπος με τανκς και ένοπλους φαντάρους, που έριχναν στο “ψαχνό”».

Υπήρξαν πολλά ανθρώπινα θύματα, τότε, το άγαλμα όμως παρέμεινε στη θέση του, για να θυμίζει σε όλους τον άνθρωπο που διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ιστορία όχι μόνο της Ρωσίας, αλλά και της Ευρώπης. Αλλά μια απόπειρα αποκαθήλωσης του αγάλματος είχε γίνει και τη δεκαετία του ‘70.

Μεταξύ ανθρώπου και Θεού

Το μουσείο Στάλιν, πλάι στο πατρικό σπίτι του, ιδρύθηκε το 1952, αρχικά ως Μουσείο της Επανάστασης, ενώ μετά το θάνατο του, στις 5 Μαρτίου 1953, πήρε το όνομά του.

Ακόμα και σήμερα αποτελεί πόλο έλξης εκατοντάδων επισκεπτών, που έρχονται εκεί απ’ όλη τη Ρωσία, κάτι που διαπιστώσαμε ιδίως όμοις, κατά την επίσκεψή μας στο Γκόρι, στις αρχές Ιουνίου. Με πολύ ενδιαφέρον, μικροί μαθητές, με τους δασκάλους τους, προσέρχονταν για να δουν από κοντά κειμήλια και ντοκουμέντα από τη ζωή του Στάλιν. Όπως μας είπαν επισκέπτες του μουσείου, παρ’ όλη την προσπάθεια που καταβάλλεται από την κυβέρνηση να σπλωθεί το όνομα του Στάλιν, οι Γεωργιανοί και πολύ περισσότερο οι κάτοικοι του Γκόρι, τιμούν την προσφορά του σημαντικότερου ηγέτη του 20ού αιώνα, που νίκησε το φασισμό, και τον τοποθετούν «κάπου μεταξύ ανθρώπου και Θεού». Μας θυμίζουν ότι, όσοι πήγαιναν στο πόλεμο ζητωκραύγαζαν, «Για τον Στάλιν, για την Πατρίδα», αλλά και την άρνησή του να ανταλλάξει το γιο του, απλό φαντάρο, με στρατηγό του Χίτλερ. Την προσοχή του επισκέπτη τραβά και το θωρακισμένο βαγόνι του Στάλιν, που έχει στηθεί στην αυλή του μουσείου. Μ’ αυτό, όπως μας είπαν, ο Στάλιν ταξίδεψε στην περίφημη Διάσκεψη Κορυφής της Τεχεράνης (28 Νοεμβρίου-1 Δεκεμβρίου 1943). Το βαγόνι μεταφέρθηκε στο Γκόρι το 1979 από το Ροστόφ, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 100 χρόνων από τη γέννηση του Στάλιν.

Στο εκθετήριο του μουσείου, μεταξύ των πολλών σουβενίρ-αναμνηστικών με τη μορφή του Στάλιν -σε τιμές όχι και τόσο προσιτές- πωλείται, εμφανιζόμενο, και το αγαπημένο κρασί του Γεωργιανού στην καταγωγή ηγέτη, που ακόμα και σήμερα «μεθάει» κόσμο με τις ιδέες και τα οράματά του.

Πηγή: «ΑΠΕ»

Το μεγάλο ενδιαφέρον για το γαϊδουρινό γάλα

Το αυξανόμενο ενδιαφέρον για το γάλα γαϊδάρων, τόσο σε επίπεδο παραγωγής όσο και σε επιστημονικό επίπεδο, επισημαίνει ο αναπληρωτής καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ), Γιώργος Αρσένος.

«Πρόσφατα, αναπτύχθηκε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το γαϊδουρινό γάλα, σε επίπεδο παραγωγής αλλά και σε επιστημονικό επίπεδο. Το ενδιαφέρον αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο, αλλά έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα και προέκυψε διότι η σύνθεσή του γαϊδουρόγαλου είναι παρόμοια με αυτή του μητρικού γάλατος», αναφέρει χαρακτηριστικά ο κ. Αρσένος.

Επισημαίνει δε πως, σε αρκετούς, ιδιαίτερα ηλικιωμένους, στα χωριά, είναι γνωστό ότι χρησιμοποιήθηκε για τη διατροφή βρεφών, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν τα σύγχρονα παιδικά γάλατα σε σκόνη.

Σε ιστορικές πηγές αναφέρεται, σύμφωνα με τον ίδιο, ότι από την αρχαιότητα είχαν εντοπιστεί οι θεραπευτικές του ιδιότητες για ορισμένες παθήσεις, αλλά και η χρήση του ως φυσικό καλλυντικό. Εντούτοις, μέχρι τις αρχές της τελευταίας δεκαετίας οι διαθέσιμες πληροφορίες για τις σύνθεση του γαϊδουρινού γάλατος, αλλά και τις πιθανές χρήσεις του ήταν εξαιρετικά περιορισμένες.

Από τα διαθέσιμα στοιχεία για τη χημική σύνθεση του γαϊδουρινού γάλατος και τις αναλύσεις, που εμείς έχουμε πραγματοποιήσει, προκύπτει ότι είναι σχετικά φτωχό σε ολικά στερεά (8 έως 10%) και πρωτεΐνες (1,5 έως 1,8%) ενώ έχει υψηλή περιεκτικότητα σε λακτόζη (6 έως 7%).

Η λιποπεριεκτικότητά του κυμαίνεται από 0,28% έως και 1,82% και εξαρτάται από την εποχή του έτους. Η ημερήσια γαλακτοπαραγωγή μιας γαϊδούρας κυμαίνεται από 0,9 έως 1,7 λίτρα, ενώ η μέση ετήσια ποσότητα είναι 489±36 λίτρα με μέση διάρκεια αρμέγματος 295±12 μέρες.

«Επίσης, αν ανατρέξουμε διευκρινίζει ο κ. Αρσένος- στη διαθέσιμη, σήμερα, επιστημονική βιβλιογραφία θα διαπιστώσουμε μία έντονη ερευνητική δραστηριότητα, με αντικείμενο το γαϊδουρινό γάλα. Μόνο την τελευταία 5ετία έχουν δημοσιευτεί περίπου 60 εργασίες, αποκλειστικά για το γαϊδουρινό γάλα. Οι εργασίες αυτές υποδηλώνουν ότι, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως εναλλακτική λύση για τα βρέφη που παρουσιάζουν δυσανεξία στο αγελαδινό γάλα και σε επιλεγμένες περιπτώσεις αλλεργίας αλλά και ως προληπτικό μέτρο για μια σειρά από παθήσεις ενήλικων ατόμων».

Σε ό,τι αφορά για τα οικονομικά οφέλη για τους παραγωγούς, ο επιστήμονας τονίζει ότι, την τελευταία

δεκαετία δημιουργήθηκαν σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες (Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, Γιουγκοσλαβία) εκτροφές όνων, όπου το παραγόμενο γάλα χρησιμοποιείται κυρίως για την παραγωγή καλλυντικών αλλά και για ανθρώπινη κατανάλωση. Οι ιδιαίτερα υψηλές τιμές πώλησης του παραγόμενου γάλατος στις εκτροφές των παραπάνω χωρών είναι ενδεικτικό των δυνατοτήτων της συγκεκριμένης δραστηριότητας.

Οι εκτροφές αυτές, που έχουν γίνει πλέον γνωστές στη χώρα μας- αποτελούν κατά τον ίδιο- το κίνητρο και λειτουργούν ως πρόκληση για τους επίδοξους εκτροφείς στην Ελλάδα.

«Θα πρέπει να τονιστεί ότι, όλες οι επιχειρήσεις με γαϊδούρια που έγιναν στο εξωτερικό βασίστηκαν αποκλειστικά στην ιδιωτική πρωτο-

βουλία και την ευρηματικότητα των δημιουργών τους», υπογραμμίζει ο κ. Αρσένος.

Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, η εκτροφή των γαϊδάρων είναι μια επίπονη διαδικασία και χρειάζεται ιδιαίτερες δεξιότητες. Η δημιουργία μιας μονάδας παραγωγής γαϊδουρινού γάλατος μπορεί να είναι μια βιώσιμη επιχείρηση κάτω όμως από συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Ετσι,

θα πρέπει κάθε επίδοξος ονοτρόφος να εξετάσει προσεκτικά τις δυνατότητες του εγχειρήματος.

Ο γάιδος αποτελεί αντικείμενο ερευνητικού ενδιαφέροντος για το Εργαστήριο Ζωοτεχνίας της Κτηνιατρικής Σχολής Θεσσαλονίκης τα τελευταία εννέα χρόνια και, όπως τονίζει ο κ. Αρσένος, όλοι στο Εργαστήριο είναι πρόθυμοι να βοηθήσουν όπως άλλωστε βοηθούν και στηρίζουν κάθε προσπάθεια των Ελλήνων κτηνοτρόφων.

Αφετηρία της έρευνας αποτέλεσε ένα πρόγραμμα συνεργασίας με ερευνητικό ίδρυμα της Γαλλίας, που στόχευε στη διερεύνηση της εξελικτικής πορείας του γαϊδάρου στις παραμεσόγειες χώρες.

«Όταν ξεκινήσαμε την έρευνά μας διαπιστώσαμε ότι, δεν υπήρχαν ερευνητικά δεδομένα για το συγκεκριμένο ζωικό είδος, με εξαίρεση τα πληθυσμιακά στοιχεία του αρμόδιου υπουργείου», διευκρινίζει ο καθηγητής.

Και προσθέτει: «Μελετώντας τα στοιχεία αυτά και επικοινωνώντας με αρκετούς συναδέλφους στις κατά τόπους νομοκτηνιατρικές υπηρεσίες διαπιστώσαμε μια σημαντική τάση μείωσης του πληθυσμού περίπου κατά 1000 ζώα ετησίως. Σήμερα, εκτρέφονται στην Ελλάδα περίπου 14.570 γαϊδούρια. Στη Θεσσαλία εκτρέφονται 801 γαϊδούρια, σύμφωνα με στοιχεία που υπάρχουν για τους νομούς Τρικάλων, Καρδίτσας και Μαγνησίας, ενώ για το νομό Λάρισας δεν υπάρχουν δηλωμένα ζώα».

Πηγή: «ΑΠΕ»

NICOS NICOLAIDES

The Cosmopolitans
Η ορχήστρα για όλες
τις κοινωνικές σας εκδηλώσεις
Διαθέτουμε D.J.
Tel.: (201) 385-8217
www.nicosnicolaides.com

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕ

μια Νέα Ζωή

Εάν ψάχνεις να βρεις
απαντήσεις στις βαθύτερες απορίες της ζωής,
ικανοποίηση στις σφοδρότερες επιθυμίες σου

Ζήτησε τα μαθήματα της Αγίας Γραφής ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΩ
Προσφέρονται ΔΩΡΕΑΝ

Greek Voice, Box 67, Madera, CA 93639 • (860)742-5341
www.greekvoice.org email: greekvoice@mail.com

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΑ MARIANTHE L. BUDIKE Esq.

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ Η.Π.Α.

ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΟΠΩΣ

- Πολιτικά δικαιώματα και ιθαγένεια
- Μόνιμη διαμονή
- Φοιτητικές άδειες παραμονής
- Παράταση αδειών παραμονής
- Πολιτογράφηση • Waivers
- Labor certification

Για περισσότερες πληροφορίες
χρησιμοποιήστε τα δωρεάν τηλέφωνα μας

1-800-398-2155
1-610-446-6992
marianthe@budikelaw.com

«Πρεσβευτές της Ελλάδας τα παραδοσιακά προϊόντα»

Της Αγγελικής Καραγεώργου

Τα παραδοσιακά προϊόντα μιας χώρας, όπως είναι το μέλι, αποτελούν όχημα για την προώθηση και των υπόλοιπων προϊόντων της. Από τη στιγμή που το μέλι χαρακτηρίστηκε εθνικό προϊόν, απέκτησε ακόμη μεγαλύτερη δυναμική στις διεθνείς αγορές.

Οκ. Γιώργος Πίττας είναι αντιπρόεδρος της Εθνικής Διεπαγγελματικής Οργάνωσης Μελιού. Πήρε μέρος μαζί με άλλους παραγωγούς ελληνικών προϊόντων και εκπροσώπους παραγωγικών κλάδων στην ημερίδα που οργάνωσε στο Ζάππειο το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης με αντικείμενο τη στρατηγική προώθησης των προϊόντων της ελληνικής γης και των προϊόντων της μεσογειακής διατροφής εντός και εκτός των ελληνικών συνόρων.

«Σε ό,τι αφορά το μέλι, βρισκόμαστε σε ένα τριετές πρόγραμμα προώθησής του που ήδη έχει ανταπόκριση στις αγορές της Αγγλίας και της Γερμανίας. Και αυτό είναι η αρχή μιας συντονισμένης προσπάθειας», είπε ο κ. Πίττας. Κατά τη διάρκεια της ανοιχτής συζήτησης, φορείς των παραγωγικών κλάδων, της αγοράς καθώς και ειδικοί επιστήμονες αναφέρθηκαν στη σημασία των ποιοτικών τοπικών προϊόντων, ενώ η υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Κατερίνα Μπατζελή παρουσίασε την πρωτοβουλία του υπουργείου για τη δημιουργία σήματος των προϊόντων της ελληνικής μεσογειακής διατροφής, στο πλαίσιο της στρατηγικής προώθησής τους τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις διεθνείς. «Προωθούμε τη δημιουργία ενός εθνικού σήματος για την ελληνική μεσογειακή διατροφή με

πολλαπλά οφέλη: εγγύηση της ποιότητας των προϊόντων μας, συμβολή στην αναγνωρισιμότητά τους και βεβαίωση του τόπου προέλευσης και της χώρας καταγωγής που αποτελεί την αιχμή του δόρατος της πολιτικής μας», υπογράμμισε κατά την ομιλία της η κ. Μπατζελή.

Οι διατροφικές συνήθειες

Πρόσθεσε δε, ότι η παραγωγή

ποιοτικών προϊόντων με υψηλή προστιθέμενη αξία αποτελεί τον πυρήνα της στρατηγικής της χώρας για την ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας και μεταξύ άλλων δήλωσε: «Διαμορφώνοντας τις διατροφικές συνήθειες των νέων μας από μικρή ακόμη ηλικία, φέρνοντάς τους κοντά στη φύση και στην αγροτική παραγωγή, προασπίζουμε την υγεία τους

και δημιουργούμε τους νέους πρεσβευτές της διατροφικής μας διπλωματίας».

«Γίνεται μία σημαντική προσπάθεια και είναι η ώρα ώστε να επανακτήσουμε τις ήδη χαμένες αγορές και να κερδίσουμε τις αναδυόμενες», επισήμανε ο εκπρόσωπος της Εθνικής Διεπαγγελματικής Οργάνωσης Οίνου και Αμπέλου κ. Επαμεινώνδας Σπυρόπουλος και κατέληξε λέγοντας: «Μπορεί το κρασί να είναι ένα μικρό προϊόν, είναι σημαντικό όμως να βρίσκεται στο τραπέζι των καταναλωτών με ελληνική σφραγίδα. Εχουμε εξαιρετική ποιότητα, πρέπει να φροντίσουμε και για μία καλή τιμή με συνέχεια και συνέπεια».

Αναγνωρίσιμος ο κρόκος Κοζάνης «Τα τελευταία χρόνια, βλέποντας τις προοπτικές εξέλιξης που υπάρχουν, αναλάβαμε μία προσπάθεια εκσυγχρονισμού που ήδη σε πολλές φάσεις έχει ολοκληρωθεί. Οι εξαγωγικές επιδόσεις του κρόκου Κοζάνης και οι τιμές αυξήθηκαν, ενώ όλη η προστιθέμενη αξία από την τυποποίηση και συσκευασία του παραμένει στους παραγωγούς».

Ο κ. Νικόλαος Πατσιούρας, πρόεδρος του Αγροτικού Συνεταιρισμού Κροκοπαραγωγών Κοζάνης, βρέθηκε χθες στο Ζάππειο στην ημερίδα που διοργάνωσε το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, ο Συνεταιρισμός, με σκοπό την ανά-

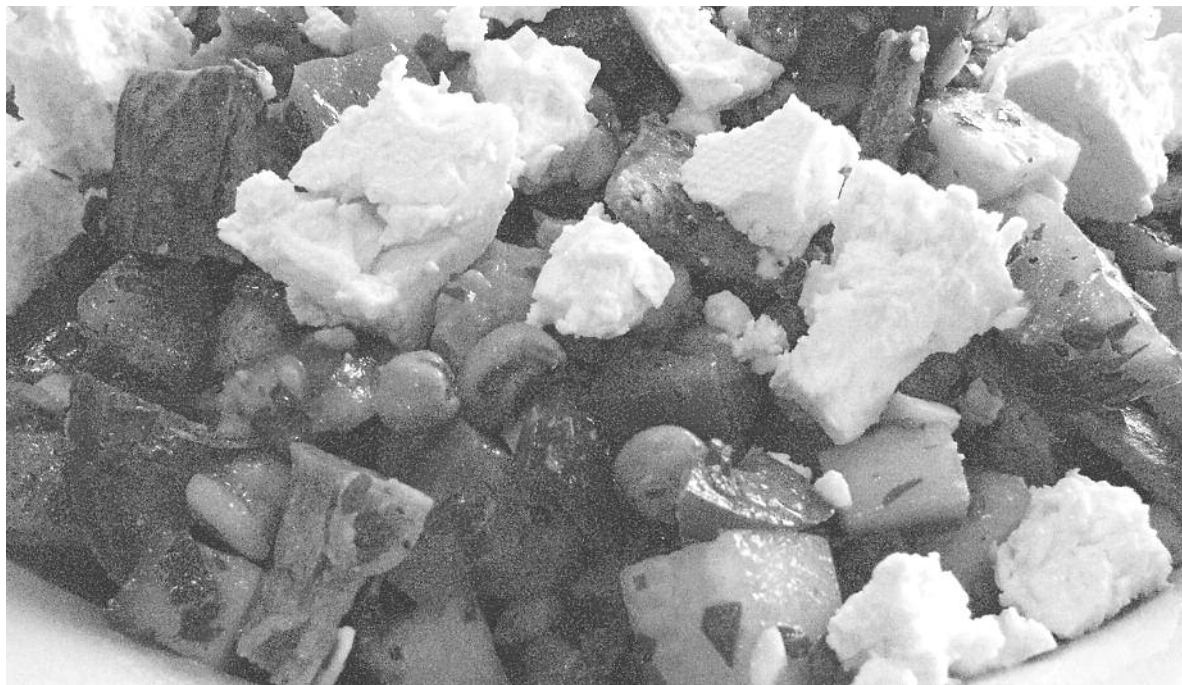
πτυξη των προϊόντων που περιέχουν κρόκο Κοζάνης, προχώρησε σε συνεργασία με τα φυσικά προϊόντα «ΚΟΡΡΕΣ» στη δημιουργία της ανώνυμης εταιρείας Προϊόντα Κρόκου Κοζάνης.

Η μαστίχα Χίου σε νέες αγορές

«Εκτος από την ελληνική αγορά, ένα σημαντικό μέρος της εμπορικής μας δραστηριότητας, γύρω στο 60-70% της παραγωγής, αφορά τις εξαγωγές. Τόσο η μαστίχα Χίου, όσο και το μαστιχέλαιο και τα προϊόντα της EMX εξάγονται σε όλο τον κόσμο», δήλωσε ο Διευθυντής Ερευνας και Ανάπτυξης της Ενωσης Μαστιχοπαραγωγών Χίου, Ηλίας Σμυρνιούδης.

«Μέλημα μας είναι να πλησιάσουμε τις πιο 'δυτικής νοοτροπίας' αγορές. Εχουμε ήδη αξιοποιήσει προγράμματα προώθησης του Υπουργείου και μας βοήθησαν ώστε στις καινούργιες αγορές που προσεγγίσαμε, η μαστίχα από μπαχαρικό να γίνει λειτουργικό τρόφιμο», σημείωσε και πρόσθεσε ότι οι κυριότερες αγορές συνεργασίας της Ενωσης Μαστιχοπαραγωγών Χίου είναι: Σαουδική Αραβία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Λίβανος, Αίγυπτος, Συρία, Κύπρος, Αγγλία, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία, Βουλγαρία, ΗΠΑ, Ιαπωνία, Κορέα, Αυστραλία, Κίνα και Τουρκία.

Πηγή: «Τα Νέα»

Γονίδια και συναίσθημα

Του Σ.Ν. Αλαχιώτη*

Το συναισθηματικό προφίλ του καθενός μας έχει αναμφίβολα να κάνει τόσο με το DNA όσο και με το περιβάλλον. Σιγά σιγά αρχίζουν να αποκαλύπτονται γενετικές περιοχές, αλλά και μηχανισμοί αντίδρασης στο περιβάλλον που καθορίζουν το πώς νιώθουμε.

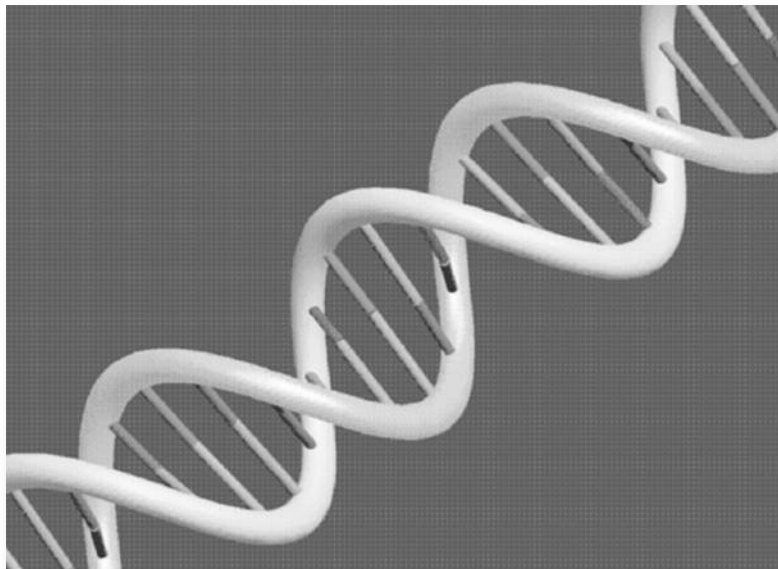
Τα συναισθήματα έχουν μνήμες και οι μνήμες συναισθήματα με τα θετικά συναισθηματικά γεγονότα να τα θυμόμαστε καλύτερα σε σχέση με τα αρνητικά και τα ουδέτερα. Ο όρος συναισθηματικότητα υποδηλώνει μια κατάσταση του οργανισμού, η οποία διαμορφώνεται από οργανικές, εμπειρικές και εκφραστικές αντιδράσεις στο πλαίσιο αυτό ο όρος συναίσθημα χρησιμοποιείται για να δείξει την εμπειρία που προκύπτει από ένα συναισθηματικό ερέθισμα, όπως ο φόβος, το άγχος, η χαρά κ.ά.

Η γενετική της συναισθηματικότητας είναι μια πρόκληση που πρέπει να υπερβεί σημαντικές δυσκολίες, όπως, για παράδειγμα, τον ακριβή ορισμό του συναισθήματος, τη μέτρησή του και την αποκάλυψη αιτιατών περιπλοκών γενετικών παραγόντων που κωδικοποιούν νευρωνικά μηνύματα, υποδοχείς ορμονών και ένζυμα, προκειμένου να διαμορφωθεί το συναίσθημα/συμπεριφορά με τη συμβολή της κληρονομικότητας στον έλεγχο της συμπεριφοράς γενικότερα να συμπληρώνεται αναμφίβολα και από τη μεγάλη σημαντικότητα του περιβαλλοντικού παράγοντα.

Εθισμός, αλτρουισμός, υπερκινητικότητα... Υπό το πρίσμα αυτό η έκθεση λ.χ. του ανθρώπου σε ψυχοδραστικές ουσίες ενεργοποιεί έναν σημαντικό μοριακό/μεταγραφικό παράγοντα, τον CREB, ο οποίος ρυθμίζει στη συνέχεια πολλά γονίδια, τα οποία με τη σειρά τους επάγουν την έκφραση άλλων για να προκύψει τελικά η σχετική συμπεριφορά, διά του ανάλογου συναισθήματος, π.χ. ή του εθισμού εν προκειμένω. Σ' ένα τέτοιο πλαίσιο η κοκαΐνη επάγει λ.χ. την απελευθέρωση της ντοπαμίνης, η οποία προκαλεί ευχαρίστηση.

Σημειώνουμε ότι σ' έναν ετερογενή γενετική πληθυσμό τα γονίδια βρίσκονται στα ίδια με παραλλαγές, ανάλογα με τις οποίες είναι και η συναισθηματική/συμπεριφορική αντίδραση. Η γονιδιακή παραλλαγή λ.χ. Drd4 για τον υποδοχέα της ντοπαμίνης σχετίζεται με την υπερκινητικότητα μειωμένης προσοχής, ενώ φαίνεται να συμβάλλει και στην εκδήλωση αλτρουιστικής συμπεριφοράς η Drd7 οδηγεί στην επιθετικότητα και στην αντικοινωνική συμπεριφορά.

Γονίδια που σχετίζονται με στοιχεία παρορμητισμού, συμπεριλα-

βανομένης και της επιθετικότητας, θεωρούνται το Shtib και το Maosa με τις επιπτώσεις του τελευταίου να εξαρτώνται και από την κακοποίηση κατά την παιδική ηλικία ή από τον εθισμό στην ηρωίνη επίσης το S-ht γονίδιο, για τον υποδοχέα της σεροτονίνης, φαίνεται να σχετίζεται με τον νευρωτισμό. Τελευταία κάποιοι μιλούν και για «το γονίδιο του Θεού», μια γονιδιακή παραλλαγή δηλαδή οι φορείς της οποίας αναπτύσσουν συνήθως βαθιά πίστη στον Θεό το γονίδιο αυτό διαφέρει μόνο ως προς δύο αμινοξέα μεταξύ χιμπατζή και ανθρώπου!

Πρώιμες πειραματικές έρευνες έδειξαν ότι τα επίπεδα συναισθηματικότητας ποντικών επηρεάζονται από την τεχνητή επιλογή, γεγονός που υποδηλώνει την εμπλοκή γενετικών στοιχείων επιλογή που οδήγησε στη δημιουργία ενός μη ευαίσθητου/ψύχραιμου στην αντιμετώπιση μιας απρόσμενης κατάστασης στελέχους και ενός ευαίσθητου, το οποίο αντιδρούσε ουρώντας ή αποπατώντας. Με σύγχρονες μοριακές τεχνικές ταυτοποιήθηκαν, στα ποντίκια, γονίδια στα χρωμοσώματα 1 και 9 που σχετίζονται με ειδικές συμπεριφορές, ένα άλλο στο χρωμόσωμα 5 που επηρεάζει χαρακτηριστικά σχετιζόμενα με το άγχος, όπως η αποφυγή αντίδρασης, οι καταστάσεις φόβου κ.ά., και άλλο στο 4ο χρωμόσωμα που επηρεάζει ισχυρά την προτίμηση κατανάλωσης αλκοόλ.

Υπάρχει γονίδιο της απιστίας;

Τα αρσενικά τριζόνια ερωτοτροπούν με τα θηλυκά παίζοντας ένα τραγούδι, δονώντας τα φτερά τους κατάσταση που ελέγχεται επίσης γενετικά, καθώς μια πιθανή μετάλλαξη κάνει παράφωνο το αρσενικό τριζόνι και δεν βρίσκει ταίρι. Οι ορμόνες βαζοπρεσίνη και οξυτοκίνη είναι ιδιαίτερης σημασίας για τη δημιουργία συναισθηματικών δεσμών στον ελέφαντα και στον μονογαμικό αρου-

ραίο, ο οποίος γίνεται άπιστος-πολυγαμικός όταν του προκαλέσουν αδρανοποίηση των ορμονών αυτών. Στο είδος μας οι ενδείξεις συσχέτισης των εν λόγω ορμονών με τη συμπεριφορά μας είναι ακόμα λίγες με τη βαζοπρεσίνη να τροποποιεί ίσως ένα φάσμα συμπεριφορών, συνδεδεμένων με τις ρομαντικές σχέσεις των ζευγαριών.

Ατομικές διαφορές ως προς την προδιάθεση σε συμπεριφορές επιθετικότητας το συνοδεύουν «βραχυκυκλώνουν» τον εγκέφαλο και τη νοητική διαδικασία και αντίδρασης στο στρες τείνουν να έχουν μια σταθερότητα, κατάσταση που υποκρύπτει ισχυρό γενετικό στοιχείο. Στο πλαίσιο αυτό μελετάται ο νευροδιαβιβαστής της σεροτονίνης και υπάρχουν ικανές ενδείξεις για τον κύριο ρόλο που παίζει στον έλεγχο των συναισθηματικών χαρακτηριστικών τόσο στους ανθρώπους όσο και στα ζώα.

Νευροδιαβιβαστής είναι μια χημική ουσία που παίζει ρόλο στη μεταβίβαση της πληροφορίας από ένα νευρωνικό κύτταρο-νευρώνα σε άλλο και λειτουργεί στα σημεία επαφής τους. Η μορφοποίηση και λειτουργία του εγκεφάλου είναι συνάρτηση του γενετικού προ-προγραμματισμού και των σχετικών ερεθισμάτων. Σημαντική εγκεφαλική περιοχή του συναισθηματικού συστήματος είναι η αμυγδαλή, που εμπλέκεται στη μακροπρόθεσμη μνήμη η οποία σχετίζεται με φόβο ή στενοχώρια. Η αμυγδαλή, που αυξάνει ακόμα και την αντίληψη δυνητικών επικίνδυνων ερεθισμάτων, ενεργοποιείται κυρίως σε καταστάσεις φόβου και ο εγκέφαλος “πυροδοτεί” το σώμα να αντιδράσει αστραπιαία και αποτελεσματικά με μια κίνηση, πολύ πριν γίνει λογική επεξεργασία της σχετικής φοβικής πληροφορίας κινδύνου αντίδραση που γίνεται σχεδόν αντανακλαστικά, με άλλα λόγια συναι-

σθηματικά, μέσω του αντανακλαστικού συνδυασμού των αισθήσεων.

Για να μη «βραχυκυκλώνουν» οι μαθητές

Η νόσηση του ανθρώπου κλασμάτνεται στη νοημοσύνη και στη συναισθηματικότητα. Γι' αυτό η συναισθηματική επάρκεια του μαθητή/φοιτητή/επαγγελματία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική μάθηση/δημιουργικότητα/επιτυχία. Και τούτο διότι μέσω της αναπτυγμένης συναισθηματικής νοημοσύνης, που σχετίζεται με την εγκαθίδρυση επικοινωνίας ανάμεσα σε διάφορα μέρη του εγκεφάλου, μπορεί να δρα επιτυχώς ο μαθητής λ.χ. σε νέες καταστάσεις, όπως είναι ο νέος δάσκαλος, το νέο μάθημα, η νέα μέθοδος κ.ά. ή ο δάσκαλος σε νέες μεθόδους, σε νέο σχολικό περιβάλλον.

Το υπερβολικό και επαναλαμβανόμενο όμως στρες στα παιδιά συμβάλλει στην αύξηση των ορμονών του άγχους, της κορτιζόλης και της αδρεναλίνης, που ενεργοποιούν ορισμένα γονίδια τα οποία συμβάλλουν στη δημιουργία ανώμαλων συνάψεων/δικτύων και βραχυκυκλώνουν τον εγκέφαλο με την αντίδραση αυτή να ποικίλλει μεταξύ των παιδιών, και το καθένα να χρειάζεται την ιδιαίτερη δική μας εποικοδομητική και όχι άδικη συμπεριφορά η γενετική ποικιλότητα των μαθητών απαιτεί δηλαδή ιδιαίτερη προσοχή από τους δασκάλους, αλλά και τους γονείς.

Εχει καταδειχθεί επίσης από σχετικές έρευνες ότι η εκπαίδευση του μαθητή στη δυνατότητα κάποιου

συναισθηματικού ελέγχου του είναι σημαντική για τη μάθηση. Παιδιά λ.χ. τεσσάρων ετών που ασκήθηκαν να ελέγχουν τα συναισθήματά τους (στην εγκράτεια λ.χ.) αναπτύχθηκαν σε εφήβους με καλύτερες επιδόσεις στο σχολείο. Η δυνατότητα δηλαδή ελέγχου των συναισθηματικών ερεθισμάτων σε μικρές ηλικίες συμβάλλει στη μελλοντική επιτυχία του μαθητή ως προς τις κοινωνικές του δεξιότητες και γενικότερα στη ζωή του. Η συναισθηματικότητα λοιπόν πρέπει να καλλιεργείται σωστά στο σχολείο και στο σπίτι, με τον δάσκαλο και τους γονείς να γνωρίζουν γιατί η αναστάτωση του παιδιού στην τάξη, ιδιαίτερα του εφήβου, η έλλειψη ηρεμίας, ο φόβος, το υπερβολικό άγχος μειώνουν την προσοχή του και συνακόλουθα την αποτελεσματικότητα της μάθησής του. Και επειδή η συναισθηματικότητα έχει εξελικτική προέλευση, είναι χρήσιμη είτε αφορά τη χαρά είτε τη λύπη. Γι' αυτό ας μη σκεφτόμαστε κι εδώ τη μαγεία της γενετικής να μας κάνει δηλαδή να χαϊρόμαστε μόνο, ξεριζώνοντας λ.χ. γονιδιακές παραλλαγές που συμβάλλουν εντονότερα στην εκδήλωση αρνητικών συναισθημάτων κάτι τέτοιο θα 'ταν επικίνδυνο ως προς την αποφυγή των σχετικών κινδύνων και της πραγματικότητας, την οποία μπορούμε να αντιμετωπίσουμε επιτυχέστερα διά της συναισθηματικής μας ολοκλήρωσης.

* Ο Σ. Ν. Αλαχιώτης είναι καθηγητής Γενετικής

Πηγή:«Καθημερινή»

ΑΝ ΕΙΣΤΕ ΜΟΝΙΜΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΗΛΘΑΤΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑ ΤΟ 21ο ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ 25 ΕΡΓΑΣΙΜΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΥΣΤΕ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Με τις συμφωνίες που υπέγραψαν η Ελλάδα και η Αμερική (Νόμος 2186) παρέχεται η δυνατότητα στους Έλληνες ομογενείς, άνδρες και γυναίκες να πάρουν αγροτική σύνταξη και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από τον ΟΓΑ.

Όσοι έχουν εργασθεί στην Ελλάδα και ήταν ασφαλισμένοι στα ταμεία του ΙΚΑ ΤΕΒΕ, ΤΣΑ, Εμπόρων κ.τ.λ. δικαιούνται συντάξεις για τα έτη που έχουν.

Οι ασφαλισμένοι στο ταμείο του NAT μπορούν να μεταφέρουν τα ημερομίσθιά τους στο ΙΚΑ, όπου προσμετρώνται όσα κι αν είναι αυτά.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Οι συντάξεις αυτές και τα επιδόματα που δικαιούστε από την Ελλάδα είναι τελείως ανεξάρτητα και δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με αυτά που παίρνετε ή θα πάρετε από το κράτος που μένετε.

Επικοινωνήστε με τη Χρυσούλα Ζηκοπούλου

Διεκπεραιώνονται και πάσης φύσεως διοικητικές υποθέσεις

Τηλ.: (718) 626-6626 • FAX: (718) 932-1746

E-mail: arga-gr • 31-10 23rd Ave., Suite 4, Astoria, NY 11105

Το νέο πάθος των Ελλήνων: Η μαγειρική

Της Ελίνας Γιαννοπούλλου

«Όλες αυτές οι συνταγές με τις οποίες βομβαρδιζόμαστε, ακόμα και στο 1/10 να εφαρμοστούν καλό θα είναι».

Διπλό πίτα γύρο και χωριάτικη με μπόλικη φρέτα ή βελουτέ τραχανά και black cod με sweet miso; Πολλοί θα επιλέξουν το πρώτο, αλλά δεν είναι λίγοι αυτοί που θα πειραματιστούν με το δεύτερο. Το φαγητό εξελίσσεται σε εμμονή τελευταίας κοπής, καθώς οι πιο τολμηροί από εμάς μετατρέπονται σε καθημερινούς, ερασιτέχνες gourmet που λατρεύουν να ασχολούνται ποικιλοτρόπως με τη γεύση. Σε “foodies”, δηλαδή, κατά τον νεοσύστατο ξενόφερτο όρο, που ?όχι τυχαία? έχει διαδοθεί αρκετά στη χώρα μας. Αναμένεται να δούμε αν αυτό το νέο “χόμπι” θα λάβει διαστάσεις μαζικής μόδας.

Wasabi: Τι’ ναι αυτό;!

Σε πρόσφατο άρθρο του «Observer», ο συντάκτης υποστηρίζει πως η κουβέντα γύρω από το φαγητό, το πώς το φτιάχνεις και πού το τρως, έχει αντικαταστήσει το συναδελφικό κους κους για το σεξ, την πολιτική και τα σπορ. Το πιθανότερο, βέβαια, είναι πως οι Έλληνες, στο διάλειμμα για τσιγάρο, εξακολουθούν να μιλάνε για τον Παναθηναϊκό και τη Μενεγάκη.

Όμως, είναι αρκετά τα σημάδια που υποδεικνύουν πως ενδιαφερόμαστε περισσότερο από ποτέ για ό,τι έχει να κάνει με το φαγητό. Σε συγκεκριμένους (αλλά όχι ιδιαίτερα περιορισμένους) κύκλους, αν αγνοείς τι εστί wasabi και πώς να φας makī και nigiri με ξυλάκια, αυτόματα κατατάσσεται στην κατηγορία του «άσχετου». Και από την άλλη θεωρείσαι «μέσα στα πράγματα» αν χτες το βράδυ δειπνήσες στο «Nobu» (αλλά και στο αυθεντικό Ινδικό στο Μεταξουργείο), το σαββατοκύριακο ανακάλυψες αυτή την «ψαγμένη» ψαροταβέρνα στο Γύθειο και το επόμενο τριήμερο ετοιμάζεσαι για περιοδεία γευσιγνωσίας στη Βαρκελώνη.

Από αυτή την άποψη, το φαγητό εξελίσσεται σε καινούριο τεκμήριο κοινωνικού γοήτρου. Στο νέο «μαύρο»: Αφού τις πρώτες δεκαετίες του νέου μιλένιουμ, ορισμένοι επιδεικνύουν τις γνώσεις τους γύρω από αυτό τόσο περήφανα όσο περιέφεραν τα κραυγαλέα designer logos στα 80’s.

Πάμε για sushi;

Αλλά και για τους λιγότερο αβανγκάρντ, τα τελευταία χρόνια η έξοδος για φαγητό έχει εν πολλοίς αντικαταστήσει την κλασική έξοδο στο μπαρ. Σύμφωνα με τον Βασίλη Καλλιδή, τηλεοπτικό σεφ και συνδιοκτική του εστιατορίου «Ανετον», το φαγητό έχει γίνει η νέα μορφή ψυ-

χαγωγίας. Ετσι εξηγείται το ότι κάθε επίδοξος μνηστήρας που σέβεται τον εαυτό του, το πιθανότερο είναι πως θα προτείνει στο πρόσωπο του πόθου του να «πάνε για sushi» και όχι μόνο για ποτό.

Παρά την άγρια οικονομική κρίση, φαίνεται πως αυτή η τάση αντέχει. Πιθανόν βέβαια εξαιτίας της ατυχούς συγκυρίας, τα ακριβά, φαντεζί εστιατόρια να μην έχουν και πολλή τύχη. Ο Ηλίας Μαμαλάκης φέρνει το παράδειγμα του πρωτοκλασάτου ξενοδοχείου που για το ρεβεγιόν των Χριστουγέννων παρουσίασε ένα ιδιαίτερα ευφάνταστο μενού προς 270 ευρώ το κεφάλι, με αποτέλεσμα να έχει μόλις έξι κρατήσεις. Αλλά συμπληρώνει πως τα εστιατόρια που προσφέρουν άριστη σχέση ποιότητας-τιμής θα επιβιώσουν. Εκεί βρίσκεται το κλειδί και για τον Γιώργο Χατζηγιαννάκη, ιδιοκτήτη του «Σελήνη» στη Σαντορίνη, που θεωρεί πως η καμπάνια του Αθηνόραματος για να προσφέρουν επιλεγμένα εστιατόρια μενού τριών πιάτων με 30 ευρώ, κινείται στη σωστή κατεύθυνση.

Φαγητό: Η «νέα» μορφή κοινωνικοποίησης

Μπορεί, όπως εκτιμά και ο σεφ Βασίλης Καλλιδής, οι “τιμιότεροι” εκπρόσωποι του χώρου να μην αντιμετωπίζουν πρόβλημα. Είναι, όμως, σχεδόν αυτονόητο πως σε περιόδους κρίσης κόβονται οι τακτικές έξοδοι.

Δημοφιλής εναλλακτική τους είναι οι συγκεντρώσεις σε σπίτια. Το ενδιαφέρον είναι πως και σε αυτές, το φαγητό κατέχει ρόλο πρωταγωνιστή. Η Μαριάννα Κομιτοπούλου, υπεύθυνη μάρκετινγκ των Παντοπωλείων Μεσογειακής Διατροφής, λέει πως η κρίση έχει κάνει καλό στις πωλήσεις τους, αφού πολλοί αντί να βγουν

για φαγητό μαζεύονται με φίλους για κρασί και μεζεδάκια στο σπίτι. Όμως αντί να βολευτούν με πίτσα από το delivery προμηθεύονται διάφορες gourmet λιχουδιές για την περίπτωση. Η απόλαυση του φαγητού φαίνεται πως ξαναγίνεται αφορμή για κοινωνικοποίηση. Εκτός και εντός σπιτιού.

Η ιεροτελεστία του μαζέματος γύρω από το τραπέζι που, εξαιτίας των ασύμβατων ρυθμών μαμάς, μπαμπά και παιδιών, είχε εγκαταλειφθεί, αναβιώνει. Μόνον που αυτήν τη φορά δεν περιλαμβάνει τους άμεσους συγγενείς, αλλά τους φίλους.

Αρτος και θεάματα

Ταυτόχρονα και η μαζική κουλούρα μοιάζει ερωτευμένη με τη γεύση. Στην τηλεόραση, εκτός από τις «κλασικές» εκπομπές μαγειρικής, προβάλλονται και τρία ριάλιτι, το «Κάτι ψήνεται», το «Love bites» και το «Εφιάλτης στην κουζίνα», που έχουν βασικό άξονα -ή έστω αφορμή- το φαγητό. Όλα παίζονται σε ζώνες υψηλής τηλεθέας (το «Κάτι Ψήνεται» απέναντι από τα κεντρικά δελτία ειδήσεων) και έχουν ικανοποιητική πορεία.

Σίγουρα το κατά πόσο -ειδικά τα ριάλιτι- έχουν να κάνουν με τη γεύση ή είναι μόνον ένας τρόπος να τραβήξουν τηλεθεατές με τις μεταξύ των παικτών κοκορομαχίες είναι αμφιλεγόμενο. Όπως και να ‘χει, το συγκεκριμένο «θέμα» πουλάει. Γιατί αν δεν πουλούσε, κανένας υπεύθυνος προγραμματισμού δεν θα το προσέθετε στο κανάλι του και κανένας αρχισυντάκτης στην εκπομπή του. Με την ίδια λογική, ούτε στο σινεμά θα κυκλοφορούσαν ταινίες όπως το υπερ-επιτυχημένο «Julie & Julia», με τη Μέριλ Στριπ ή στα μέρη μας οι «Επικίνδυνες μαγειρικές» με τους

Γιώργο Χωραφά, Κωσταντίνο Μαρκουλάκη και Κάτια Ζυγούλη.

Η «μανία» με το φαγητό και τη μαγειρική δεν είναι, όμως, πουθενά εμφανέστερη απ’ ό,τι στην υπερπληθώρα οδηγών και εντύπων μαγειρικής. Αλλωστε, κάθε εφημερίδα που σέβεται τον εαυτό της εκδίδει τουλάχιστον ένα. Ο λόγος είναι απλός: Ανεβάζουν την κυκλοφορία. Σύμφωνα με την εκδότρια Αλεξία Αλεξιάδου, “τα τελευταία χρόνια ο τζίρος των εκδόσεων μαγειρικής σκαρφάλωσε στα ύψη με αλματώδεις ρυθμούς, πολύ μεγαλύτερους κι από αυτούς του χώρου της μαζικής εστίασης”.

Κάτι ανάλογο διαπιστώνει και μια πρόσφατη έρευνα ανάμεσα σε στελέχη μεγάλων βιβλιοπωλείων, που καταδεικνύει αύξηση της τάξης του 15% στα βιβλία για την κουζίνα. «Ποτέ δεν υπήρχε μεγαλύτερη πληροφόρηση για ένα θέμα στη χώρα μας από αυτό που βιώνουμε σήμερα στον χώρο της κουζίνας, της γεύσης και της γαστρονομίας», λέει η Αλεξία Αλεξιάδου. Εξυπακούεται πως δεν υπάρχει προσφορά χωρίς ζήτηση...

Εισαγόμενο, παρακαλώ!

πώς, όμως, προέκυψε αυτό το νέο ενδιαφέρον; Και ποια γευστική κατεύθυνση παίρνει; Ο Έλληνας είχε ανέκαθεν την απόλαυση του φαγητού στο DNA του. Αλλωστε και στα πιο φτωχικά σπίτια υπήρχε κάτι ωραίο να φας. «Δεν βολευόμασταν με ξεροκόμματα, όπως έκαναν, π.χ., στην Τοσκάνη», λέει ο Βασίλης Καλλιδής.

Ωστόσο όλη αυτή η μόδα της εντατικής ενασχόλησης με τη γεύση, στη χώρα μας ξεκίνησε πριν από περίπου 15 χρόνια. Ο κύριος λόγος έχει να κάνει με τη ραγδαία άνοδο του βιοτικού επιπέδου, που επέτρεψε στους -έτσι κι αλλιώς «καλοπερασά-

κιδες»- Έλληνες να βγουν αφενός περισσότερο και να αντικαταστήσουν αφετέρου τη μεζεδο-κρασοκατάνυξη στην παραδοσιακή ταβέρνα με την έξοδο σε ρεστοράν με διεθνή κουζίνα. Αν και η γαλλική ήταν η πρώτη έθνικ κουζίνα που προτάθηκε ως σικ εναλλακτική, τελικά επικράτησε η ιταλική, που είναι πιο ταιριαστή στα γούστα αλλά και στα βαλάντια μας, εξηγεί ο Γιώργος Χατζηγιαννάκης.

Όμως, και το «άνοιγμα» των συνόρων έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διεύρυνση του εγχώριου γαστρονομικού ορίζοντα. «Την τελευταία δεκαετία η Ελλάδα έχει εξελιχθεί σε μια πολυπολιτισμική χώρα με μεγάλες εισροές σε ανθρώπινο δυναμικό, που λογικό είναι να φέρει μαζί του την κουλτούρα και τις γευστικές του προτιμήσεις και να επηρεάσει σημαντικά το σκηνικό της γαστρονομίας στη χώρα μας», τονίζει η Αλεξία Αλεξιάδου.

Αναφέρει ως χαρακτηριστικό το παράδειγμα του βιβλίου της “Εξωτική κουζίνα”, που όταν εκδόθηκε το 1996, ήταν λίγα τα έθνικ εστιατόρια και δύσκολο να προμηθευτεί κανείς προϊόντα όπως το τζίντζερ. Ωστόσο έγινε best-seller από την πρώτη κιόλας χρονιά, σε μία δεκαετία έκανε 4 εκδόσεις και από τότε όλες οι πόλεις της Ελλάδας έχουν πια κατακλυστεί με εστιατόρια με γεύσεις από όλον τον κόσμο, καθώς και με μαγαζιά που προμηθεύουν εξωτικά είδη για μαγειρική.

Επιστροφή στις ρίζες

Το έθνικ -και δη το ιαπωνικό- είναι αδιαμφισβήτητα μόδα στη χώρα μας. Από το 2004, όμως, ξεκίνησε μια παράλληλη τάση στην ελληνική γαστρονομική σκηνή, που το κοινό έσπευσε να αγκαλιάσει. «Λόγω της Ολυμπιάδας και της συνεπακόλουθης αναπέρωσης του εθνικού μας πθικού, αρχίσαμε να ενδιαφερόμαστε ξανά για τη δική μας κουζίνα», εξηγεί ο Βασίλης Καλλιδής. «Βγάλαμε τη λαδύλα της ταβέρνας και κάναμε σικ το φασόλι και τον μουσακά», λέει χαρακτηριστικά.

Κάτι ανάλογο υποστηρίζει η Μαριάννα Κομιτοπούλου και φέρνει ως παράδειγμα την «εξασμένη» μαστίχα ή τον κρόκο Κοζάνης, που έχουν γίνει πολύ της μόδας. Όχι μόνο στα εγχώρια αλλά και στο εξωτερικό, αφού τέτοια προϊόντα συγκαταλέγονται στα πλέον «ψαγμένα» και γι’ αυτό τα εστιατόρια που τα αξιοποιούν όπως το «Real Greek» στο Λονδίνο ή το «Milos» στη Νέα Υόρκη και το Μόντρεαλ κατακλύζονται από στυλάτο κόσμο.

Ο Γιώργος Χατζηγιαννάκης θεωρεί ότι η προσπάθεια ανάπτυξης της εθνικής μας κουζίνας είναι πολύ σημαντική και συμβάλλει γενικότερα στο να ζωντανέψει ο χώρος της εστίασης. Η πιο προσιτή εκδοχή της τάσης είναι οι λεγόμενες νεοταβέρνες. Σε-

φυτρώνουν σαν μανιτάρια, σερβίζουν την παραδοσιακή κουζίνα με νέα εμφάνιση και μορφή και βρίσκονται στο νούμερο 1 των προτιμήσεων του κοινού.

Αυτό που ωστόσο παρατηρούν ο Χατζηγιαννάκης και ο Καλλιδης είναι πως ναι μεν είμαστε πλέον πιο τολμηροί και ανοικτοί στο «διαφορετικό», αλλά όχι όταν αυτό γίνεται πολύ ακραίο. «Αν δώσεις στον Έλληνα να δοκιμάσει τραχανά σε μορφή βελουτέ θα το κάνει, αν πρόκειται για κάτι πραγματικά “περίεργο”, πάλι όχι», λέει ο Καλλιδης.

Επίδειξη ή απόλαυση;

Μήπως τελικά μας ενδιαφέρει μόνον το απαστράπτον περιτύλιγμα; Μήπως η νέα μόδα της ενασχόλησης με τη γαστρονομία περιορίζεται στο θεαθήναι; Ο Γιώργος Χατζηγιαννάκης θεωρεί πως υπάρχουν πολλά εστιατόρια που επενδύουν υπέρτοκα ποσά στο design και ελάχιστα στην κουζίνα τους. Κάποια από αυτά αποκτούν όνομα επειδή προβάλλονται από τα μίντια και ο κόσμος τα επισκέπτεται με δημοσιοσκοπετικές βλέψεις. Όμως, αν δεν φάει καλά, το πιθανότερο είναι πως δεν θα επιστρέψει. «Το θέμα είναι να συνδυάζεις το καλό με το πρωτότυπο, όπως συμβαίνει στο Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη», λέει.

Ο Βασίλης Καλλιδης πιστεύει πως όσοι αρέσκονται στο να βγαίνουν σε νέα εστιατόρια και να δοκιμάζουν καινούρια πράγματα το κάνουν από πραγματικό ενδιαφέρον και καλή πρόθεση παρά για επίδειξη. «Το φαγητό και η μαγειρική είναι το καινούριο, πολύ trendy χόμπι. Αλλά δεν μπορώ να πιστέψω πως αυτός που θα φροντίσει να κλείσει δύο εβδομάδες μπροστά τραπέζι στο νέο εστιατόριο του Πέσκια ή που θα αναζητήσει περιέργα υλικά σε έθνικ μαγαζάκια το κάνει για φιγούρα», λέει.

Η κουζίνα της μαμάς

Σίγουρα, η συγκεκριμένη τάση δεν αφορά και τα 10 εκατομμύρια των Ελλήνων. «Υπάρχει κάποιο ενδιαφέρον, αλλά οι περισσότεροι δεν είναι κομάντος της γεύσης. Αντιθέτως, είναι συντηρητικοί, τους αρέσει το φαγητό της μαμάς τους», επισημαίνει ο Ηλίας Μαμαλάκης. «Ακόμα και στο πιο ευφάνταστο εστιατόριο να πάνε, θα παραγγείλουν καλοψημένο φιλέτο», λέει. Και συμπληρώνει πως όλες αυτές οι συνταγές που κυκλοφορούν σπανίως εφαρμόζονται, αφού ο κόσμος, ειδικά στην Αθήνα, δεν μαγειρεύει ή προτιμάει να φτιάξει κάτι γρήγορο και απλό, τουλάχιστον για να μη φάει σκουπίδια. Ο συντηρητισμός ως προς τα γούστα των Ελλήνων διαπιστώνεται και από τις πωλήσεις μεγάλων αλυσίδας σουπερμάρκετ: «Η φέτα και το κρέας είναι all-time-classic», μας ενημερώνουν.

Το αξίωμα του Πορτοίνι

Η αλήθεια είναι πως οι μόδες πάντα ξεκινούν από μια μικρή ελίτ. Πλέον, όμως, παρατηρούνται συγκεκριμένα σημάδια γευστικής «αφύπνισης» του κόσμου. Χαρακτηριστικό

είναι το παράδειγμα του μανιταριού: Παλαιότερα αντιμετωπιζόταν, αν όχι καχύποπτα, τουλάχιστον ως είδος εξαιρετικά εξωτικό. Κι όμως, αυτό φαίνεται να αλλάζει: «Όταν πριν από πέντε χρόνια πρωτοάνοιξαν τα Παντοπωλεία Μεσογειακής Διατροφής, στα ράφια υπήρχε μόνο η ποικιλία των βασιλομανιταρών», λέει η κ. Κομιτοπούλου. «Ήταν, μάλιστα, ελάχιστα και πολύ διστακτικοί όσοι τα αγόραζαν. Σήμερα υπάρχουν 12 διαφορετικά είδη άγριων μανιταριών, τα οποία μοσχοπουλάνε».

Μπορεί να χρειάζεται περισσότερος χρόνος και εκπαίδευση, όμως με αιχμή του δόρατος τους νεότερους φαίνεται πως οι Έλληνες αρχίζουν να επιδεικνύουν μεγαλύτερη γευστική κουλτούρα σε σχέση με το παρελθόν. Η Αλεξία Αλεξιάδου «με μεγάλη χαρά» διαπιστώνει πως «το αναγνωστικό κοινό απαρτίζεται από νέους ανθρώπους που θέλουν να πειραματίζονται».

Στο ίδιο πνεύμα, και ο Γιώργος Χατζηγιαννάκης προσθέτει: «Όλες αυτές οι συνταγές με τις οποίες βομβαρδιζόμαστε, ακόμα και στο 1/10 να εφαρμοστούν καλό θα είναι. Διότι μέσα από αυτήν τη διαδικασία έχει αρχίσει να δημιουργείται μια νέα τάξη ανθρώπων, κυρίως 30ρδων και 40ρδων, που ενδιαφέρονται για το φαί και το κρασί, που μυρίζουν, γεύονται και κάνουν συνδυασμούς». Για τον Βασίλη Καλλιδή, ενθαρρυντικό δείγμα είναι τα «νεο-ζευνάρια»: Αυτά που «μόλις έχουν ανοίξει σπίτι, έχουν φτιάξει την κουζίνα τους, έχουν πάρει και ένα wok, που δεν ξέρουν πώς να το χρησιμοποιήσουν, αλλά προσπαθούν. Και τολμούν να αγοράσουν ένα ξίδι μπαλσάμικο με φραμπούζ...».

Τη διάθεση για πειραματισμούς επιβεβαιώνουν και οι πωλήσεις των καταστημάτων με εξειδικευμένα είδη διατροφής. Στο Παντοπωλείο Μεσογειακής Διατροφής, μέσα σε μια πενταετία οι κωδικοί έχουν αυξηθεί από τους 700 στους 2.300, ενώ προστίθενται και άλλοι. «Ο κόσμος αναζητά προϊόντα υψηλής διατροφικής αξίας και ποιότητας και δεν διστάζει να δοκιμάσει καινούρια πράγματα, όπως σπάνια ελληνικά τυριά», λέει

η κ. Κομιτοπούλου. «Το φαγητό έχει γίνει μέσο απόλαυσης και η ενασχόληση μαζί του κομμάτι του σύγχρονου τρόπου ζωής».

Τουλάχιστον για τους οικονομικά εύρωστους, αφού η κρίση φαίνεται πως βάζει χαλινάρι στους χομπίστες γευστιγνώστες. Σύμφωνα με τα στοιχεία γνωστής αλυσίδας σουπερμάρκετ, αυτοί που εξακολουθούν να ψωνίζουν αφειδώς gourmet και ιδιαιτέρως προϊόντα είναι όσοι μένουν σε προνομιακές περιοχές, όπως τα βόρεια προάστια. Φαγητό «δύο ταχυτήτων» λοιπόν;

Ενδεχομένως. Όμως, αν θεωρήσουμε πως η βάση για την εξέλιξη του ουρανίσκου είναι η ενασχόληση με τη μαγειρική, τότε οι πωλήσεις των σκευών και μικροσυσκευών μαγειρικής συνηγορούν υπέρ της πιο αισιόδοξης ερμηνείας των πραγμάτων. Παρά την οικονομική συγκυρία βρίσκονται σε άνοδο: Σύμφωνα με την εταιρεία GFK, στην Ελλάδα, ενώ η πώση στις πωλήσεις τεχνολογικών καταναλωτικών προϊόντων το 2009 έφτασε στο 10,4%, ο τζίρος των «μηχανών προετοιμασίας τροφίμων» αυξήθηκε κατά 18%. Και αυτό μόνον ένα μπορεί να σημαίνει: Οτι μαγειρεύουμε περισσότερο. Η τηλεόραση, τα περιοδικά, το Internet, τα ταξίδια, η γνωριμία με άλλες κουλτούρες, τα καινούρια εστιατόρια, οι προσπάθειες των καταστημάτων με τρόφιμα να «εκπαιδεύσουν» τους καταναλωτές πάνω σε νέες ή ξεχασμένες γεύσεις, ακόμα και η άνοδος του αγροτουρισμού, όλα παίζουν τον ρόλο τους. Και λειτουργώντας συνεργειακά, συμβάλλουν στο άνοιγμα των γευστικών ορίων των Ελλήνων.

Φαίνεται πως για όσους επιμένουν στο «παραδοσιακό» τρίπτυχο -πιτόγυρο, οπωσδήποτε καλοψημένο φιλέτο και πατάτα τηγανητή- υπάρχουν άλλοι τόσοι που τολμούν να είναι πιο δημιουργικοί στις επιλογές τους. Ίσως τα συκωτάκια πεσκανδρίτσας παραμένουν άγνωστη λέξη, αλλά τα κρίταμα, ο κρόκος και εννοείται το σταμναγκάθι, έχουν μπει πλέον στη ζωή τους. Και αυτό μόνο καλό μπορεί να είναι, γιατί το παιχνίδι με τη γεύση προσθέτει το απαραίτητο «αλατοπίπερο» στην καθημερινότητά μας.

Σαν τα γεμιστά της γιαγιάς!

Υλικά

- 12-15 ντομάτες ώριμες
- 300 γρ. κιμά αρνίσιο
- 2 κρεμμύδια ψιλοκομμένα
- 1 ματσάκι μαϊντανό
- 1/2 ματσάκι δυόσμο
- 2 κουτ. σούπας κουκουνάρι
- 2 κουτ. σούπας σταφίδες μαύρες
- 6 κουτ. σούπας ελαιόλαδο
- 10 κουτ. σούπας ρύζι καρολίνα
- 2-3 πατάτες
- Λίγη ζάχαρη και αλάτι

Εκτέλεση

Κόβουμε στο πάνω μέρος τις ντομάτες και τις αδειάζουμε με ένα μικρό κουτάλακι. Πασπαλίζουμε το εσωτερικό τους με λίγη ζάχαρη και τις αραδιάζουμε στο ταψί ανάποδα για να στραγγίσουν από τα υγρά τους. Βάζουμε σε μια κατσαρόλα το ελαιόλαδο, τον κιμά και το κρεμμύδι και τα αχνίζουμε σε δυνατή φωτιά μέχρι να ψηθεί ο κιμάς. Κατεβάζουμε από τη φωτιά και προσθέτουμε τον μαϊντανό, τον δυόσμο, το ρύζι, το κουκουνάρι, τις σταφίδες και το αλάτι. Ανακατεύουμε καλά και γεμίζουμε τις ντομάτες. Καλύπτουμε κάθε ντομάτα με το καπάκι της και τις βάζουμε στο ταψί μαζί με τις πατάτες αφού ραντίσουμε με λίγο ελαιόλαδο. Πασπαλίζουμε με το αλάτι και βάζουμε στο ταψί ελάχιστο νερό (περίπου 1/3 του ποτηριού). Ψήνουμε το φαγητό στους 365 βαθμούς, για 1 ώρα και 30 λεπτά, μέχρι να πάρουν οι ντομάτες ένα σκούρο κόκκινο χρώμα.

Στροφή στην ποιότητα

Μπορεί να μην έχουμε γίνει όλοι πιο δημιουργικοί και gourmet στις γευστικές μας επιλογές, όμως στο σύνολό μας μάλλον τρώμε καλύτερα. Η κ. Κομιτοπούλου βλέπει πως οι μαμάδες πλέον προμηθεύουν τα παιδιά τους με σνακ, όπως παστέλια, για το σχολείο αντί να τους δώσουν χρήματα για να αγοράσουν βιομηχανοποιημένα προϊόντα από την καντίνα. Τη στροφή προς το υγιεινότερο, όμως, πιστοποιούν και οι πωλήσεις των μαζικών σουπερμάρκετ.

Σύμφωνα με την εκτίμηση μεγάλων αλυσίδας, ο κόσμος είναι περισσότερο ευαισθητοποιημένος σε θέματα διατροφής, προτιμά τα φρέσκα τρόφιμα, ενώ διαβάσει τις ετικέτες και προσέχει τις θερμίδες. Ένα δείγμα είναι η αύξηση της κατανάλωσης του τσαγιού και ιδιαίτερα του πράσινου, που θεωρείται πλούσιο σε αντιοξειδωτικές ουσίες, καθώς και της ακατέργαστης ζάχαρης, που μεταβολίζεται ευκολότερα από τον οργανισμό.

Τα τελευταία επίσης χρόνια έχουν ραγδαία ανάπτυξη τα δημητριακά σε μορφή cereal bar, δίνοντας νέα χρήση στα δημητριακά από πρωινό σε υγιεινό σνακ για όλες τις ώρες. Μάλιστα, η ανάπτυξη της κατηγορίας το 2008-2009 αγγίζει το 22% σε αξία.

Πηγή: «Εικόνες»

92 •Exceptional Wine & Spirits Magazine

PALIVOU VINEYARDS, AMMOS NEMEA RESERVE, NEMEA & AGIORGITIKO

“This has all the elements that make Agiorgitiko such an appealing wine: the concentrated, fresh red berry flavors with their soft, plush feel; the fragrance and flavor detail of violets and spice. What sets it above other versions is the acidity it retains, allowing for all that flavor without palate fatigue. Beautifully balanced.”

Imported by:
Stellar Importing Company

14-34 150th STREET, SUITE #4
WHITESTONE, NY 11357
Tel.: (718) 352-1180
Fax: (718) 352-0049

E-mail: info@stellarimports.com
www.stellarimports.com

Τα αδιέξοδα της προβληματικής σχέσης

Της Μυρσίνης Κωστοπούλου

Μια προβληματική σχέση δεν ευνοεί την ικανοποίηση των συναισθηματικών μας αναγκών. Βέβαια, όλες οι σχέσεις έχουν προβλήματα τα οποία όχι μόνο δεν εμποδίζουν, αλλά ενίοτε μπορούν και λειτουργούν ως μηχανισμοί ενδυνάμωσης και επαναφοράς της ισορροπίας, της επικοινωνίας και της εγγύτητας ανάμεσα στο ζευγάρι.

Τα επαναλαμβανόμενα δυσλειτουργικά μοτίβα συμπεριφοράς (π.χ. συγκρουσιακή επικοινωνία), τα χαμηλά επίπεδα ικανοποίησης που αντλούμε μέσα από τη σχέση, η συναισθηματική φόρτιση (θλίψη, οργή, στρες), το διάχυτο αίσθημα αδιεξόδου, η απαισιοδοξία και η στασιμότητα στην ικανότητά μας να βρούμε λύσεις είναι συμπτώματα μιας σχέσης που νιώθουμε να μας τελματώνει.

Να τι μας εμποδίζει από το να είμαστε σε αρμονία με τον άλλον:

- Η δυσαρμονία με τον εαυτό μας
- Η δυσκολία να ακούμε τον σύντροφό μας (μέσα από τα δικά του λόγια)
- Το να θεωρούμε τον άλλον υπαίτιο και να τον κατηγορούμε, δίχως να μπαίνουμε σε δια-

δικασία αυτοξιολόγησης («δεν φταίω, άρα δεν προσπαθώ»)

- Ένα αίσθημα ανικανοποίητου που μας διακατέχει, χωρίς όμως να αποκωδικοποιούμε ποιες ματαιωμένες ανάγκες μας εκφράζει
- Ο εγωκεντρισμός και η ανάγκη μας να εξουσιάζουμε τον άλλον ως μοτίβο ύπαρξης σε μια σχέση (η επιβολή δηλαδή και όχι το μοίρασμα και η αμοιβαιότητα)
- Ο εγκλωβισμός στην ψυχολογία της ανημποριάς, όταν οι δυσμενείς συνθήκες της ζωής σου σε «βοηθούν» να πιστεύεις ότι δεν έχεις τον έλεγχο πάνω σε αυτό που σου συμβαίνει, τότε παύεις να προσπαθείς, νιώθεις αβοήθητος και οδηγείσαι σε αδιέξοδο.

Και να τι μας κάνει να μένουμε σε μια σχέση, παρ' ότι νιώθουμε δυστυχείς:

- Πίστη πως ό,τι και να κάνουμε, η προσπάθεια θα είναι απρόσφορη
- Χαμηλή αυτοεκτίμηση
- Πίστη ότι κάτι καλύτερο δεν μας αξίζει
- Βαθιά ριζωμένη εξάρτηση από τον άλλον
- Δυσπιστία προς τους άλλους ανθρώπους και τις προθέσεις

τους

- Φόβος απέναντι στις αλλαγές και στη δυνατότητά μας να τις αντέξουμε
- Δυσκολία με τους μέχρι τώρα αποχωρισμούς στη ζωή μας
- Δυσκολία να είμαστε καλά με τον εαυτό μας
- Πίστη ότι μια αλλαγή έρχεται ως διά μαγείας- αρκεί να εθελουφλούμε απέναντι στην αλήθεια και στον πόνο. Να έχουμε μάθει από παιδιά να νιώθουμε ένοχοι («εγώ πάντα φταίω») και να υποχωρούμε από την ικανοποίηση των αναγκών μας, στο όνομα μιας παντοδύναμης αυτοθυσίας.

Η λύση βρίσκεται στη συμφιλίωση με τον εαυτό μας, με τον άλλον και με την έννοια της αλλαγής, δίχως στο μυαλό μας εκείνη να είναι αυτόματα συνδεδεμένη με τον φόβο. Αλλαγή σημαίνει ότι παίρνω μία απόφαση και είμαι υπεύθυνος γι' αυτήν. Και απόφαση δίχως κόστος είναι ουτοπία. Πάντα θα νιώθουμε ότι κάτι χάσαμε. Αλλά εκεί βρίσκεται και το στοίχημα: στην αποδοχή αυτής της αλήθειας. Η Μυρσίνη Κωστοπούλου είναι ψυχολόγος-ψυχοθεραπεύτρια (Ph.D). Email: myrsi@hol.gr

Πηγή : «Τα Νέα»

Εθισμένοι στο μαύρισμα

Πόσο ασχολείστε με το μαύρισμα; Μήπως είναι η πρώτη σας σκέψη το πρωί και η τελευταία το βράδυ; Έχετε προσπαθήσει ποτέ ανεπιτυχώς να περιορίσετε τον χρόνο που περνάτε μαυρίζοντας; Μήπως για να μαυρίσει το δέρμα σας χάσατε κάποια στιγμή ένα σημαντικό ραντεβού ή κοινωνική δραστηριότητα;

Όπως αναφέρει η εφημερίδα «Νιου Γιορκ Τάιμς», επιστήμονες από το Κέντρο Καρκίνου Μεμόριαλ Σλόαν-Κέτερινγκ και το Πολιτειακό Πανεπιστήμιο του Αλμπανι χρησιμοποίησαν τέτοιου είδους ερωτήσεις, για να διαπιστώσουν εάν μια ομάδα φοιτητών ήταν εθισμένη στο μαύρισμα.

Από τους 421 φοιτητές που συμμετείχαν στη σχετική μελέτη, οι 229 είπαν ότι είχαν χρησιμοποιήσει τεχνητούς τρόπους για να μαυρίσουν και από αυτούς, το 70% έως 90% έδειχνε να είναι... εθισμένο στο μαύρισμα!

Το ποσοστό των εθισμένων παρουσίαζε διακυμάνσεις αναλόγως με τα κριτήρια που χρησιμοποιούσαν

κάθε φορά οι ερευνητές για να ορίσουν τον εθισμό, αλλά σε κάθε περίπτωση ήταν απρόσμενα υψηλό.

«Μας εξέπληξε πραγματικά πολύ το εύρημά μας», λέει η επικεφαλής ερευνήτρια δρ Κάθριν Ε. Μόουσερ, από το Τμήμα Ψυχιατρικής και Συμπεριφορικών Επιστημών του Μεμόριαλ. Εξίσου απρόσμενο, γράφουν οι ερευνητές στην επιθεώρηση «Archives of Dermatology», ήταν το εύρημα πως μεταξύ των εθελοντών που πληρούσαν τα κριτήρια των εθισμένων ήταν σημαντικά υψηλότερα τα ποσοστά των αγχωδών διαταραχών αλλά και αυτά της χρήσης ουσιών και αλκοόλ.

Ανάλογα ευρήματα έχουν και προγενέστερες μελέτες για το μαύρισμα με φυσικό τρόπο (με την έκθεση στην υπεριώδη ακτινοβολία του ηλίου, δηλαδή), αλλά ο ακριβής μηχανισμός με τον οποίο συμβαίνει αυτού του είδους ο εθισμός παραμένει προς το παρόν άγνωστος.

Πηγή: Τα Νέα»

Νέα επέμβαση για την αντιμετώπιση της παχυσαρκίας

Τns Avvas Δάλλα

Πριν από 4 χρόνια, η επιστημονική κοινότητα εξεπλάγη ευχάριστα από μια ανακάλυψη του Πανεπιστημίου της Τεχεράνης σχετικά με τα αποτελέσματα μιας καινούργιας χειρουργικής μεθόδου για την αντιμετώπιση της παχυσαρκίας. Η γαστρική πτύχωση, που άρχισε να εφαρμόζεται κυρίως επειδή είχε μικρότερο κόστος από άλλες αντίστοιχες επεμβάσεις, παρουσίαζε πολύ καλά αποτελέσματα.

Η επέμβαση αυτή, σύμφωνα με την οποία το στομάχι δεν κόβεται αλλά διπλώνεται τόσο όσο κρίνει ο ειδικός χειρουργός, εφαρμόζεται πια και στη χώρα μας και διεκδικεί μία θέση ανάμεσα στις πιο αποτελεσματικές επεμβάσεις κατά της παχυσαρκίας.

Πώς γίνεται Το στομάχι αναδιπλώνεται με σκοπό να περιοριστεί η χωρητικότητά του και παίρνει μορφή σωλήνα χωρίς όμως να αφαιρεθεί κάποιο μέρος του. Η φυσιολογική χωρητικότητά του είναι γύρω στα 16-19 oz, αλλά στους βουλιμικούς και στους παχύσαρκους συνήθως ξεπερνά τα 24 oz. Με την επέμβαση δημιουργείται μία πιέτα που περιορίζει τη χωρητικότητά του στα 100-200 γρ. Με άλλα λόγια, μένει περίπου το 1/10 του αρχικού του μεγέθους. Έτσι, ο «ασθενής» χορταίνει με πολύ μικρότερη ποσότητα τροφής, ενώ αν προσπαθήσει να φάει περισσότερο από όσο χωράει το στομάχι του, θα

νιώσει σίγουρα δυσφορία.

Τα πλεονεκτήματα της νέας επέμβασης

- Περιορίζει το μέγεθος του στομάχου, ανάλογα με την επιθυμητή απώλεια βάρους, μόνο με λίγες ραφές στο τοίχωμά του, χωρίς ξένα εμφυτεύματα ή γαστρεκτομή. - Γίνεται με λαπαροσκοπική και διαρκεί ελάχιστα (περίπου 60 λεπτά).

- Ο ασθενής χρειάζεται να μείνει στο νοσοκομείο μόνο 1-2 ημέρες.

- Η μέθοδος είναι αναστρέψιμη (ο χειρουργός μπορεί -αν το κρίνει απαραίτητο- να κόψει τα ράμματα και το στομάχι να επανέλθει στην αρχική του μορφή). Επιπλέον, αν το στομάχι διαταθεί και πάλι, μπορεί να κριθεί απαραίτητο να γίνουν κι άλλες ραφές.

- Η κύρια επιπλοκή της νέας επέμβασης είναι η ήπια ναυτία τις 2 πρώτες ημέρες.

Σε ποιους απευθύνεται

Σε ανθρώπους με Δείκτη Μάζας Σώματος από 35 έως 45. Ωστόσο, μπορεί να γίνει με σχετική ασφάλεια ακόμα και σε άτομα ηλικίας 65 ετών. Θα μπορούσε, μάλιστα, να απευθύνεται ακόμα και σε άτομα που δεν έχουν τόσο μεγάλο πρόβλημα βάρους, αλλά πάσχουν από κρίσεις βουλιμίας.

Η πορεία μετά την επέμβαση

Τις πρώτες 15 ημέρες -μέχρι να αποκατασταθεί η κινητικότητα του στομάχου- επιτρέπεται μόνο η λήψη υγρών. Στη συνέχεια, ο ασθενής μπο-

ρεί να τρώει ό,τι θέλει, αλλά σε μικρότερες ποσότητες. Μέσα στους επόμενους 8-12 μήνες, το στομάχι διατείνεται, ώπου να φτάσει σε χωρητικότητα τα 200-300 γρ. Αν από τις εξετάσεις, που χρειάζεται να κάνει σε τακτά χρονικά διαστήματα ο «ασθενής», προκύψει ότι υπάρχει πρόβλημα έλλειψης κάποιων θρεπτικών στοιχείων, χορηγούνται συμπληρώματα (π.χ. σίδηρος, βιταμίνες).

Οι άλλες μέθοδοι

- Το γαστρικό μπαλόνι μπαίνει εύκολα με μία γαστροσκοπική. Έχει, όμως, το βασικό μειονέκτημα ότι μετά από 6 μήνες περίπου πρέπει να βγει. Το μπαλόνι έχει τη λογική ότι καταλαμβάνει κάποιο χώρο στο στομάχι, οπότε και δεν είναι δυνατό να φάμε πολύ μεγάλη ποσότητα σε ένα γεύμα, μπορούμε όμως να τσιμπολογήμα... Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι μπορεί να σπάσει. Σε αυτή την περίπτωση, αν μείνει στο στομάχι, αφαιρείται και πάλι με γαστροσκοπική, αν όμως πάει στο έντερο και το αποφοράξει, τότε χρειάζεται να γίνει ανοικτό χειρουργείο. Επίσης, σε μερικούς ανθρώπους προκαλεί δυσανεξία και εμετούς και χρειάζεται να το βγάλουν άμεσα.

- Με το δακτύλιο το στομάχι γίνεται σαν κλειψύδρα, με στόχο να γεμίζει γρήγορα το πάνω μέρος αλλά να αδειάζει δύσκολα, ώστε να μην μπορούμε να φάμε πολύ. Επιπλέον, δεν υπάρχει δραστική επέμβαση στην ανατομία, δεν αλλάζουν δηλαδή πολ-

λά πράγματα στον οργανισμό, και έτσι την πρώτη μετεγχειρητική περίοδο υπάρχουν λιγότερες επιπλοκές. Το πρόβλημα με το δακτύλιο είναι ότι δεν επιτρέπει μεν να περάσουν στερεές τροφές, αλλά όλες οι μαλακές (κρέμες, παγωτά, αναψυκτικά, σιρόπια κλπ.) καταναλώνονται άνετα. Επίσης, υπάρχει ένα ξένο σώμα μέσα στον οργανισμό που σφίγγει το στομάχι, το οποίο μπορεί να ερεθιστεί ή ακόμα και να διαβρωθεί και να βρεθεί έτσι ο δακτύλιος μέσα στο στομάχι.

- Στο γαστρικό μανίκι αφαιρείται ένα μέρος του στομάχου. Η επέμβαση είναι δραστική, γιατί μειώνεται σημαντικά η ποσότητα της τροφής που μπορεί να καταναλώσει ο ασθενής, καθώς περιορίζεται και η όρεξη επειδή επηρεάζονται οι ορμόνες της πείνας. Πρόκειται για μια μεγάλη επέμβαση, που δεν είναι αναστρέψιμη και έχει καλά αποτελέσματα για την αντιμετώπιση της παχυσαρκίας.

- Η γαστρική παράκαμψη είναι μια επέμβαση που συνδυάζει ένα βαθμό δυσαστορροφής των θρεπτικών συστατικών των τροφών με περιορισμό της όρεξης, καθώς και της χωρητικότητας του στομάχου, και άρα της τροφής που μπορεί να προσλάβει κανείς. Πρόκειται, όμως, για μια μεγάλη επέμβαση κατά την οποία κόβεται το στομάχι, δηλαδή δημιουργείται ένα μικρό στομάχι και το υπόλοιπο μένει εκτός κυκλοφορίας (δεν δέχεται τροφές). Επίσης, ενώνεται το μικρό αυτό στομάχι με το

έντερο, και το φαγητό πάει κατευθείαν από αυτό στο λεπτό έντερο. Έχει περισσότερες επιπλοκές από τις άλλες επεμβάσεις, δεν είναι αναστρέψιμη, έχει όμως πολύ καλά αποτελέσματα, τα οποία και διαρκούν.

3 ερωτήσεις

για τις επεμβάσεις παχυσαρκίας

Τις επεμβάσεις αυτές τις καλύπτουν τα ασφαλιστικά ταμεία; Ναι, εφόσον υπάρχει αποδεδειγμένα νοσογόνος παχυσαρκία ή προβλήματα υγείας που προκαλούνται από το επιπλέον βάρος (π.χ. διαβήτης, υπέρταση κλπ.).

Οι γυναίκες που έχουν κάνει τέτοια επέμβαση μπορούν να φέρουν σε πέρας μια εγκυμοσύνη; Βεβαίως. Συνιστούμε, όμως, να περιμένουν να περάσει ο πρώτος χρόνος μετά την επέμβαση. Αυτό το λέμε επειδή στην αρχή χάνονται γρήγορα τα κιλά και μπορεί να υπάρχει πρόβλημα με την εγκυμοσύνη.

Γιατί ακούμε συχνά για ανθρώπους που έκαναν κάποια επέμβαση παχυσαρκίας και είχαν μετά προβλήματα; Αυτό συμβαίνει επειδή στην Ελλάδα κάνουμε δύο λάθη: Επιτρέπουμε, από τη μια πλευρά, σε ανθρώπους που δεν είναι νοσογόνα παχύσαρκοι να χειρουργηθούν και δεν έχουμε φροντίσει, από την άλλη πλευρά, να ενημερώσουμε καλά τους ανθρώπους που τελικά χειρουργούνται για το τι πρόκειται να τους συμβεί με τις επεμβάσεις αυτές.

Πηγή: «Vita»

ΞΕΝΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

«ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΘΑ ΣΟΥ ΤΑ ΔΩΣΩ»

Αείμνηστου Σπύρου Ζωδιάτη, δ.θ.- δ.φ.

Ο Κύριος μας είχε νηστέψει στην έρημο για 40 μέρες και 40 νύχτες, χωρίς να φάει ή να πει τίποτε. Συνεπώς θα ένιωθε φοβερή πείνα όταν τον πλησίασε ο Σατανάς. Πάντα συννηθίζει ο Σατανάς να πιάνεται από το πιο αδύνατο σημείο του ανθρώπου για να τον ρίξει σε πειρασμό- Είπε λοιπόν στον Ιησού: «Αν είσαι Γιος του Θεού, πες να γίνουν ψωμιά αυτές εδώ οι πέτρες», (Ματθ. 4: 3). Ο Χριστός δεν υπέκυψε στον πειρασμό αυτό του Σατανά, κι έτσι έκανε μια δεύτερη απόπειρα ο Σατανάς, προσπαθώντας να ενσπείρει μέσα στον Κύριο ένα πνεύμα αλαζονικής επίδειξης, (εδ. 4). Επειδή και πάλι έχασε, ο Σατανάς, αύξησε την αντιπαροχή του και υποσχέθηκε στον Κύριο να Του δώσει όλον τον Κόσμο. Του έδειξε όλα τα βασίλεια του κόσμου και Του είπε: «Όλα αυτά σε σένα θα τα δώσω, αν πέσεις και με προσκυνήσεις»! (εδ. 9). Με τα λόγια αυτά ο Σατανάς φανέρωσε τελικά τον πραγματικό σκοπό του: «Να πέσεις κάτω και να με προσκυνήσεις». Πάντοτε, όταν βλέπει κανείς την αμαρτία απογυμνωμένη από την προσωπική της γοητεία, διαπιστώνει πως το αποτέλεσμα της είναι η εκθρόνιση του Αληθινού Θεού από την ανθρώπινη καρδιά και η ενθρόνιση ως Θεού κάποιων άλλων πραγμάτων ή προσώπων.

Ο Σατανάς μπορεί να προσφέρει μόνο πρόσκαιρα πράγματα, τίποτε άλλο. Ο Χριστός προσφέρει ζωή και την προσφέρει με αφθονία σε όλη την πληρότητα της, (Ιωάν. 10: 10). Η ζωή αυτή αρχίζει από τη Γη και εκτείνεται στην αιωνιότητα (Α' Τιμοθ. 4: 8).

Οι άνθρωποι είναι συνήθως ανόητοι. Αναζητούν τη ζωή και την ειρήνη σε υλικά **πράγματα**, όμως ο Χριστός βεβαιώνει ότι μπορούμε να έχουμε ζωή, ειρήνη και χαρά, είτε έχουμε είτε δεν έχουμε υλικά αγαθά. (Ματθ. κεφ. 5 - 7). Ο απ. Παύλος δέχτηκε αυτό που προσφέρει ο Χριστός και είπε: «Ξέρω να ζω και φτωχικά, ξέρω να ζω και με αφθονία. Εχω μάθει το μυστικό για κάθε ώρα και για κάθε κατάσταση:

Και χορτάτος να ζω και πεινασμένος. Και παραπάνω να έχω και να στερούμαι. Σε όλες τις περιστάσεις βγαίνω νικητής χάρη στο Χριστό που μ' ενδυναμώνει», (Φιλιπ. 4:12 -13).

Τα υλικά **πράγματα** δεν προσφέρουν ούτε ζωή ούτε ευτυχία, γιατί είναι όλα πρόσκαιρα. Μόνο ένας ανόητος ξοδεύει τη ζωή του για ν' αποκτήσει **πράγματα** αρνούμενος να δεχτεί τη ζωή που προσφέρει ο Χριστός. Ο Κύριος ανέφερε την περίπτωση ενός τέτοιου ανθρώπου για τον οποίο διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο του Λουκά 12:16 - 21. Ο άνθρωπος αυτός είχε αποκτήσει τόσο πολλά αγαθά, που αναγκάστηκε να γκρεμίσει τις αποθήκες του για να χτίσει μεγαλύτερες ώστε να τα χωρέσουν. Μ' ένα αίσθημα ανακούφισης είπε στον εαυτό του: «Ψυχή μου, έχεις πολλά αγαθά αποθηκευμένα, που αρκούν για χρόνια πολλά. Ξεκουράσου, τρώγε, πίνε, απολάμβανε»! (εδ. 19). «Αλλά ο Θεός του είπε: Αμυαλε! Τούτη τη νύχτα την ψυχή σου απαιτούν από σένα. Όσα λοιπόν ετοιμάσες, σε ποιον θα ανήκουν;» (εδ. 20). Όλα τα υλικά **πράγματα** έχουν κάποιο τέλος, αλλ' η **αιώνια ζωή** διαρκεί για πάντα.

Αλλωστε, τα πράγματα που προσφέρει ο Σατανάς δεν είναι ποτέ σίγουρα, γιατί από τη φύση του ο Σατανάς είναι ψεύτης. Ο Χριστός είπε: «Εκείνος (ο Σατανάς) είναι ανέκαθεν ανθρωποκτόνος και δε στηρίζεται στην αλήθεια, γιατί αλήθεια σ' αυτόν δεν υπάρχει. Όταν λέει το ψέμα, λέει αυτά που του υπαγορεύει η ίδια του η φύση, γιατί είναι ψεύτης και πατέρας του ψεύδους». Ο Σατανάς δεν προσφέρει τίποτε χωρίς να πει κάποιο ψέμα. Αντίθετα, ο Χριστός είναι η Αλήθεια (Ιωάν. 14: 6). Ο Χριστός δεν υποσχεται τίποτε που δε θα το εκπληρώσει ή που δεν μπορεί να το εκπληρώσει.

Όπως υποσχέθηκε ο Σατανάς στον Κύριο **«Όλα αυτά τα πράγματα»**, έτσι τα υπόσχεται και σε σένα. Τη δέχεσαι την προσφορά

του; Αν τη ζωή σου την καταναλώνεις συνεχώς για την απόκτηση υλικών πραγμάτων, σημαίνει πως την έχεις δεχτεί. Σου λέει ο Σατανάς: «Όλα αυτά τα πράγματα θα σου τα δώσω», αλλά σου λέει ψέματα, γιατί είναι ψεύτης και πατέρας του ψεύδους. Μην τον πιστεύεις. Ζήτα από το Χριστό τη ζωή και θα σου τη δώσει με αφθονία. Μελέτα το Λόγο του Θεού για να μάθεις το θέλημά Του και να το εκτελείς. Αν δεν έχεις την Καινή Διαθήκη, ζήτησε μας να σου στείλουμε μία. Η αξία της είναι 12 δολάρια. Αν δεν μπορείς να την πληρώσεις, ευχαρίστως να σου τη στείλουμε δωρεάν. Ζήτησέ μας επίσης να σε εγγράψουμε στο μηνιαίο χριστιανικό περιοδικό Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ. Θα σε βοηθήσει να κατανοήσεις τις αλήθειες του Λόγου του Θεού, να μάθεις για τη ζωή που προσφέρει ο Χριστός, για τη διδασχά Του, για τις αξιώσεις Του, για το θαύμα της αναγέννησης και την αλλαγή που επιφέρει στην ανθρώπινη ζωή. Κι ακόμα θα μαθαίνεις κάθε μήνα νέα από το παγκόσμιο ιεραποστολικό έργο, τα οποία θα σε αφήσουν κατάπληκτο με τα όσα πραγματοποιεί ο Θεός σε όλα τα μέρη και πλάτη της γης. Είναι πραγματικά ένα περιοδικό μοναδικό στο είδος του. Η ετήσια συνδρομή του είναι μόνο 25 δολάρια, μαζί με τα ταχυδρομικά. Κάνε το τσεκ στο όνομα: **THE VOICE OF THE GOSPEL**, και μαζί με το απόκομμα αυτό στείλε το στη διεύθυνση:

THE VOICE OF THE GOSPEL

6815 SHALLOWFORD RD.

CHATTANOOGA TN 37421

Μόλις πάρουμε την παραγγελία σου θα σου στείλουμε αμέσως το πρώτο τεύχος, και στη συνέχεια κάθε μήνα τακτικά. Αν θέλεις και την Καινή Διαθήκη, κάνε το τσεκ για 37 δολάρια. Δε θα μετανιώσεις ποτέ.

Δεν μάθαμε να τ' αγαπάμε...

Τέσσερις επιστήμονες, που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην προστασία των μνημείων μιλούν γι' αυτά

Της Μαργαρίτας Πουρνάρα

Η δεξίωση στο θωρηκτό Αβέρωφ συζητήθηκε πολύ. Θα προστεθεί σε ένα μακρύ κατάλογο προκλητικών εκδηλώσεων σε ιστορικούς χώρους που εμπλουτίζεται κάθε τόσο: από τη Ζωή Λάσκαρη που φωτογραφήθηκε γυμνή στους ιερούς λόγους της Δήλου, το 1985, ως τη λουσαίτη Τζένιφερ Λόπεζ που απαθανάτιστηκε, το 2008, στον Παρθενώνα, «διαφημίζοντας» τη χώρα.

Η κρίση αξιών που μετατρέπει τα παλαιά αλλά και τα νεότερα μνημεία μας σε αριστοκρατικά «σκηνικά» για κοσμικές φωτογραφίες συμπίπτει με την οικονομική ύφεση.

Η κρίση αναγκάζει το ελληνικό κράτος να βρει εναλλακτικούς οικονομικούς πόρους για τη δαπανηρή συντήρησή τους. Ετσι, διαμορφώνεται μια δύσκολη κατάσταση. Οι αρμόδιοι των χώρων αυτών θα πιέζονται να κάνουν παραχωρήσεις για σοβαρά χρηματικά ανταλλάγματα υπό την απειλή ότι η πολιτεία δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες τους.

Το μεγαλύτερο βάρος επιωρίζεται συνήθως το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, το οποίο αποφασίζει

κατά περίπτωση, χωρίς ξεκάθαρα κριτήρια. Σταχυολογούμε παραδείγματα από το παρελθόν: παραχώρησε τη Στοά του Αττάλου στη Vodafone, αλλά αρνήθηκε να δώσει τον χώρο στάθμευσης δίπλα στον ναό του Σουνίου στην BMW για τη φωτογράφιση των νέων της μοντέλων. Ζήτησε 100.000 ευρώ από την εταιρεία κινητής τηλεφωνίας και 50.000 από την αυτοκινητοβιομηχανία, ενώ έδωσε δωρεάν το Σούνιο στο Ίδρυμα «Ανδρέας Παπανδρέου» (που δεν είναι κρατικός φορέας) για συναυλία και ομιλία του τότε Γερμανού υπουργού Εξω-

τερικών Γιόσκα Φίσερ.

Το ΚΑΣ αρνήθηκε να δώσει το Ηρώδειο στον σχεδιαστή μόδας Κάλβιν Κλάιν το 1998, αλλά κάθε καλοκαίρι γίνεται ολόκληρη συζήτηση για το αν θα πρέπει να τραγουδούν εκεί λαϊκοί αοιδοί. Ζήτησε το σενάριο της νέας ταινίας του Ζαν Λικ Γκοντάρ για να του δώσει άδεια να κινηματογραφήσει στην Ακρόπολη, γεγονός που τον απέτρεψε από το να το κάνει, ενώ έδωσε το ελεύθερο στη Νία Βαρντάλος για την ταινία «Έρωτας α λα ελληνικά», που ήταν δυσφημιστική για την Ελλάδα.

Η μοίρα των νεότερων μνημείων δεν είναι καλύτερη. Η εθνική τηλεοπτική σταρ Ρούλα Κορομηλά έκανε εκπομπές με επιδείξεις εσωρούχων στο Δημαρχιακό Μέγαρο του αρχιτέκτονα Τσίλερ στην Ερμούπολη της Σύρου, με τις ευλογίες των τοπικών αρχών. Πασαρέλα είχε στηθεί και μπροστά στην είσοδο του Πανεπιστημίου, το υπέροχο κτίριο του Χριστιανού Χάνσεν, στα τέλη του '90 με τα μοντέλα να ξεκινούν από τους κίονες για να καταλήξουν στους ανδριάντες του Κοραή και του Καποδίστρια. Η Ελένη Μενεγάκη είχε κάνει τη βόλτα της

από το θωρηκτό Αβέρωφ για παρουσίαση τηλεοπτικής εκπομπής.

Ανοίγουμε τον φάκελο της χρήσης των μνημείων, μιλώντας με τέσσερις ειδικούς που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στην προστασία τους: τον ακαδημαϊκό και γεν. γραμματέα της Εν Αθήναις Αρχαιολογικής Εταιρείας Βασίλη Πετράκο, τον γνωστό αρχαιολόγο καθηγητή Χρίστο Ντούμα, τον καθηγητή του ΕΜΠ Χαράλαμπο Μπούρα, που εργάζεται επί 50 ολόκληρα χρόνια στον τομέα των αναστηλώσεων και είναι πρόεδρος της Επιτροπής Συντηρήσεως Μνημείων Ακροπόλεως, καθώς και τον πολύπειρο αναστηλωτή του Παρθενώνα, αναπληρωτή καθηγητή του ΕΜΠ Μανώλη Κορρέ.

Όλοι τους συμφωνούν σε κάτι: οι Έλληνες έχουν «ρητορική» σχέση με τα μνημεία. Τα σέβονται μόνο κατ' όνομα, τα χρησιμοποιούν για να αισθανθούν μια κενή περιεχομένου εθνική ανωτερότητα χωρίς ουσιαστική γνώση της Ιστορίας, επικαλούνται λόγους προστασίας τους με ιδιοτελή κίνητρα (π. χ. να μη χτίσει ο γείτονάς τους), τα θεωρούν τμήμα του απαξιωμένου δημόσιου χώρου. Την ίδια ώρα που καμαρώνουν γι' αυτά, σβήνουν τα τοιγάρα τους και κολλούν τοίχλες πάνω στα πεντελικά μάρμαρα, όπως αποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα συνεργεία καθαρισμού έβγαλαν 27 κιλά τοίχλας από το Ηρώδειο το 2007.

Βασίλης Πετράκος: Πετάγονται στα άχρηστα οι αξίες μας

Η γενική αρχή είναι ότι τα μνημεία μας παραμένουν εκτός εμπορικών χρήσεων διότι είναι έργα των προγόνων μας και κατάλοιπα της τέχνης τους. Το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο αποφασίζει κατά περίπτωση όταν υπάρχει αίτηση χρήσης κάποιου αρχαίου μνημείου, ανάλογα με τις πιέσεις που ασκούνται κάθε φορά από το κομμатικό συμφέρον.

Η αφορμή του «Αβέρωφ» επαναφέρει ένα θέμα που έχει ξεκινήσει στο μακρινό παρελθόν. Το 1854 στον αποκλεισμό της Αθήνας, ο στρατηγός Καλλέργης παρέθεσε γεύμα με ξένους αξιωματούχους. Ο Παρθενώνας δεν έπαθε τίποτα, η ιδέα του, όμως, προσβλήθηκε στα μάτια του κόσμου. Τα κτίσματα δεν παθαίνουν τίποτα, οι αξίες μας, όμως, πλήττονται, παραμερίζονται και πετάγονται στα άχρηστα, διότι τα μνημεία ενσαρκώνουν τις αντιλήψεις των πολιτών για τον τόπο και την ιστορία του. Αντιστοίχως το πλοίο δεν είχε φθορά από τη δεξίωση. Όμως, επλήγη η ιδέα της νίκης στους Βαλκανικούς Πολέμους.

Πιστεύω ότι τόσο τα αρχαία όσο και τα νεότερα μνημεία δεν πρέπει να παραχωρούνται εκτός κι αν είναι για κάποια χρήση που ταιριάζει απόλυτα για τη φυσιογνωμία τους. Όσοι επικαλούνται την κρίση και

την έλλειψη πόρων για τη συντήρησή τους μιλούν εκ του πονηρού. Αν γινόταν σωστή διαχείριση των πόρων που προέρχονται από τα εισιτήρια, δεν θα είχαμε πρόβλημα. Τα αποθεματικά του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων λεηλατήθηκαν και τα λεφτά κατέληξαν σε λάθος σκοπούς, σε φρεστιβάλ κ.ο.κ.

Ας πάμε, όμως, στην ουσία του θέματος. Οι Έλληνες ούτε συμπάθησαν ούτε εκτίμησαν τα μνημεία τους, είτε είναι πέτρες είτε είναι έργα πνεύματος και λόγου. Προϋποθέτει γνώση που δεν παρείχε η εκπαίδευση στην Ελλάδα, σίγουρα όχι τις τελευταίες δεκαετίες. Δεν μπαίνει η σωστή βάση στο δημοτικό και στο γυμνάσιο. Το πανεπιστήμιο και τα μεταπτυχιακά δεν φτιάχνουν ανθρώπους με συνείδηση, αλλά καλούς επαγγελματίες.

Χρίστος Ντούμας: Έλλειψη πολιτικής και παιδείας

Οντως υπάρχει σύγχυση για το πότε και το πώς παραχωρούνται τα μνημεία μας. Αυτό δείχνει έλλειψη πολιτικής και παιδείας. Η στάση μας είναι έρμαιο των γούστων της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας και της εκπαιδευτικής παρακμής. Σας μεταφέρω ένα περιστατικό από τη Σαντορίνη. Με αφορμή τα 30 χρόνια των ανασκαφών στο Ακρωτήρι, διοργανώσαμε πολλές επισκέψεις ντόπιων σχολείων και κάναμε τρώρες ξεναγήσεις. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές που συνόδευαν τα παιδιά, δεν μπήκαν μέσα γιατί βαριόντουσαν. Πώς θα διδάξουν τον σεβασμό στους προγόνους και στα έργα τους;

Τα τελευταία χρόνια, στην ελ-

ληνική κοινωνία κυριαρχεί η λαμογιά. Όλα αποκτούν περιθώριο εκμετάλλευσης και κέρδους, ακόμα και τα μνημεία μας. Ο χώρος του πολιτισμού δεν έχει μείνει μακριά από τα σκάνδαλα που μαστίζουν την Ελλάδα. Η Siemens γέμισε τα ελληνικά μουσεία με μηχανήματα οθόνης αφής για πληροφοριακό υλικό που δεν δούλεψαν ποτέ. Οι συμπατριώτες μας στέκουν ανάξιοι κληρονόμοι της ιστορίας μας. Θα το παίξουν Ελληνάρες και θα λένε για τους ξένους ότι, όταν εμείς φτιάξαμε τον Παρθενώνα, αυτοί σκαρφάλωναν στα δέντρα, άσχετα αν δεν έχουν πατήσει ποτέ στον Ιερό Βράχο. Θα χρησιμοποιήσουν την αρχαία κληρονομιά κατά τρόπο ιδιοτελή. Πόσες φορές έχουμε δει κάποιους να καταγγέλλουν τον γείτονά τους επειδή βρέθηκαν αρχαία όταν έχουν καταστρέψει ό,τι βρήκαν οι ίδιοι;

Οι Έλληνες έχουν μια αφηρημένη ιδέα για τα μνημεία ακόμα και όταν τα επισκέπτονται. Νομίζετε ότι οι θεατές του Ηρώδειου ξέρουν σε τι μάρμαρα κάθονται; Πρέπει τα θεατρικά και μουσικά προγράμματα που μοιράζονται στην είσοδο να αναφέρουν ορισμένα πράγματα για την ιστορία του, μερικές γραμμές έστω. Αν στο μέλλον δεν έχουμε λεφτά να συντηρούμε τα μνημεία, για να είναι στην κατάσταση που τους αρμόζει, είτε να τα κλείσουμε είτε να διπλασιάσουμε το εισιτήριο, αλλά όχι να εκπορνεύσουμε την ίδια μας την ιστορία με ανάρμοστη χρήση.

Χαράλαμπος Μπούρας: Να το-

νώσουμε τις χορηγίες

Τα μνημεία στην Ελλάδα έχουν ιστορική, καλλιτεχνική και συναισθηματική αξία. Το καθένα αποτελεί μια ξεχωριστή περίπτωση. Η γαμήλια δεξίωση στο θωρηκτό δεν προκάλεσε φθορές, αλλά ήταν επιβλαβής για τη συναισθηματική και την ιστορική αξία του πλοίου. Από την άλλη, μπορεί η Επίδαυρος να παραχωρηθεί σε κορυφαίο σκηνοθέτη με τους καλύτερους ηθοποιούς στον κόσμο, αλλά ο κίνδυνος πρόκλησης ζημιών από το κοινό ή από τους συντελεστές παραμένει.

Είμαι αντίθετος στο αλισβερίσι για την εμπορική χρήση των μνημείων ή των μουσείων. Πρέπει να αναζητήσουμε τρόπους να τονώσουμε τη χορηγία και τις δωρεές, διότι διαφορετικά θα βρεθούμε σε πολύ δυσχερή θέση στο μέλλον. Με το έλλειμμα παιδείας που μας διακρίνει και τα πολύ κακά πρότυπα που αναδεικνύονται από τα ΜΜΕ και τη διαφήμιση, θα δεχόμαστε όλο και μεγαλύτερες πιέσεις για ανάρμοστη χαρακτήρα χρήσεις.

Δεν σας κρύβω και την ανησυχία μου για το τι επίδραση θα έχει το σχέδιο Καλλικράτης στο θέμα της αρχαιολογικής μας κληρονομιάς. Ξαφνικά γίνονται παντοδύναμοι οι περιφερειακές, που δεν είναι βέβαιο πως πάντα έχουν τη σύνεση και τη γνώση για να συμβάλλουν στον σωστό προγραμματισμό της συντήρησης των σημαντικών αρχαιολογικών χώρων σε όλη την Ελλάδα.

Δυστυχώς, οι Έλληνες βλέπουν τα μνημεία με τρόπο ρητορικό, όχι

ουσιαστικό. Νομίζουν ότι σέβονται την ύλη υπόστασή τους, αλλά την ίδια ώρα μπορεί να κολλήσουν μια τοίχλα στο πεντελικό μάρμαρο του 5ου αιώνα. Πώς όμως μπορούν να αντιληφθούν την τεράστια σημασία τους όταν το παρελθόν μας δεν διδάσκεται σωστά και η ιστορία της τέχνης απουσιάζει από τα σχολεία;

Αυτό δυστυχώς δεν αλλάζει από τη μια μέρα στην άλλη. Χρειάζεται πολιτική βούληση, συνέπεια και πρόγραμμα δεκαετιών, για να φτάσει μια μέρα ο ίδιος ο λαός να προστατεύει τα μνημεία μας.

Μανώλης Κορρές: Όχι στις εμπορικές χρήσεις

Ο ελληνικός αρχαιολογικός νόμος είναι σαφής και προστατεύει επαρκώς την κληρονομιά μας. Αν ψάξετε θα διαπιστώσετε ότι είναι λίγες οι περιπτώσεις που παραχωρήθηκαν τα μνημεία σε λάθος χέρια. Οι αποφάσεις παίρνονται από επιτροπές και πολλές φορές η πολιτική ηγεσία έχει πλανηθεί ή θεωρεί κακώς ότι με αυτόν τον τρόπο θα προβληθεί το ίδιο το μνημείο ή η ιστορία μας, ακόμα και η χώρα ως τουριστικό προϊόν. Ενδεχομένως στο μέλλον οι αρχαιολογικές υπηρεσίες να αντιμετωπίσουν εντονότερα θέματα πόρων. Χρήματα όμως μπορούν να βρεθούν, αν καλλιέργησουμε περισσότερο το πνεύμα της χορηγίας, που είναι συμβατό με την ιδέα της δημοκρατίας μας. Να υπάρξει άμιλλα μεταξύ των χορηγών όπως και στην αρχαιότητα.

Είμαι κάθετα αντίθετος στις εμπορικές χρήσεις των μνημείων μας και πάντα νιώθω δέος μπροστά τους. Όσα χρόνια εργάστηκα στην Ακρόπολη, ακόμα και όταν ήμουν κατάκοπος, δεν ακούμπησα ποτέ το σώμα μου σε τοίχο ούτε κάθισα σε αρχαίο μάρμαρο. Υπήρχαν πολλές ώρες που ήμουν ολομόναχος εκεί, αλλά το θεωρούσα ντροπή. Δεν αντιμετωπίζω τα μνημεία ως αρχαία λείψανα.

Οι άνθρωποι που σβάνουν τις γόπες τους πάνω σε αρχαία σπαράγματα, είναι εκείνοι που πετούν σκουπίδια έξω από τα παράθυρα του αυτοκινήτου τους και δεν έχουν κανένα σεβασμό για το περιβάλλον. Ο τρόπος που αντιμετωπίζουμε τα μνημεία μας δεν είναι αποκομμένος από την καθημερινότητά μας ως πολιτών αυτής της χώρας. Είναι η προέκταση της συμπεριφοράς μας στον δημόσιο χώρο, που είναι τόσο απαξιωμένος.

Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι όσοι νόμοι, μέτρα ή παρεμβάσεις και αν υπάρξουν (π.χ. ενοποίηση αρχαιολογικών χώρων) δεν επαρκούν και δεν μας βοηθούν να αντιληφθούμε ότι τα μνημεία μας δεν ανήκουν ούτε σε μια γενιά ούτε σε μια ομάδα ανθρώπων.

Με την καταστολή δεν ριζώνει αυτή η συνείδηση, μόνο με την παιδεία.

Πηγή: «Καθημερινή»

Μπότνης Θαλασσινός: Όταν έχεις να δώσεις τόσα... και δεν υπάρχει κανείς να τα πάρει...

Της Ολγας Πρέκα

Από τους πιο σύγχρονους ζωγράφους ο Μπότνης Θαλασσινός ζει στην Ελλάδα. Πότε στην Κρήτη στο πατρικό του σπίτι και πότε στην Αθήνα στην γκαλερί του. Ζει μέσα στα έργα του που είναι τα μοναδικά και αγαπημένα παιδιά του. Όμως θεωρεί ότι ήρθε ο καιρός να τα παραδώσει στην χώρα που τον γέννησε την Ελλάδα.

Τα παιδιά - έργα ενός καθ' όλα άξιου πατέρα με ειλικρινή αγάπη και σεβασμό σε όλα τα πλάσματα της γης τα δημιούργησε και τα διαμόρφωσε με βασικό θεμέλιο την αγάπη και τις αξίες της ζωής. Γι αυτό τα έργα του θεωρούνται «σοφά».

Καθώς τα παρατηρείς σου προσδίδουν αρμονία και σου προκαλούν θετικά συναισθήματα. Είναι αυτό που πολλοί ειλικρινείς άνθρωποι λένε «αξία έχει κάτι ή κάποιος που αναπτύσσει αγάπη».

Ξεκίνησε ως αγιογράφος από πολύ μικρός κοντά σε δύο σπουδαίους δασκάλους της εποχής του, στην Κρήτη. Μετά ήρθε ο πόλεμος και συγχρόνως με την Βίωσή του η από τα θλιμμένα βάθη της ψυχής του υπόσχεση, «θα αποτυπώσω στον καμβά την παντός είδους καταστροφή που φέρνει ο πόλεμος, ώστε όταν έρθει ειρήνη, οι άνθρωποι να το θυμούνται αυτό και να μην τον επiléγουν ποτέ». Αργότερα ως άνθρωπος με συνέπεια στο λόγο εκπλήρωσε την υπόσχεσή του. Πάρα πολλά έργα με σκηνές από την μάχη της Κρήτης καθώς και πορτραίτα οπλαρχηγών όπως του Πετρακογιώργη του Μπαντουβά και πολλών άλλων βρίσκονται στην προσωπική του

πινακοθήκη, στο ανακατασκευασμένο τριώροφο πατρικό του σπίτι, στο Ηράκλειο. Ποσότητα και ποιότητα που φτάνουν να δώσουν το μήνυμά σε όλους τους ανθρώπους.

Στην συνέχεια αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην νυχτερινή εμπορική σχολή παρακολούθησε μαθήματα ως ακροατής στην σχολή καλών τεχνών στην Αθήνα, την περίοδο της θητείας του στο ναυτικό. Δέχτηκε την πρόσκληση που έλαβε από την ελ. κοινότητα του San Paolo και πηγαίνοντας στη Βραζιλία μαθήτευσε στην σχολή καλών τεχνών «Associacao Paulista de Belas Artes». Εκεί, παράλληλα με την ζωγραφική του, εργάστηκε ως σκηνογράφος σε δυο βραζιλιάνικους σταθμούς.

Το 1962 εγκαταστάθηκε στην Αμερική μετά από την πρόσκληση του αρχιεπισκόπου βόρειας και νότιας Αμερικής Ιακώβου. Από τότε άρχισε η αποδοχή των έργων του ως αριστουργήματα από κριτικούς τέχνης, δημοσιογράφους, ανθρώπους του πνεύματος, ανθρώπους του πολιτικού και καλλιτεχνικού στερεώματος. Εχοντας πάντα μαζί το φως που του χάρισε η πατρίδα, τα χρώματα και τα σχήματα της, αποτύπωνε με τον δικό του μοναδικό τρόπο, τα νησιά, την φύση και σκηνές από την ζωή των κατοίκων της, όστις θάλασσες και τους βυθούς της. Αγιογραφούσε με ευλάβεια τα πρόσωπα των αγίων, με αποκορύφωμα του ταλέντου του, την «Κυρία των ουρανών» και «την πλατυτέρα του ιερού βήματος» στον ιερό ναό της παναγίας του Μπρούκλιν. Επιμελήθηκε πορτρέτα διάσημων προσωπικοτήτων όπως Τζάκι Γκνάνση,

Μαρία Κάλλας, Αντονι Κουίν, Σοφοκλή Βενιζέλου, Παύλου Βαρδινολιάννη, τέως βασίλισσας Άννας-Μαρίας και πολλών άλλων.

Εχοντας από καιρό τελειοποιήσει τις τεχνικές του, φέρνει στην επιφάνεια αυτό που ποθούσε. Ένα υπερκόσμιο συνονθύλευμα σε ένα φόντο διαστημικό για να απεικονίσουν την ενεργειακή μαγεία μεταξύ φυσικού και υπερφυσικού. Τα ονόμασε φωτοκυλινδρικά.

Επάξια ο Σαλβαδόρ Νταλί τον εκτίμησε ως καλλιτέχνη με σπουδαία ιδιαιτερότητα και έγιναν φίλοι.

Η φήμη του εξαπλώθηκε παντού και μεγάλα πολιτιστικά κέντρα σε πολλές χώρες, φιλοξένησαν τους πίνακες του κατά περιόδους. Τα σχόλια και οι κριτικές των φιλότεχνων ήταν άκρως επαινετικές. Πολλά από αυτά τα έργα υπάρχουν σε μουσεία, ιδιωτικές συλλογές κοσμούν τράπεζες αλλά και σπίτια απλών ανθρώπων. Εφερε στην Ελλάδα ένα άλλο μεγάλο μέρος τους επιλεγμένο από τον ίδιο για τον μεγάλο αυτό σκοπό : να παραμείνουν στον τόπο αυτό ως πολιτιστική κληρονομιά.

Πολλοί έλληνες γνωρίζουν τα έργα του άλλοι όμως όχι. Δεν του δόθηκε η ευκαιρία να φιλοξενηθούν στην ελληνική εθνική πινακοθήκη την στιγμή που έχουν αξιολογηθεί από πολλούς ξένους τεχνοκριτικούς ως μουσειακά έργα, μεγάλης αξίας. Ένα μέρος του πολιτικού κόσμου έδειξε ενδιαφέρον και έδωσε υποσχέσεις. Δεν υλοποιήθηκε όμως τίποτα. Τα αριστουργήματα αυτά ζητούν ένα μέρος προστασίας στην Ελλάδα και παρά τις προσπάθειες δεν υπήρξε ικανοποιητική λύση.

Ο Μπότνης Θαλασσινός προσκαλεί κάθε ενδιαφερόμενο, να γνωρίσει από κοντά τις δημιουργίες του, είτε στην συλλογή του είτε από τις εκθέσεις που θα πραγματοποιηθούν μετά το καλοκαίρι ώστε να υπάρχει προσωπική άποψη. Είναι σίγουρος ότι αφού τα αξιολογήσει θα είναι σύμφωνος γι αυτή την μεγάλη προσφορά.

Με μεγάλη, θλίψη η σημερινή πραγματικότητα μας λέει ότι: όταν κάποιος έχει να δώσει πράγματα διαχρονικής αξίας για να ωφεληθούν οι απόγονοι, δεν υπάρχει κανείς να τα πάρει.

Σε αντίθεση τα έργα του μεγάλου καλλιτέχνη είναι ζωντανές αιώνιες ψυχές που επιμένουν να ζητούν να συμβιβάσουν με εμάς και με τους απογόνους μας.

Ελπίζουμε λοιπόν ότι υπάρχουν ακόμα έστω και λιγοστοί άνθρωποι με ήθος και με φως στην ψυχή τους που ενδιαφέρονται ακόμα γι αυτόν τον τόπο. Είθε η μεγάλη προσφορά του κρητικού ζωγράφου να γίνει από κάποιους αποδεκτή.

Ο ζωγράφος Μπότνης με τον φίλο του Σαλβατόρ Νταλί.

Το Μουσείο ήταν το όνειρό μου...

Όπου κι αν βρίσκεται ένα κομμάτι της ψυχής του παραμένει στην Κρήτη. Εκεί στην πατρίδα του δημιούργησε το μουσείο του, σ' ένα τριώροφο επιβλητικό οίκημα όπου φιλοξενεί πια τους πίνακες του. Το Μουσείο «ΜΠΟΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ» αποτελεί την πρώτη Πινακοθήκη εκτός από το Μουσείο με τις αγιογραφίες της Κρήτης, «Το Μουσείο είναι το καμάρι μου. - Το έφτιαξα μόνος, χωρίς να πάρω δεκάρα απ' το κράτος».

- Λένε ότι είστε ο πιο πλούσιος Έλληνας ζωγράφος. Είναι αλήθεια;

-Ετσι λένε; Ρωτάει χαμογελαστός. Δεν θα πω πόσα χρήματα έχω κάνει στη ζωή μου, αλλά στην Αμερική έχω πουλήσει μεγάλο αριθμό πινάκων που οι τεχνοκριτικοί υπολογίζουν τη σημερινή συνολική τους αξία σε 100 δισ. Δολάρια. Είναι αλήθεια ότι έχω πετύχει πολλά στι/δουλεία μου...».

- Δεν κάνει κανείς απ' την τέχνη του όταν κυνηγά το χρήμα;

- «Είναι γεγονός ότι μια πρόσθετη

δουλειά μπορεί να γίνει εμπόδιο στην τέχνη. Το ταλέντο όμως και η αγάπη για την τέχνη, δεν χάνονται ποτέ. Εγώ όμως ένα ξέρω. Έκανα έντονη ζωή, γνώρισα τον κόσμο, πέρασα πολλά κι όλα τα προβλήματα τα ξεπέρασα χάρη στην ζωγραφική μου. Τώρα ειδικά, αν δεν την είχα, δεν τι θα' κάνα.

- Πόσο σημαντικές είναι οι δημόσιες σχέσεις για την επιτυχία ενός καλλιτέχνη;

- Εγώ δημόσιες σχέσεις άρχισα να κάνω τα τελευταία χρόνια. Παλιά ήμουν πολύ εγωιστής. Κόπαζα μόνο το έργο μου και όχι πως «θα το λανσάρω». Αλλά υπήρξαν άνθρωποι που αγάπησαν τη δουλειά μου και την ανέδειξαν.

- Αφήσατε λοιπόν όλα αυτά τα... μεγαλεία για να γυρίσετε στην Ελλάδα; Το μετανιώσατε;

- Όχι, ποτέ. Εξάλλου επισκέπτομαι την Αμερική κάθε χρόνο και κάνω μια έκθεση. Ετσι για να μην ξεχνιέμαι. Αλλά η ψυχή μου παραμένει στην Κρήτη.

Ο ζωγράφος Μπότνης στο ατελιέ του μπροστά σε μια θαυμάσια θαλασσογραφία.

Η ζωή έχει ωραία... διαρρύθμιση

**Των Τζέννης Μπελόκα
& Ελίνας Τρίμπου**

Μια μοντέρνα κατοικία στα βόρεια προάστια κερδίζει το στοίχημα της επιτυχημένης διακόσμησης, αποδεικνύοντας με απλό τρόπο και χωρίς κραυγαλέα εφέ ότι το αρμονικό περιβάλλον της ταιριάζει σε μια πολυμελή οικογένεια.

Το σπίτι αναπτύσσεται σε τρία επίπεδα! Το υπόγειο φιλοξενεί το playroom, μια βοηθητική κουζίνα και δωμάτια φιλοξενίας. Το ισόγειο περιλαμβάνει έναν ενιαίο χώρο με δύο καθιστικά και την τραπεζαρία, την κουζίνα και το wc των επισκεπτών, ενώ στον επάνω όροφο βρίσκονται τα υπνοδωμάτια και τα μπάνια της πενταμελούς οικογένειας. Εύλινα παρκέ καλύπτουν τα δάπεδα σε όλο το σπίτι, ενώ natural minimal επιρροές καθορίζουν το ύφος και τη γενική εικόνα του, η οποία «σπάει» με μικρές χρωματικές εκπλήξεις.

Με κύρια βάση το λευκό, οι ιδιοκτήτες έπαιξαν ένα ενδιαφέρον διακοσμητικό παιχνίδι με τις αποχρώσεις της λινάτσας, του μαύρου, των φυσικών υλικών και υφών. Εκμεταλλεύτηκαν απόλυτα κάθε χώρο και γωνιά του σπιτιού. Τίποτα δεν είναι κρυμμένο ή απομονωμένο, ενώ τα παιδιά έχουν πρόσβαση παντού μιας και η οικογένεια ζει και χαίρεται αυτό το υπέροχο σπίτι κάθε στιγμή της μέρας. Τεράστια ανοίγματα επιτρέπουν στο φως να λούζει το καθιστικό τις περισσότερες ώρες της μέρας «φέρνοντας» τη φύση στο εσωτερικό, ενώ τις νυχτερινές ώρες, όταν η οικογένεια χαλαρώνει στο μεγάλο καθιστικό, το μέσα μπερδεύεται με το έξω. Τα πάνελ που καλύπτουν τα μεγάλα ανοίγματα, κινούνται σε γήινους τόνους, αλλάζοντας αποχρώσεις ανάλογα με το φως και έτσι εναρμονίζονται πλήρως με το περιβάλλον.

Στον ενιαίο χώρο της τραπεζα-

ρίας-καθιστικού κυριαρχεί η λευκή βιβλιοθήκη. Η τραπεζαρία ενώνει τα δύο καθιστικά, που τοποθετήθηκαν πλάτη με πλάτη για να έχουν θέα σε διαφορετικούς κήπους.

Ένας γωνιακός, king size καναπές πλαισιώνει το μοντέρνο τζάκι με την κυβιστική αρχιτεκτονική, αλλά κυρίως εξυπηρετεί για το κουζούρεμα της οικογένειας όταν όλοι συγκεντρώνονται στο σπίτι. Το μοντέρνο παραλληλόγραμμο τραπέζι, σε φυσική απόχρωση, αναδεικνύει την αισθητική του design, ενώ λευκές και μαύρες καρέκλες υποστηρίζουν ότι η μείξη ανατρέπει ευχάριστα τα δεδομένα. Στο μικρό καθιστικό που βλέπει στον πίσω κήπο του σπιτιού κυριαρχεί το μαύρο χρώμα, δίνοντάς του μια πιο δυναμική αίσθηση. Καθαρές γραμμές και γήινοι τόνοι σε όλο τον ανοιχτό χώρο του καθιστικού, αλλά και αντικείμενα τέχνης συνθέτουν ένα σκηνικό με ιδιαίτερο χαρακτήρα και προσωπικότητα, αποδεικνύοντας πως η πολυτέλεια μπορεί να είναι χρηστική.

Χρωματιστές πινελιές δημιουργούν ένα παιχνιδιάρικο pop περιβάλλον στην κουζίνα, με το ιδιαίτερο, υπερμέγεθες φωτιστικό γραφείου να την ανάγει σε χώρο χαράς και... δημιουργίας!

Στον επάνω όροφο βρίσκονται τα υπνοδωμάτια της οικογένειας. Οσον αφορά τα παιδικά, η διακόσμηση στηρίχτηκε στα αγαπημένα παιχνίδια των παιδιών. Η συλλογή από καρτούν του Κωνσταντίνου, η μεγάλη αγάπη του Νικόλα για τα αυτοκίνητα και τέλος η αδυναμία του Αλέξη για τα πειρατικά καράβια αντικατοπτρίζουν τη διαφορετικότητα του καθενός. Το μπάνιο τους «βλέπει» σε έναν τοίχο που μετατράπηκε σε μεξικανικό τοπίο. Εντονο μπλε του κοβαλτίου, βότσαλα τα οποία έφερε η οικογένεια από την Ιταλία και γλάστρες με κάκτους -που φύτεψε κι επιμελήθηκε προσωπικά ο πατέρας της ιδιοκτήτριας- εξάπτουν τη φαντασία μικρών και μεγάλων, ταξιδεύοντάς τους, με τη βοήθεια του κατάλληλου φωτισμού, στον κόσμο της άγριας Δύσης.

Κομψές και άνετες, οι πολυθρόνες De Padova τονίζουν το “εγώ” τους με την αγγλική λέξη “Me”. Σε ήπιους τόνους αλλά συγχρόνως δυναμικό, το χαλί υπογραμμίζει το μοντέρνο τραπέζι.

Από τα παιχνίδια που καταλαμβάνουν μέρος του διαδρόμου, αντιλαμβάνεται κανείς ότι βρίσκεται έξω από τα δωμάτια των παιδιών.

Το master bedroom και το μπάνιο του ανακαινίστηκαν πρόσφατα. Η ιδιοκτήτρια, λάτρης του μιναλισμού, επέλεξε το λευκό, το οποίο αποπνέει ηρεμία και δημιουργεί την πολύτιμη ατμόσφαιρα χαλάρωσης για το ζευγάρι. Οι μεγάλες διαστάσεις του δωματίου επέτρεψαν την τοποθέτηση του κρεβατιού στο κέντρο του, έτσι ώστε να έχει θέα στη φύση. Οι ντουλάπες βάφτηκαν σε λευκή λάκα και τα παλιά πόμολα αντικαταστάθηκαν με νέα για να εναρμονίζονται με το γενικό σύνολο.

Κομψές και άνετες, οι πολυθρόνες De Padova τονίζουν το «εγώ» τους

Δύο καναπεδάκια με ζωηρόχρωμα μαξιλάρια και σκαμπό από ρατάν για το μικρό καθιστικό στον πίσω κήπο. Το τραπεζάκι και η πολυθρόνα φανερώνουν την αδυναμία στα design έπιπλα, αλλά και στο mix 'n' match.

με την αγγλική λέξη «Me». Σε ήπιους τόνους αλλά συγχρόνως δυναμικό, το χαλί υπογραμμίζει το μοντέρνο τραπέζι.

Στον κήπο, αποκλειστικό έργο του πατέρα της ιδιοκτήτριας, η φύση οργάνει, παραπέμποντας σε μια πραγματική όαση. Δέντρα και κάθε είδους φυτά επιλέχτηκαν με προσοχή για να δημιουργηθεί αυτό το επιμελώς ατημέλητο φυσικό τοπίο.

Το καλοκαίρι, όταν η οικογένεια μεταφέρεται έξω, το καθιστικό στήνεται κάτω από τη μεγάλη φλαμουριά, ενώ στη μανόλια, γυάλινα χρωματιστά φανάρια σκορπίζουν ρομαντικές λάμ-

ψεις όταν ο ήλιος δύει. Ο πίσω κήπος αποτελεί το «στεκι» των παιδιών, γι' αυτό και τα χρώματα «ανεβάζουν» τους τόνους. Την παράσταση, όμως, κλέβει το υπαίθριο καθιστικό με τα χρωματιστά μαξιλάρια και τα design έπιπλα.

Μια πετυχημένη συνταγή που μέσα από το πρίσμα μιας chic αισθητικής καταφέρνει να συνδυάσει την απλότητα και την άνεση με την πολυτέλεια και το design, αποδεικνύοντας πως η οικογενειακή ζωή είναι ωραία και μπορεί να τα έχει... όλα!

Πηγή: «Ιδανικό Σπίτι»

Η θέα από το παιδικό μπάνιο παραπέμπει σε μεξικανικό τοπίο.

Η ΕΛΛΑΔΑ παρούσα στο Φέστιβουργκ της Μασαχουσέτης

Με την Ελλάδα στην καρδιά και τη σημαία της παντού το χορευτικό συγκρότημα της κοινότητας Αγίας Τριάδας του Φέστιβουργκ Μασαχουσέτης από τελούμενο από 50 παιδιά διατράνωσε την ελληνική μας παράδοση των

ελληνικών χορών. Διακρίνονται μαζί με τον ιερέα τους, π. Χαράλαμπο Προβιάκη και τις δασκάλες τους Γεωργία Αθανασίου και Αναστασία Χαλκιαδάκη στο φεστιβάλ της κοινότητας.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ/ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΜΟΥΚΟΣ